

www.fb.com/PDFkurd

وریای کافکا به،
کافکا ئه وه نییه
که بیرى لى
ده که یته وه.

له رۆمانه که وه

باینگه گانی
کافکا
موا سیر سکلیر

قهزانه نووس
کتابی

سه یوان محمهد
له ئینگلیز بیه وه کردو و یه به کوردی

لایکی پهیجه کهمان بکهن له فهیسوو بک

www.fb.com/PDFkurd

پلینگه کانی کافکا

مواسیر سکیر

سه یوان محمه د له ئینگلیزییه وه کردوو به کوردی

پلینگه کانی کافکا

رۆمان

مواسیر سکیر

www.fb.com/PDFkurd

سه یوان محهمه د

له ئینگلیزییه وه کردوویه به کوردی

پیشکشہ بہ نالآ
(سہ یوان)

سه رنجیکی کورت

مواسیر سکلیر (۱۹۳۷-۲۰۱۱)، یه کیکه له ناوه دیاره کانی
ئه ده بیاتی ئه مه ریکای لاتین، له بنه رهدا له و خیزانه جووه
کوچبه رانه یه که له سه روبه ندی جهنگی جیهانی یه که مه وه
ئه ورووپایان به ره و ئه مه ریکای لاتین به جی هیشت. به شی زوری
کاره کانی جهخت ده خه نه سه مه سه له ی دیاسپورا و شوناسی
جوو، ئه مه ش وای کردوو که متر له ئه ده بیاتی فارسی و به هیچ
شیوه یه کیش له ئه ده بیاتی عه ره بیدا جی بایه خ نه بوویت، بۆیه
له ناو کوردیشدا بووه ته یه کیک له و نووسه رانه ی که ده ستمان پی
رانه گه یشتوو. له کاتیکدا، له سالی ۱۹۸۱-وه، که رۆمانی ماکس
و پشیله کانی بلاو کرده وه، ناوبانگیکی جیهانی هه یه .

بۆيە ھەم بە بەرپرسىيارىتتىمان زانى و ھەم جىيى خوشحالايىشە كە
جاريكى تر نووسەرىك بە دونىاي ئەدەبىياتى كوردى ئاشنا بگەين،
كە پىشتر نەناسراوہ و چ كاريكى نەكراوہتە كوردى .
ئاشناكردنەكەيش لە رېگەي ئەم ئوقۇلتتەوہ پلېنگەكانى كافكا، كە
بېگومان يەككە لە كارە بەناوبانگەكانى، دەبىتتە سەرەتايەك و لە
داھاتوويشدا پرۆژەمان دەبىت لەگەل كورته چىرۆكەكانىدا، كە خۆي
بۆ خۆي دونىايەكى جوان و ناوازەي نووسىنە لە پووي فورم و
ناوہ پۆكيشەوہ .

جىيى خۆيەتى لە بۆنەي بلاوكردنەوہي ئەم ككتىبەدا سوپاسى
ھەموو ئەو ھاوپى و دوستە ئازىزانەم بگەم كە بەردەوام ھاوكار و
ھاندەرمن . سوپاسى ھەموو ئەو خوينەرە ئازىزانە دەكەم كە بە
گرنگىدانىان بە كارەكانى پىشوم و ايان كردوہ پتر لەسەر
كاركردن سوور بىم، بە ھەستكردن بە بەرپرسىيارىتتىبەكى
گەرەترەوہ . تا بتوانم لە پىي وەرگىرپرانەوہ خزمەتتىكى بچووك بە
زمان و كولتورى نەتەوہكەم بگەم . ھەرەك زۆر سوپاسى
ناوہندى غەزەلنوس و بە تايبەت ھاوپىي ئازىزم پەوہز ھەمەسالىح
دەكەم كە ھەمىشە بە سىنگفراوانىيەوہ پىشوازيان لە ھەر
ھەولتىكى من كردوہ . سوپاسى كاك محەمەد عومەر دەكەم كە
زەحمەتى ھىنانى دەقە ئىنگلىزىيەكەي كىشا . وەك ھەمىشەش،
سوپاس بۆ دوستى ئازىزم، شالو ھەبىبە .

www.fb.com/PDFkurd

پلینگه کانی کافکا

پلینگه کان ده چنه ناو په رستگا که وه و هه رچی
له جامه پیروژه کاندایه دهیخونه وه؛ ئەم کارهیش هه میسه
دووباره ده بیته وه؛ له کوتاییدا، ده توانیت پیشبینی
کاره که یان بکهیت و به وهیش ده بنه به شیک له سرووته که.

فرانز کافکا

بۇ: بەرپۆھبەرى پۆلىس

گەرەم:

مەبەست لەم راپورتە ئاگادارکردنەوہى بەرپزتانە لە

بارەى دەستبەسەرکردنى گومانلىکراو جىمى

كانتاروفىچ، ناوى نھيىنى "كانتالوپى"، كە لە شەوى

۲۵/۲۴ تشرىنى دووہمى ۱۹۶۵ لە يەكئىك لە

شەقامەكانى شارى پورتو ئەلئىگرى دەستگىر كراوہ.

گومانلىكراوى ناوبراو چالاكوانىكى ناسراوہ لە ناوہندى

زانكۆيىي ئەم شارەدا، ماوہى دوو مانگە لە لايەن

كارمەندە نھيىيەكانمانەوہ چاودىرى كراوہ. نزىكەى

كاترئمىر نۆى شەو جىمى كانتاروفىچ، ناوى نھيىنى

"كانتالوپى"، بەرەو ئەپارتمانى خوشەويستەكەى، بياترىز

گونسالفىز، رۆيشت. گومانلىكراوہكانى تر، كە بە

ھەموويان شەش كەس بوون، گەيشتنە شوينەكە، بە

تەنيا يان بە جووت دەھاتن—بىگومان بۇ

كۆبوونەوہيەكى نھيىنى. كاترئمىر يازدەونيو،

گومانلىكراوہكان شوينەكەيان بەجى ھيشت، ئەو كاتەى

لە لايەن رۆبەرقالى كارمەندى نھيىيەوہ دەستگىر

كران.

به لّام حهوت گومانلیکراو، له نیویشیاندا بیاتریز
 گونسالفیتز، توانییان ههلبین، به لّام گومانلیکراو جیمی
 کانتاروفیچ، ناوی نهینی "کانتالوپی"، قاچیکی شهله و
 توانای راکردنی نییه. ئەو دەستبه سهر کرا و بو
 لیپرسینه وه هینرا بو بنکهی یه کهی ئوپراسیونه
 تاییه تییه کان. کاره بالیدان له کاتی لیپرسینه وه که دا به کار
 هینراوه، به لّام پرۆسه که له بهر دوو هۆکار وه ستینراوه:
 (۱) بوورانه وهی به رده وامی جیمی کانتاروفیچ، ناوی
 نهینی "کانتالوپی"، (۲) بچرانی ته زووی کاره با. به و
 جووره، نه توانرا لیپرسینه وه که ته و او بکریت. گومانلیکراو
 جیمی کانتاروفیچ، ناوی نهینی "کانتالوپی"، چه ند جاریک
 دوو باره ی کرده وه که مه به ست له کو بوونه وه که
 قسه کردن له سهر ئەدهب و پیکه وه قاوه خواردنه وه بووه.
 له راستیدا، قورییه ک قاوهی هیشتا گهرم و چه ند
 کتیبیکیش له ئە پارتمان ه که دا دۆزرانه وه، که بیگومان
 له گه ل ئە گهری کو بوونه وه یه کی نهینی گیره شیوینه کاند
 پیچه وانه نایه ته وه. گومانلیکراو جیمی کانتاروفیچ، ناوی
 نهینی "کانتالوپی"، پشکنرا. ئەمانه له گیرفانیدا بوون: (۱)
 بریکی که م پاره ی کاخه ز و ورده؛ (۲) دهسته سریکی
 پیس و دراو؛ (۳) پاشماوهی قه له مداریک؛ (۴) دوو حه بی
 ئە سپرین؛ (۵) پارچه کاخه زیک که به ریکی

نوشتینراوہتہوہ و بہ زمانی ئەلمانی ئەم وشانہی
لہسەر چاپ کراوہ:

Leoparden im Tempel

Leoparden brechen in den Tempel ein und saufen die
Opferkrüge leer; das wiederholt sich immer wieder;
schliesslich kann man es vorausberechnen, und es wird
ein Teil der Zeremonie.

لەژێر دەقەکەوہ واژۆی فرانز کافکا ناویک ھەبە.
پارچەکاخەزە زەردبووہکە بە پووالەت زۆر کۆن دیارە.
لەگەڵ ئەوہیشدا باوہرمان وایە ئەمە فیل بیت، لە
راستیدا ئەوہی لێرەدا ھەمانە نامەبەکە؛ رەنگە
نووسینیکی نہینی بیت؛ جا بو ئەوہی وردتر
ھەلسەنگاندنی بو بکەین، چاوہرپی وەرگیرانین بو
زمانی پورتوگالی، کە بەپەلە داوامان کردووە. بە
بەکارھینانی وەرگیرانی ئاماژەپیکراو وەک سەرچاوہ،
بەردەوام دەبین لە لیکۆلینەوہ لەگەڵ گومانلیکراو جیمی
کانتاروفیچ، ناوی نہینی "کانتالوپی"، ئەمجارەیان بە
تیکەیشتنیکەوہ دەربارەوی تۆرە گیرەشیوینییە
نیودەو لەتیبەکانی.

له پاش هه‌لدانه‌وهی ئه‌رشیفه‌کانی پۆلیسی نه‌ینیی به‌رازیل، که له دوا‌ی کۆده‌تا‌که‌ی سا‌لی ۱۹۶۴-ه‌وه له کاردا بوو، ژماره‌یه‌کی زۆر به‌لگه‌نامه دۆزرا‌نه‌وه، یه‌کیک له‌وانه ئه‌م راپۆرته نه‌ینییه بوو که له‌سه‌ره‌وه دانراوه، من کۆپییه‌کیم هه‌یه.

جیمی کانتارۆفیچ، که له لایه‌ن هاو‌رپییه‌کیه‌وه له ریۆ نازناوی "کانتالوپی" ی پی درابوو، ئامۆزای من بوو. هه‌رگیز له یه‌که‌وه نزیک نه‌بووین، به‌لام من خۆشم ده‌ویست و ریزیکی زۆرم بۆی هه‌بوو. راپۆرته‌که په‌یه‌ه‌ندی به‌ چیرۆکیکی سه‌رنج‌راکیشه‌وه هه‌یه له باره‌ی جیمی و بنیامین کانتارۆفیچی مامی گه‌وره‌مان و فرانز کافکاوه.

با له بنیامین‌ه‌وه ده‌ست پی بکه‌ین، که وینه‌یه‌کی له‌نیو ئه‌و وینه‌نه‌ی ئه‌لبوومه خیزانییه‌که‌ی به‌رده‌ستمدایه. هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌شه‌وه، هه‌مان ئه‌و وینه‌ه‌ فۆتۆگرافیه کالبووه‌وه‌یه که له‌سه‌ر کیلی گۆره‌که‌یه‌تی له گۆرستانی جووه‌کان دۆزرایه‌وه. ئه‌وه‌ی له وینه‌که‌دا جیی سه‌رنجه ئه‌و نیگا پیرۆزه‌یه که تایبه‌تمه‌ندی مام بوو. هه‌موو به‌ ماوسی بانگیان ده‌کرد (ئه‌وه‌یش ناوی نه‌ینی نه‌بوو؛ له راس‌تیدا نازناو بوو): چاوه‌ بچووکه ره‌شه‌کانی و

گویچکه فراوانه‌کانی وایان لی کردبوو شیوهی له مشک
 بچیت. لهو مشکه دلخوشانه نا که له کتیبی مندالاندا
 دهیبینیت—نه‌خیر، به پیچه‌وانه‌وه، مشکیکی ته‌نیای
 خه‌مگین که بۆ هه‌میشه خوی له کونیکدا حه‌شار دابیت.
 به پیچه‌وانه‌ی براکه‌یه‌وه، که ژنی هیئا و چوار مندالیشی
 بوو، ماوسی هه‌رگیز خیزانی پیکه‌وه نه‌نا: بیریشم
 نایه‌ته‌وه هیچ کاتیک خوشه‌ویستی هه‌بووبیت؛ وا بزنام
 په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل ژناندا ته‌نیایا له چوارچیوه‌ی
 له‌شفرۆشه‌کانی شه‌قامی قۆلونتاریۆس دا پاتریادا بوو،
 که هه‌موویان ده‌یانناسی و داشکانیان بۆ ده‌کرد. ئەم
 ماوسی‌یه‌ جیی به‌زه‌یی بوو. وه‌ک به‌رگدروویه‌کی
 به‌هره‌مه‌ند، ده‌یتوانی له‌ ریی پیشه‌که‌یه‌وه پاره‌یه‌کی
 باش کۆ بکاته‌وه. به‌لام هه‌رگیز شتی وا پرووی نه‌دا.
 سه‌ره‌تا له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌رگدروونی نه‌ریتی له‌ لایه‌ن
 پیشه‌سازیی جلوه‌به‌رگدرووستکردنه‌وه جی‌له‌ق بوو، بۆیه
 به‌تیپه‌ربوونی کات ورده‌ورده‌ کړیاره‌کانی له‌ ده‌ست
 ده‌دا، که هه‌ندیکیان له‌ پۆرتۆ ئەلیگری زۆر به‌ناوبانگ
 بوون—پروژنامه‌وانان و سیاسییه‌کان و یاریزانانی
 تۆپی پی و به‌رپرسیانی پۆلیس. دواتریش، له‌گه‌ل
 هه‌لکشانی ته‌مه‌نیدا، ماوسی هه‌ندیکی تیوریای نامۆی له
 باره‌ی جلوه‌به‌رگه‌وه داهینابوو. بۆ نمونه، جه‌ختی له‌وه
 ده‌کرده‌وه که قۆلی چه‌پ ده‌بیت له‌ راست کورتر بیت

(به و جوړه خه لکي ده توانن ئاسانتر ته ماشاي کاترميره کاني ده ستیان بکن) چاکه تي به گویره ی نه و بیروکه یه ددروو، که به ناشکرا زوربه ی کړیاره کانی شله ژاو — هه روه ها نیکه ران — ده کرد.

به لام نه و سکالا کانی پشتگوی ده خست و له سهر شیوازی خوی به رده وام ده بوو، چونکه کات بو پینشه وه ددرووات، هه روه ها پیشکه و تنیش. په ندیک که گویت لی ده بوو له رابردووه چه پره وییه ترو تسکیستییه که یه وه ددزرنگایه وه. به لام ماوسی چتر هیچ بایه خی نه بوو بو سیاستی حیزیبی له و جوړه ی که ده بووه مانشیتی روژنامه کان. بایه خیکی نه وتوی بو هیچ شتیک نه بوو. له نه پارتمان که یه وه ددرویشته بو دوکانی بهرگدرووه بچووکه که و له دوکانی بهرگدرووه بچووکه که وه بو نه پارتمان که که به ده گمهن ناومالی تیدا بوو، به لام پر بوو له کتیب. ماوسی زوری ده خوینده وه، هه موو شتیکیشی ده خوینده وه، هه له نه دده به وه هه تا فهلسه فه. ژیانی له و دوانه دا کورت بوو بووه وه، دروومان و خویندنه وه. نه ئاههنگ، نه سینه ما، نه شانوگری — ته نانه تله فزیونیش نا، لای نه و نه م شتانه ته نیا کومه لیک شتی پروپوچ بوون حالی ماوسی، براهی و براژنه که ی بیزار کردبوو، نه وان ده یانویست تیکه لاوی خه لک بیت، دوستایه تی

بکات، ھاوسەرگیری بکات—له ژيانی مروڤدا چ شتیک
 له پیکهینانی خیزان گرنگتره؟ راسته ماوسی به هیچ
 شیوهیه ک سه رنجراکیش نه بوو، ههتا گه وره تریش
 ده بوو چانسی بو ھاوسەرگیری که متر ده بووه وه، به لام
 کی ده زانیت، پهنگه ده لالیکی باش بتوانیت کچیکی پی
 بناسینیت، ته نانهت ئەگەر گه وره کچیکیش بیت—به
 ئەگه ریکی زوره وه، گه وره کچییک. به لام ماوسی
 ئاره زوی له ھاوسەرگیریکردن نه بوو، پتر به روتینی
 رۆژانهی خویه وه وابسته بوو، که هه میشه یه کتهرز
 بوو، ده سته رداریشی نه ده بوو. کاتیک شه ستوپینجه مین
 سالرۆژی له دایکبوونی نزیک بووه وه، برا گه وره که م
 وه ک سوپرایزیک پلانی ئاههنگیکی دانا که چهند
 رۆژیکمان پی چوو ههتا ئاماده کارییه کان ته واو بکهین.
 هیشتا ئەو ئیواره ناخۆشه م له بیره. هه موومان له وی
 بووین، هه موو برازا و برازاکانی، به کلاوی میکی
 ماوس و به لافیته یه که وه که شتیککی وه ک "جه ژنی
 له دایکبوونت پیروژ ماوسی!" له سه ر نووسرابوو. نزیک
 کاتژمیر هه شتی شه و ده رگا که کرایه وه و ماوسی هاته
 ژووره وه. کاردانه وه که ی نائاسایی بوو. سه رهتا ترسا،
 وای زانی ماله که یان بریوه، کاتیک زانی سوپرایزه،
 په ست و تووره بوو: "گه مژهینه! خۆتان به چی ده زانن؟"
 له کۆتاییدا توانیمان ئارامی بکهینه وه، به لام نه مانتوانی

بکات، هاوسه‌رگیری بکات—له ژیانی مروڤدا چ شتیک
 له پیکهینانی خیزان گرنگتره؟ راسته ماوسی به هیچ
 شیوه‌یه‌ک سه‌رنج‌راکیش نه‌بوو، هه‌تا گه‌وره‌تریش
 ده‌بوو چانسی بو هاوسه‌رگیری که‌متر ده‌بووه‌وه، به‌لام
 کی ده‌زانیت، ره‌نگه ده‌لالیکی باش بتوانیت کچیکی پی
 بناسینیت، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر گه‌وره‌کچیکیش بیت—به
 نه‌گه‌ریکی زوره‌وه، گه‌وره‌کچیک. به‌لام ماوسی
 ئاره‌زووی له هاوسه‌رگیری‌کردن نه‌بوو، پتر به‌رۆتینی
 رۆژانه‌ی خو‌یه‌وه وابسته‌بوو، که‌هه‌میشه‌یه‌کته‌رز
 بوو، ده‌ستبه‌رداری‌شی نه‌ده‌بوو. کاتیک شه‌ستوپینجه‌مین
 سال‌رۆژی له‌دایک‌بوونی نزیک بووه‌وه، برا گه‌وره‌که‌م
 وه‌ک سوپرایزیک پلانی ئاهه‌نگیکی دانا که‌چهند
 رۆژیکمان پی چوو هه‌تا ئاماده‌کارییه‌کان ته‌واو بکه‌ین.
 هیشتا نه‌و ئیواره‌ناخۆشه‌م له‌بیره. هه‌موومان له‌وی
 بووین، هه‌موو برازا و برازاکانی، به‌کلای میکی
 ماوس و به‌لافیته‌یه‌که‌وه که‌شتیکی وه‌ک "جه‌ژنی
 له‌دایک‌بوونت پیروژ ماوسی!" له‌سه‌ر نووسرابوو. نزیک
 کاترمیر هه‌شتی شه‌و ده‌رگا که‌کرایه‌وه و ماوسی هاته
 ژووره‌وه. کاردانه‌وه‌که‌ی نائاسایی بوو. سه‌ره‌تا ترسا،
 وای زانی ماله‌که‌یان بریوه، کاتیک زانی سوپرایزه،
 په‌ست و توورپه‌بوو: "گه‌مژه‌ینه! خۆتان به‌چی ده‌زانن؟"
 له‌کو‌تاییدا توانیمان ئارامی بکه‌ینه‌وه، به‌لام نه‌مانتوانی

قايلى بکهين وهک پلانمان دانابوو بيبهينه دهره وه بو
نانخواردن. "هيچ شتيکم نييه ئاههنگى بو بگيرم،"
بلماندى، "من كه سىكى هيچم و هه رگيز هيچم به دهست
نه هيناوه."

له گهل ئه وه يشدا، ئه م بوونه پر خه مه يه ك سه ركيشي
تيئا بوو، ئه و يادگار ييه ي كه هه ر له گه نجيه وه له گهل
مامى گه وره ماندا بووه و له نزيك به كو تاييه كانى
ته مه نيشى پاشكو يه كى به هه مان شيوه سه رنجرا كيشى
ده بيت. ماوسى زور باسى سه ركيشيه كه ي و ئه و
پاشكو يه شى بو كردووم، ئه و كاته ي سالانى كو تاييه
ته مه نى له خه لوه تگه ي پيرى بوو و منيش، دوكتوريكى
تازه ده سته كار بوو، له وي چاوديريم ده كرد. ئه وه
ماويه كى زور له مه وپيش بوو، به لام تا ئه مرؤيش
چيرو كه كه م له بيره.

خيزانى كانتارؤفيچ خه لكى بيسارابيا بوون، هه ري ميك
كه له مملانييه كى هه ميشه ييه نيوان رووسيا و
رومانيا دا بوو. له چيرنوؤفيتسكى ده ژيان، گونديكى
بچووك له دوور يى نزيكه ي هه شت كيلومه تر له
ئوديساوه. گونديكى هه ژارى جووه كان بوو، هيچ
جياوازييه كى نه بوو له هه ر يه كيكى تر له گونده
جووه كانى روژه لاتي ئه ورووپا. دانيشتووانه كه ي له
دؤخى به ئاگابوونيكى به رده وام له و كوشتارگه پيلان بو

دارپژراوانه دا ده ژيان که پييان ده گوترا کومه لکوژی. له
 هر قهيرانیکدا، جووه کان گيسکه قوربانی بوون—
 ئيمپراتورییه تی رووسیای قه سهریش بی قهیران نه بوو.
 باپیره گوره م، باوکی ماوسی، بهرگدروو بوو.
 هرچهنده بهرگدروویه کی باش بوو، به لام به نه سته م
 هینده ی پهیدا ده کرد به شی بژیوی خیزانه که ی بکات:
 نه گهر به هو ی چند کریاریکی ده وله مهندي رووسییه وه
 نه بوایه، رهنگه نه یاننوانیبا نانخواردنیش دابین بکه ن.
 سهره رای نه وهیش، هه میسه هیوای هه بووه که ده شیت
 منداله کانی پیشه یه کی باشتر فیر بین. بو نمونه، پیی وا
 بوو بنیامین ده بیت به حاخامیکی ده گمهن، نه وه
 هیوایه کی ماقوول بوو—حاخامه کان ریزیان لی ده گیرا
 و ته نانه ت له خراپترین سیناریوکانیشدا نانبراو
 نه ده بوون—هه روهک هیوایه کی باشیش بوو. کوره که
 حهزی له خویندنه وه بوو؛ که سیکی هوشیار بوو. هینده
 بهس بوو خویندنی ئایینی ته واو بکات.
 بنیامین نهیده ویست بیت به حاخام. رهنگه له
 سهرده میکی دیاریکراوی ژیانیدا بیر ی لی کرد بیته وه
 بیت، به لام کاتیک بینی نه وه پلانی باوکی تی، ده سته جی
 ره تی کرده وه. ماوسی که سیکی یاخی بوو. به گز
 هه موو که سیکی ده چووه وه: دایکوباوکی، دراوسیگان؛
 هه موو که سیکی. "نه وه ی له بالابه رزیدا نییه تی، به

ياخيبيون قه ره بووی ده کاته وه. دايکی، کاتيک بيهووده
 هه ولی دابوو کوره کهی بگوریت، به دهم ئاهه لکيشانه وه
 وای ده گوت. ياخيبيونه کهی ماوسی ئامانجیکی
 دوزيه وه، کاتيک هوشیاری به رامبه ر به هه لومه ر جی
 چه وساوهی یژیانی جووه کان پهیدا کرد—له راستیدا
 ته نیا جووه کان نا، به لکو هه موو ئه وانی تریش. سالی
 ۱۹۱۶، پرووسیا ولاتیک بوو که له ئه نجامی ململانی
 کومه لایه تی و سیاسی و ئیتنیه کانه وه په رت ده بوو.
 ولاتیک که تییدا هه ژاری و چه وساندنه وه گه یشتبوونه
 ئاستیکی به رگه نه گیراو. ده گوترا که هه لگیرسانی
 شوړش ته نیا مه سه له ی کاته و هیچی تر:
 کومونسته کان خویمان ئاماده ده کرد ده سه لات بگرنه
 ده ست. ئه م هه واله ماوهیه کی پی چوو هه تا گه یشته
 چیرنوقیتسکی، به لام هه ر که گه یشت ده نگدانه وه ی
 کتوپر بوو. کومه لیک گه نجی ئایدیالیستی گونده که به
 نهینی ده ستیان کرد به کوبوونه وه بو تاوتویکردنی
 نووسینه کانی مارکس و ئه نجلس. سه رکرده ی ئه و
 کومه له گه نجه یوسی بوو، کورپی گوشتفرۆشه که.
 ماوسی هاوری یوسی بوو—یان راستتر بلین،
 ماوسی یوسی ده په رست. یوسی بالابه رز و قوز، به
 قژیکی پر و جووتیک چاوی ره شه وه—بو ماوسی
 نمونه بوو. ماوسی به عه شقیکی گه وره وه گوئی لی

دهگرت و هه موو وشه کانی نوّش دهکرد. یۆسی قسه‌ی
له‌سه‌ر جیهانیکی باشتەر دهکرد، جیهانیک که نه هه‌ژاری
تیدا بوو و نه دهوله‌مندی، نه چه‌وسینه‌ری تیدا بوو و
نه چه‌وساوه. جیهانی دادپه‌روه‌ری و ئاشتی. جیهانیک
که تیدا هیچ که‌سیک ناچه‌وسینه‌ریته‌وه و تیدا جووه‌کان
له‌گه‌ل هه‌ر که‌سیکی تردا یه‌کسان ده‌بن.

یۆسی کوپیه‌کی مانیفیستوی کومونستی به‌ زمانی
ییدی^۱ دا به‌ ماوسی، وه‌ک دیارییه‌ک بو نوژده‌هه‌مین
سال‌رۆژی له‌دایکبوونی. پیوست به‌ گوتن ناکات که
کتیبه‌که به‌ لای بنیامین-ه‌وه وه‌ک ته‌وارت وا بوو به‌ لای
جووه‌ دینداره‌کانه‌وه. هه‌موو رۆژیک ده‌خوینده‌وه؛
ده‌یتوانی چه‌ندین برگه‌ی له‌به‌ر بلیته‌وه. ئه‌وه‌یشی له
شوینه‌ گشتیه‌کان و له‌ بازار و ته‌نانه‌ت له
سیناگوگه‌کانیشدا^۲ ده‌کرد. ئه‌و به‌رگری له‌ مملانیی
چینایه‌تی وه‌ک تاکه‌شیوازی پیشکه‌وتنی کومه‌لایه‌تی
ده‌کرد. ده‌بیته‌ لافاوی خوین هه‌ستیت بو ئه‌وه‌ی
دادپه‌روه‌ریی کومه‌لایه‌تی له‌م جیهانه‌دا بچه‌سپیت.
په‌رۆشییه‌که‌ی بووبووه‌ مایه‌ی سه‌رسامیی هه‌ندیک
خه‌لک، به‌لام باوکی نا. بیروکه‌ی شو‌رش به‌رگدرووه

^۱ ییدی له‌ بنه‌رتدا زمانی ئه‌لمانییه، به‌لام به‌ پیتی عیبری ده‌نوسریت و له‌ سه‌ره‌تادا
له‌ لایه‌ن جووه‌کانی ناوه‌راست و پۆژه‌لاتی ئه‌وروپاوه‌ قسه‌ی پین ده‌کرا.
^۲ په‌رستگای جووه‌کان.

داماوەكەى تا رادەى مردن دەتوقاند. "بۇ خاترى خوا
 شتى وا مەلى—ئەگەر ئەمانە بەر گوۋى پۆلىسى
 قەيسەرى بگەون، تۆ كۆتايىت هاتووه." كەچى رېفكاي
 دايكى، ژنىكى چاونه ترس بەلام گومانكەر، قسەكانى
 كورەكەى بەهەند وەرنەدەگرت. "ئەمە ھەر قسەى زل
 دەكات،" وای دەگوت، "تەنیا دەردەدلە و ھىچى تر."
 دايكى پىى وا نەبوو ماوسى بتوانىت تەنانەت مېشىكىش
 بكوژىت، زۆر لەوہ كەمتر كە بەشدارىى شورشىكى
 خویناوى بكات. ئەوہىشى ھىچ بە لاوہ گرنگ نەبوو:
 تەنیا دەيوست كورەكەى لە كېشە بە دوور بىت.
 يۆسى و كۆمەلەكەى سەر بە ھىچ حىزبىكى سياسى
 نەبوون، حالەتېك كە زۆر بە سادەى تەنیا پاسا و بۆى
 دابراوىى گوندەكەيان بوو. ئەوہ حالەتېكى راقەھەلگر
 بوو، بەلام لەگەل ئەوہىشدا بە ھەموو جورېك بىزاركەر
 بوو. يۆسى، بە تايبەتى، پەرۆشى ئەوہ بوو پەيوەندىى
 لەگەل كۆمۇنىستەكان ببەستن. دەيوست كۆمەلەكە
 خۆى بگورېت بۇ شانەيەكى چالاکوانى و ئامادەى ئەو
 شورشە بىت كە دۇنيا بوو ھەرچى زووه ھەلدەگىرسىت.
 سەرچاوەى ئىلھامىشى تروٹسكى بوو.
 يۆسى ھەموو ئەو شتانەى لە بارەى تروٹسكى يەوہ
 دەزانى كە دەكرا بزانىت: ناوى راستەقىنەى لىف
 داڧىدوڧىچ بروٹسكى بوو؛ لە ئۆدىسا—يان شوئىنېك لەو

نزيكه، بهه رحال—خويندنى ته واو كرد بوو؛ پياوى
 دهسته پراستى لىنين بوو؛ كتيب و گوتارى دهنووسى.
 يووسى هرگيز تروټسكى نه بينيوو، چونكه تروټسكى
 سالانىك بوو له تاراوگه ده ژيا، به لام خه ونى به
 بينينيه وه ده بينى. له راستيدا، ئاره زوى ئه وه بوو بيټه
 ياريدهرى ئه وه سهركرده مه زنه. ئه وه خه ونى ماوسيش
 بوو. به لى ئه ویش ده يويسست بيټ به كومونيسست،
 ئه ویش ده يويسست له دواهمين شهردا به تهنيشت
 تروټسكى يه وه بيټ—ئه وه شه رهى له "سرودى
 نيوده وه لته" ^۲ داس كراوه، له سرودى كومونيسستيدا
 (ئه وه سرودى ته نيا وشه كانيان ده زانى چونكه هرگيز
 گوټيان لى نه بوو بوو كه سيك بيچرټ، ده بوو به خه يالى
 خويان ئاوازي بو دابنين.) ئه وه شه رهى كه چاره نووسى
 مروټايه تى يه كلایى ده كاته وه. ئه وه سهرده مه تروټسكى
 بوو بووه ئه فسانه، ته نانه ت له چيرنوټيسكيشدا. هه موو
 كه س ده يزانى كه ئه وه سهركرده يه كى شوڤر شگيره و
 ده يويسست حكومه ت برووخينټ. وا ديار بوو ئه وه ي كه
 هه نديك خه لكى ده ترساند، لاي هه نديكى تر
 سه رنجراكيش بوو. ("ئه گه ر ئه م شوڤر شه سه ربگرټ،
 تروټسكى ده بيټه پياويكى ده وه له مه ند.") به لام به لاي

^۲ سرودى نيوده وه لته، سرودى فهرمى كومونيسسته كان بوو، له بنه رته داهه كه به
 زمانى فه رهنسى، سالى ۱۸۷۱ له لايه ن يوژين پوتيه وه نووسراوه .

ماوسى يەوہ ئەوہ گرنگ نەبوو. گرنگ شۆرشى
 سەرتاپايى بوو. گرنگ گۆرپىنى جىهان بوو. دەيوست
 خۆيشى يەككىك بىت لە پىشەنگەکانى ئەو کارە. باسى
 خەونەکانى خۆى بۆ يۆسى دەکرد، بەلام يۆسى، لەو
 بارەيەوہ بە شيۆەيەكى بىزارکەر داخراو بوو، گوتى،
 "نازانم ئايا هيندە پىگەيشتوويت بۆ کارىكى لەو جۆرە."
 پىگەيشتوو؟ مەبەست چىيە لە پىگەيشتوو؟ ماوسى پىي
 وا بوو هيندە گەورە بووہ كە بتوانىت بەشدارىي لە
 شۆرشدا بکات. راستىيەكەى، بەو زووانە حکوومەتى
 قەيسەرى بانگيان دەکرد بۆ خزمەتى سەربازى،
 ئەگەرىك كە لە ناخى دلەوہ رقى لى بوو. پىي باش بوو
 بمرىت نەك بىت بە ئامىزىك بۆ چەوساندنەوہ. يۆسى
 وەلامى دەدايەوہ، "وشە، تەنيا وشە. قسەکردن بەس
 نىيە، ھاورپى، دەبىت کردار بنوینىت."

"چۆن کردار بنوینم؟" ماوسى پرسى.
 يۆسى بە شيۆەيەكى رازنامىز گوتى، "دواتر تىدەگەيت."
 رۆژىك يۆسى رۆيشت، لە پر ديار نەما، بەبى ئەوہى بە
 كەس بلەيت. دايكوباوكى شلەژابوون. خەلكى گوند
 نەياندەزانى بىريان بۆ چى بچىت. دەترسان لە لايەن
 چەتە و رىگرەوہ رڤىنرايىت، لەوانەيشە كوژرايىت،
 ئەوہيش رووداويكى دەگمەن نەبوو لەو سەردەمە پر

توندوتیزییه دا. به لام ماوسی د لئیا بوو که دیارنه مانه
پاز نامیزه که یی یوسی په یوه ندیی به شۆرشه وه هه یه.
ماوسی راستی کرد. دوا ی دوو هفته یوسی گه رایه وه.
دایکوب اوکی به وه هه لڅه له تاند که هاورپیکانی
بانگه یشتیان کرد بیت بو گونده که ی خو یان، به لام کاتیک
ماوسی له پرس یار کردن به رده وام بوو، یوسی چیت
نه یوانی خو ی بگریت، چاوه کانی دهره وشانه وه و
دهنگی به کاریگه ری هه ستوسوز دهله رزی، گوتی:
"له گه ل ترۆتسکی دا بووم!"

یه که م کار دانه وه ی ماوسی هیدمه بوو، هیدمه یه ک که
ئیره یی به دوا دا هات، ئیره یی که زور و سه رتاپایی که
حه په ساندی، به لام نه یوانی بیشاریتته وه. به ئازاره وه
گویی له چیرۆکی هاورپیکه ی گرت. چیرۆکی گه شتیکی
راسته قینه ی دوورودریژ. یوسی نه خشه ی هه موو
شتیکی به ته نیا دار شت بوو، به بی ئه وه ی به که س بلیت.
له پاریس سؤراخی ترۆتسکی کرد بوو—له ناو ئه م
هه موو شوینه دا، پاریس، شاری پووناکی، شانوی
شۆرشه که ی سالی ۱۷۸۹ و زور ململانئیی
شکو مه ندانه ی تر و مه لبه ندی ژیانی پۆشن بیریی
ئه ورووپایی. هه رچه نده ترۆتسکی له تاراوگه دا بوو و
به رده وامیش پۆلیسی ولاتان به شوینییه وه بوون، به لام
توانی بووی ئه وی بکاته شوینی بینینی ئه ندامانی حیزب.

یۆسی که ئەوەی زانیوو رۆیشتبوو بۆ ئۆدیسا و
 لەوێوە بە ناوی ساختەووە سواری کەشتی بووبوو
 بەرەو ماریسیلیا. لەوێشەووە بە سواری شەمەندەفەر
 بەرەو پاریس. لە کۆتاییشدا بە یارمەتی خزمیک
 سەرکەوتوو بوو لە دۆزینەووەی تروۆتسکی، که لە
 بارەگاکی خۆی پیشوازیی لی کردبوو—خانووێهکی
 بچووک لە قەراغی شار. یۆسی بە جۆشوخروۆشەووە
 باسی ئەو کاریگەرییە کرد که تروۆتسکی لەسەری
 داینابوو. پیاویکی بچووک و لاواز بوو، بە قژیکی
 تەپسکاو و بە سەکسووکە و بە نیگایەکی تیژەووە.
 "پرسیاری لی کردم چیم دەوێت، منیش گۆتم، 'هاوری
 تروۆتسکی، من زۆر بە تۆ سەرسامم، هەموو
 نووسینەکانتم خویندوووەتەووە، دەمەوێت ببم بە
 کۆمۆنیست و بە تەنیشت ئێووەوە بچەنگم."

"ئەی چیتەر؟"

"بەبی ئەوەی هیچ شتیک بلی گوی لی گرت. بۆ چەند
 خولەکیکی کەم بە بێدەنگی مایەووە، بەبی ئەوەی زار
 هەلبینیت تەماشای دەکردم. پاشان پرسیاریکی زۆر
 نامۆی کرد: پرسسی بۆچی نەبووم بە حاخام. 'خوت
 دەزانی ئەووە پیشەیهکی دەگمەنە بۆ ئەوانەهی حەزیان لە
 خویندن و لە خویندەووە هەیه."

"چی؟" ماوسی خه یالی رۆیشتبوو. شۆرشگیڤره مه زنه که
پیشناری کردبوو یۆسی بییت به حاخام؟
یۆسی، به شیوه یه که ده یویست زیره کانه
ده ربکه ویت، پیکه نی.

"له راستیدا، تاقی ده کرمه وه، ئاماده ییمی بو
په یوه ندیکردن به شۆرشه وه تاقی ده کرده وه. منیش له
تاقیکردنه وه که ی ده رچووم. وه لامیم دایه وه که وا ئاین
ئه فیونی گه لانه و منیش خوم بو دۆزی ئازادی خه لک
ته رخان کرده وه، بو دۆزی شۆرشه سۆشیالیستی که
له لایه ن ترۆتسکی خوی و لینینه وه به رگری لی
ده کریت. وه لامه که م خوشحالی کرد، به لام گوتی وشه
به س نییه، ده بییت هه لسه نگاندم له سه ر بنه مای کردار
بییت نه ک ته نیا وشه. وه لامم دایه وه، 'هیچی ترم ناویت،
هاورئ ترۆتسکی، ته نیا ئه رکیکیم پی بسپیڤره و من
جیبه جیی ده که م، ته نانه ت ئه گه ر ژیانیشمی له سه ر
دابنیم."

یۆسی بو ساتیک بیده نگ بوو. ئینجا رووی کرده
ماوسی، فرمیسک له چاوه کانیدا قه تیس مابوو. "ئه ویش
ئه رکیکی پی سپاردم، بنیامین. ترۆتسکی ئه رکیکی
تایبه تی پی سپاردم. دوور لیڤره — له پراگ. ئه گه ر باش
بم ئه وا له حیزب وه رده گیریم. خوی به لینی دا. پیم وا
بییت له وانیه پۆستیکی گرنگیش وه ربگرم."

یۆسی نهیده توانی چیه تیی ئه رکه که ئاشکرا بکات.
 ماوسی لیبراوانه هه ولی دهدا، به لام ئه و گوئی پی
 نه دهدا. دهیگوت، "ئه وه ئه رکینکی نهینیه و ناتوانم هیچ
 شتیکی لی ئاشکرا بکه م. ته نانه ت بو ئیوه ش، کورینه.
 به لام ئه م کاره سوودی هه موومانی تیدایه،" ئه مه ی
 ده گوت وه ک ئه وه ی دلنه واییان بکات، "چونکه، بنیامین،
 من کومه له که ی خو مانم له بیر نه کردوو. یه که م شت
 شانیه کی حیزی لی ره، له چیرنۆفیتسکی، دروست
 ده که م. ته نانه ت ناویشم بو داناوه: شانیه لیون
 ترۆتسکی."

شانیه لیون ترۆتسکی دروست نه بوو. دوو رۆژ دوا ی
 ئه و گفتو گو یه، یۆسی نه خوش که وت. نه خوشییه کی
 مه ترسیدار بوو: تای به رز و هیلنجدان و ورینه ی
 ناوبه ناو. دایکوباوکی یۆسی هیوا براو بوون و
 نه یانده زانی چی بکه ن. ته نانه ت هه رچییشیان پاشه که وت
 کرد بوو له هینانی پزیشکی کدا له ئۆدیساهه خه رجیان
 کرد، به لام بیهووده بوو. پزیشکه که نه ی توانی ته نانه ت
 نه خوشییه که یش ده ستنیشان بکات. به لام جه ختی
 له سه ر ئه وه کرده وه که چاکبوونه وه ی مه حاله. به
 خیزانه که ی گوت خو یان بو خراپترین ئاماده بکه ن.
 هه مان ئه و پاشنیوه رۆیه، یۆسی داوا ی ماوسی کرد.
 کاتی که هاو پیکه ی هاته ژووره وه، یۆسی فه رمانی به

هموان کرد به جیيان بهیلن. به نووزه وه گوتی
"دهمانه ویت به ته نیا بین." خوازه لۆک و نیگه ران،
دایکوب اوکی و ئەو خزمـانە ی که له وی بوون
ژووره که یان به جی هیشت. کاتیک ده رگا که داخرا،
یۆسی ئاماژه ی بو ماوسی کرد که نزیک بیته وه. به
ههردوو دهستی، که غه رقی ئارهق بوون، دهستی
ماوسی گرت و راسته وخۆ ته ماشای نیوچه وانی کرد،
به چرپه وه گوتی: "شتیکت لی داوا ده کهم، هاوری
بنیامین، شتیک که گرنگیه کی زوری هه یه."

"بیلی، یۆسی،" دهنگی ماوسی به هوی خرۆشانه وه
دانوو سابوو. "تو داوا بکه، داواکارییه کهت جیبه جی
ده کهم، به هه ر نرخیک بیت."

"ئه رکه کهم،" یۆسی گوتی، "ئه و ئه رکه ی ترۆتسکی پیی
سپاردم. ده بیت تو ئه و ئه رکه م بو جیبه جی بکه یه."
ماوسی، که به ئه سته م ده یته وانی فرمیسه که کانی
رابگریته، گوتی "قسه ی پرپووچ مه که، باش ده بیته وه و
ئه و کارهش ده که یه که ترۆتسکی داوای کردوو وه و
هه موو شتیکیش باش ده بیت." یۆسی به ئاماژه یه که
قسه که ی پی بری.

"پیویست به درۆکردن ناکات. ده زانم حاله چه نه
خرابه—زور خراب. . . ئیستا گوی بگره. ده بیت
که شتیک بکه ی بو پراگ. کاتیک ده که یته ئه وی، له

هۆتیل تیرمینوس ده مینیتته وه؛ ژووریک به ناوی منه وه
گیراوه. به دواي که سیکدا ده گه پریت. . . . بوهسته، ئەو
کتیبه ی سهر میزه که بهینه. پاره و بلیتی شه مه نده فەر و
زانباری ده باره ی گه شته که و ناسنامه یه کیشی تیدایه.
ههروه ها زه رفیکیش. "ماوسی ئەوه ی کرد که یۆسی
داواي لی کرد. بیگومان، کتیبه که مانیفیستوی
کومونیستی بوو. زانباریه کان به تیروته سه لی هاتبوون
و ریگای گه یشتن به پراگیش روون کرابوو وه. به لام
زه رفه که داخرا بوو. یۆسی له قسه کانی به رده وام بوو،
"له ناو زه رفه که دا، ناوی ئەو پیاوه ی که بو ی ده گه پریت
و ژماره ی ته له فۆنه که شی هه یه. من نازانم پیاوه که کتیه،
هه ر ناویشیم نه بیستوو وه. ته نیا ئەوه ده زانم که وه کوو
خۆمان جووه. وا دیاره نووسه ریشه. . . . باشه، ئیستا
ئوه مه سه له یه ک نییه. که گه یشتیه ئەوی، ته له فۆنی بو
بکه و بلی: 'منیان ناردوو وه بو ده قه که.' هه ر ئەوه بلی،
تیگه یشتیت؟ 'منیان ناردوو وه بو ده قه که.' ئەوه وشه
نهینیه که یه."

هه ناسه برکی بوو، له قسه کردن وه ستا. پاشان
به رده وام بوو: "ده قیکی نهینیت پی دعات. کلیلی
کردنه وه ی نهینیی ئەو ده قه ی ناو زه رفه که، ئەویش
پارچه کاخه زیکه به قه باره ی هه مان ئەو پارچه کاخه زه ی
له پراگ پیت ده دریت. ئەم کاخه زه ی دووهم چهند

کونیکي تیدایه و چهند وشه یه کی تیدا نووسراوه؛ کاتیک دهیخه یته سهر کاخه زی یه که م، ئەو وشانه ی له کونه کانه وه دهرده که ون ده چنه سهر ئەو وشانه ی له سهر ئەم کاخه زه نووسراوه بو ئەوه ی په یامه راسته قینه که پیک بهینیت و ئامانجی ئه رکه که ت دیاری بکات. ئامانجه که شوینیکه: بانکه، ریکخراوه—دلنیا نیم، به لام ئیستا ئەوه گرنگ نییه. کاتیک ئامانجه که ت دوزیه وه، که سیک په یوه ندیت پیوه ده کات و پیت ده لیت له و شوینه دا چی بکه یت. ئیستا ئەمه کاریکی به په له یه چونکه ترۆتسکی له فهره نسا نامینیت. وا دیاره دهروات بو ئەمه ریکا. بو یه پیویسته زوو برۆیت، له سبه ی درهنگتر نه بیت. ئەم کاره ده که یت، هاوړی بنیامین؟ ئەم کاره بو من ده که یت؟ بو دوزه که مان؟

ماوسی، فرمیسک به چاوانیدا هاتبووه خواره وه، گوتی به لئ، یوسی ده یتوانی پشتی پی ببه ستیت. که یوسی به چی هیشت، به راکردن رۆیشته وه بو ماله وه. "یوسی چونه؟" باوکی پرساری کرد. به بی ئەوه ی وه لامی باوکی بداته وه، رۆیشت بو ژووره که ی و دهرگا که ی داخست و خوی فری دایه سهر جیخه وه که و دهستی کرد به گریانیکي به کول. دواچار هیور بووه وه. له سهر جیخه وه که ی دانیشت و کتیبه که ی به دهسته وه بوو، ههولی دا بیري کو بکاته وه. نه یده زانی چی بکات. له

لایه که وه، ده یویست له گه ل هاوړی نه خوشه که یدا
 بمینیته وه. له لایه کی تریشه وه، نه و ئه رکه هه بوو که
 یوسی باسی کردبوو، ئه رکیکی سه رلیش یوین، هینده
 سه رلیش یوین و ئالوز پتر له ورینه ی نه خوشی کی
 تاگرتوو ده چوو. به لام به لگه نامه کان و بلیته کان و پاره
 و زه رفه که یش، هه موو پیکه وه نه وه یان ده سه لماند که
 ورینه نییه. به گویره ی قسه کانی یوسی، ئه رکه که ئاسان
 نه بوو. یه که م شت، ماوسی له ژیانیدا له چیرنو قیتسکی
 نه رپویشتبوو ده ره وه: ئیستا ده بیت گه شت بکات—
 گه شته که یش بو ولاتیکی بیانی ده بیت که تییدا هه موو
 که سیک پی نامو دهن. رهنکه زمانه که هینده کیشه
 نه بوو بیت. ده یتوانی به ئه لمانی کاری خو ی رای بکات،
 که به باشی قسه ی پی ده کرد. له هاوړییه کی باوکییه وه
 فیر بوو بوو (په یوه ندیشی به وه وه هه بوو که ییدی
 یه کیکه له شیوه زاره کانی زمانی ئه لمانی.) به لام
 گه شته که خو ی—بیگومان شتیکی سه خت بوو. دواچار،
 جه نگی که ئارادا بوو، ئینگلته را و فهره نسا و پرووسیا
 له جه نگدا بوون دژی ئه لمانیا و ئیمپراتورییه تی
 نه مساوی—هه نگاری، بوهمیا و پراگی پایته ختیشی
 به شیک بوون له مه ی دوا بییان. نه و که سه ی ئه م پلانه ی
 دانابوو زور به باشی ئاگاداری دوخه که بووه و به
 ته واوی ورده کارییه وه نه و ریگه یه ی پیشان دابوو که

دهبوو پئيدا بپروات بو ئه وهى له خاله سه ربازيه كان
 به دوور بيئت. ئه گهر هه موو شتيكيش به باشى بپروات،
 ئينجا ماوسى رووبه رووى ئه ركه شوپرشگيرانه كه
 دهبوو وه، ئه وهيش بينگومان خالى نه دهبوو له مه ترسيى
 زور گوره. ماوسى دنيا بوو كه ئه ركه كه گرنگه،
 رهنگه هيرشيكي سه ربازى بيئت. . . به كورتى، شتيك
 كه بگونجيت بو تا قيكردنه وهى روحييه تى
 شوپرشگيرانه ي كانديدك بو ئه ندامبوون له حيزبدا.
 ترو تسكى گوتبووى، توندوتىژى وهك ريگه يه كى
 به رگرى چينى كريكار به ته واوى پاساوى خووى
 هه يه — ئه وهيش بووبوو وويردى سه ر زمانى يو سى.
 ماوسيش هاورا بوو — وهك تيور. به لام به پراكتيك،
 هه رگيز له ژيانيدا چه كى به كار نه هينا بوو.
 مه ترسيدارترين شت به كارى هيناييت چه قويه كى هه ره
 بوو (كه به ريكه وت دوو سى جارئك ده ستى خووى پى
 بريبوو).

له ده رگاي ژووره كه ي درا. دايقى بوو، بانگى كرد بو
 نانى ئىواره. "هيجم ناويت، برسيم نيه." بنيامين گوتى.
 دايقى پيداگرى كرد: "وه ره كوره كه م، وه ره شتيك بخو.
 ده زانم بو يو سى خه مباريت، به لام پيوستت به خواردن
 هه يه."

هینده پیداکری کرد که بنیامین ناچار ژوورهکهی بهجی هیشت. لهسه ر میز لهگه ل خیزانه کهیدا دانیشته، بهلام نهیتوانی هیچ بخوات. خواردنه که له قورگی نه دهچووه خواره وه. دایک و باوک و خوشک و براکهی به بیدهنگی و نیگه رانییه وه چاویان تی بریبوو. دواچار، ههستایه پی. گوتی "بمبوورن، بهلام ههست به باشی ناکه م." رۆیشته ژووره کهیه وه و جلهکانی داکنه و راکشا. بهلام بیگومان خهوی لی نه ده کهوت. کیشه که بهردهوام ئازاری ده دا. بروات یان نه روات؟ دهستبهرداری هاورپیکهی بییت و ئه رکه کهی جییه جی بکات، یان ئه رکه که پشتگوی بخات و لای یوسی بمینیتته وه؟ له کاتیکدا تاوتویی ئه م پرسیارانه ی ده کرد، چیرۆکیکی بیر کهوته وه، که باوکی زورچار بو ی ده گیرایه وه، له باره ی ریبه نکیکه وه^۴، رۆحی ونبووی پیاویک که به هوی شکاندنی به لینی هاوسه رگیرییه وه نه یده توانی بجه ویته وه. ریبه نکیکه، له شیوه ی خوشه ویستی ژنه که دا ده رده کهوت که ئیستا هاوسه رگیری کردوه، به گژ ئه وانهدا ده چووه وه که ده یانویست ده ری بکه ن و هاواری ده کرد، -Ich gei nicht arois- من نارۆم. - ماوسی هه میشه ئه مانه ی به شتی پرپووچ

^۴ له فۆلکلۆری جووه کاند، دیبه نک ئه و جنۆکه یه یه که ده چینه گیانی که سنجی زیندوووه و هه لسوکه وتی که سه که ده خاته ژیر رکیفی خو به وه.

دەبىنى، خورافەى جووہکان، بەلام ئىستا بە ھۆکارىكى
تايبەتى، چىرۆكەكە ھەمىشە لە خەيالدا بوو. كاتىك
دوچار خەوى لى كەوت، خەونىكى بىزاركەرى بىنى. لە
خەونىدا يۆسى مردبوو و لە شىوہى ئەودا، شىوہى
ماوسى، گەراوہتەوہ. دواى ئەوہى ئەم رىبەنكە چووہتە
گيانىيەوہ، بە شەقامەكانى گوندەكەدا راي دەكرد و
ھاوارى دەكرد، بەلام لە برى نەفرەتى جوو، نەفرەتى
كۆمۆنىستى دەگوتهوہ: "پروليتارەكانى جىهان، يەك
گرن!"

بە دەم لەرزىنەوہ لە خەو رابوو، شلە ژابوو. لە دۆخىكى
ئاسايدا، خەونەكەى بە شتىكى پروپووچى بىمانا
دەزانى، بە پاشماوہى چىرۆكىك لە ئەفسانەى
جووہكانەوہ. ئىستا، لەمەياندا، پەيامىكى روونى دەبىنى.
ئەركىكى ھەبوو جىبەجىى بكات، ئەركى شەرەف و
ھاوكارىكردنى يۆسى. دەبوو دەستبەجى بەجىى
بگەيەنىت. ھەستا و تەماشاي كاتژمىرە دىوارىيە
كۆنەكەى كرد: كاتژمىر سىى شەو بوو. ھەموويان،
دايك و باوك و خوشك و براكەى، خەوتبوون. بە
بىدەنگى جەكانى لەبەر كرد و دەستىك جلى ئاخنىيە
ناو جانتايەكى كۆنى مالەوہ و جانتايەكى شانيشى
دەرھىنا و ئەو نامەيەى كە دەبوو بىگەيەنىت بە

نووسه ره که و کتیبی مانیفیستو که یشی تی خست و
دهرگا که ی کرده وه و رویشته.

به وریاییه وه به شه قامه چوله کانی گونده که دا رویشته
و هر زوو خوی له سهر ریگا سهره کییه که بینیه وه
به ره و سنور دهر رویشته. به خیرایی دهر رویشته، لووت
و گوئی به هوئی سهرما که وه ته زی بوون. له پر
روونا کییه کی مه زن له ته مه چره که وه دهر که وت.
روونا کی گزنگ، دیمه نیک که پری کرد له شادییه کی
مه زن. وهک ئه وه بوو به ره به سستیکی نه بینراوی
له به رده مدا شکابیت، وهک ئه وه ی ئه و کوتانه ی
پساند بیت که به رابردووی پر له ترسی ئیفلیج که ری
ده به سته وه. "ئه نجام دا! هاواری کرد، ئه رکه که
جیبه جی ده که م!"

گه شینیه کی زیده رووی تیدا کراو. گه شته که، گه شتیکی
زور دریژ، تازه دهستی پی ده کرد. جووتیاریک
ئه سپوعه ره بانه که ی به ره و بازاری گوندیک لی
ده خوری، ماوسی گه یانده ئه وی، به لام ده بوو
پاشماوه ی ریگا که به پی بپریت. ئه و ساته ی گه یشته
ئه و رووباره ی که سنور ره که ی پیک ده هینا،
نیوه شه ویکی درهنگ بوو.

له وی دهیزانی چی بکات. هه موو دانیشته وانی
چیرنوفیتسکی ده یانزانی چی بکن، هه مووان ئاماده

بوون بی سیودوو له گونده که هلبین —ته نانهت له
 ولاته کهیش. ههموان ئه و به له مه وانانیهان دهناسی که
 هه لاتوو هکانیان ده په رانده وه. پیویست به گوتن ناکات
 که ئه و کاره یان به شیوه یه کی نایاسایی ده کرد.
 په راندنه وه یه ک که له و سه رده مه پر مملانی
 توندوتیژییه دا باو بوو: جووه کان به کومه ل پرووسیایان
 به جی ده هیشت. ماوسی به سه ر که ناره لماوییه که دا
 رویشته هه تا گه یشته نزیک ئاگریک. دوو به له موان
 بوون. چاوه رپی کوچه ر بوون. وه ک چاوه پروان ده کرا،
 دوو که سی خراپ و به دکار بوون، به لام ماوسی له
 دوخیکدا نه بوو به ئاره زووی خوئی بریار بدات. بویه
 هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و به ره و پروویان رویشته
 و پیی گوتن که ده یه ویت بیه ریته وه بو ئه و به ر و لییشی
 پرسین چهندی تی ده چییت. دوو پیاوه که ته ماشای
 یه کتریان کرد و یه کیکیان نرخه که ی گوت. بره پارهییه کی
 که م نه بوو، به لام کاتی ئه وه نه بوو مامه له بکات. شوینی
 به له مه که ی لی پرسین.

ئه و به له موانه ی که ده بوو بیه رینیته وه گوتی، "سه ره تا
 پاره که ت بده." ماوسی به سته یه ک پاره ی له گیرفانی
 دهره ینا و له پیش چاویاندا دهستی به ژماردن کرد و
 پاره ی به له موانه که ی دا. "دوام که وه،" پیاوه که گوتی.
 به ره و که ناری پرووباره که رویشتن. له ژیر

قامیشه لانه که دا، به له مه که شاردر ابو وه. به هه ندیک
زه حمه ته وه، بنیامین سه رکه وت. پیاوه که یش له
به رامبه ری دانیشت و سه وله کانی گرت و په رینه وه که
دهستی پی کرد. بو چند خوله کییک به بیده نگی به ناو
ته مه چره که ی سهر رووباره که دا رویشتن. به له موانه که
چاوی له سهر بنیامین لانه دهر برد و بنیامین یش هه ولی
دهدا خوی دهر باز بکات له چاوتیبرینه که ی، که ئارامی
لی بریبوو.

له پر پیاوه که له سه ولیدان وه ستا. "چی رووی داوه؟"
بنیامینی ترساو پرسیاری کرد. پیاوه که یش به بیشرمی
گوتی "مه به ستت چییه له 'چی رووی داوه'؟ ناکریت
که میک پشوو بدهم؟ هه ره له بهر ئه وه ی پارته داوه ئیتر
ده بیت هه تا ده ته قم سه ول لی بدهم؟"

بنیامین به نیگه رانییه وه له رووباره که ی دهر وانی و
گوتی، "به لام ته ورژمی ئاوه که. . . ئاوه که ده مانبات!"
"زور راسته،" به له موانه که به پیکه نینیکی گالته جارانه و
به دکارانه وه گوتی، "رووباره که زور به ته ورژمه. کی
ده زانیت بو کویمان ده بات. . . رهنگه به ره و بنکه یه کی
سه ربازی قه یسه ری. چوو زانم. ئاوه که ئه م به زمانه شی
هه یه."

بنیامین وهخت بوو ده توقی. نه یده زانی پیاوه که به
نیازی چییه — به لام نه ده کرا نیازی باشه ی هه بوو بیت.

به دنیاییه وه ههروایش بوو: "رهنگه بتوانین به کاره که دا بچینه وه، دهزانیته چیمان که مه؟ وا نییه؟ که میک پاره. هه ره وه. نرخیکی زور که مم پی گوتی، برادر. وا بزانه چند رۆبلیکی ترم پیویسته تا هیزم به بهردا بیته وه. ها؟ پیت چۆنه؟"

ته نیا ئه و کاته بنیامین له و گه مه ی جهرده بییه تیگه یشت. هیچ جیی سه رسورمان نه بوو: له نیو ئه و به له موانانه دا که قاچاچیتیان ده کرد، له هه موویشیان زیاتر ئه وانه ی کۆچبه ره جووه کانیان ده په رانده وه، ئه م جووره ته له که بازیه شتیکی باو بوو. ئیستا ئه وه ی له سه ر ماوسی پیویست بوو بیکات مامه له کردن بوو تا که مترین پاره بدات، تا زیانه که که م بکاته وه.

به لام ئه وه ی نه کرد. تووره بییه کی گه وره له ناخیدا په نگه ی خوارد وه. ئه مه ئه و ناداپه روه رییه بوو که یوسی باسی ده کرد، ئه مه چه وساندنه وه بوو: به هیزه که به ئاره زووی خو ی ئیراده ی لاوازه که ئاراسته ده کات و ویرانی ده کات و هه رچی هه یه لی داده دوشیت و وشکی ده کاته وه. ژیری پیی ده گوت که ده بیته په رچه کردار نه نوینیت—دواچار، ئه و به مانای وشه له ژیر دهستی به له موانه که دا بوو. به لام ئه مه بابه تی ژیری نه بوو؛ ئه مه بابه تیکی تر بوو، بابه تی به ره نگار بوونه وه بوو، بابه تی—شورش؟ به لی بابه تی شورش بوو،

شورشيكي بچووک، به لام هرچونیک بیت شورش،
شورشی تایه تی خوی، مملانیی خوی له پیناو
نازادیدا. رهنگی په ریبوو، هینده له پر هه ستایه پی،
خهریک بوو به له مه که وهر بگه ریت.

"سهول لی بده!"

"ئه وه تو چی ده لیت؟" به له موانه که گوتی، به کاردانه وه
چاوه روانه کراوه که ی ئه م گه نجه له رولاوازه
حه په سابوو. به لام بنیامین نه یده ویست گفتوگو له سهر
هیچ شتیک بکات، نه یده ویست دانوستان بکات—
بژارده ی دانوستان به سهر چوو—کاتی دهر که وتنی
راستی بوو، کاتی به رهنگاری نواندن، کاتی چوونه ناو
مملانیی ده سه لاته وه.

"سهول لی بده! پیت ده لیم، سهول لی بده!"

"ئا تو بوهسته. . ." پیاوه که به نار ه زاییه وه گوتی، به لام
چیتر هینده متمانه ی به خوی نه بوو، "ئه م به له مه هی
منه و چیم پی خوش بیت. . ."

"سهول لی بده! سهول لی بده! سهول لی بده!"

پیاوه که ته ماشای کرد. ئیستا به راستی ده ترسا، وه که
بنیامین به سهر سامی و ئاسووده ییه وه تییینی کرد.
به له موانه که له نیگا تووره که ی ماوسی دا، له مسته کوله
ئاماده کراوه که یدا، ته قینه وه ی تووره یی ده بیینی،
تووره ییه کی دادپه روه رانه که ماوه یه کی زود

چه پینرابوو. توورپهیی که سیک که هیچی نییه له دهستی
 بدات جگه له کو توبه ندی کو یلایه تی. توورپهیی که سیک
 که ئاماده یه بکوژیست و بکوژیست. سه ره پای
 خوبه زلزانینه دهستکرده که ی، به له موانه که له بنه رهدا
 پیاویکی ئاسایی بوو: پارهی زیاده ی له و جووه
 بیده سه لاته ترساوانه دهسهند که دهیپه راندنه وه، به لام
 له به رامبه ر ئه وانهدا که دهسه لاتیکی دیاریان هه بوو
 سه ری شوپ ده کرد. بنیامین یش له ناخه وه دهسه لاتی
 هه بوو—دهسه لاتیکی نهینی سه رسامکه ر. بویه پیاوه که
 سه وله کانی هه لگرته وه و به بیده نگی به ره و که ناره که ی
 ئه و به ر دهستی کرد به سه ولیدان. له وی دابه زی و
 یارمه تی ماوسی دا له به له مه که دابه زیست. کاتیک
 ماوسی خه ریک بوو بروات به له موانه که وه ستاندی.
 "دهمه ویت شتیکت لی پیرسم."
 "فه رموو،" ماوسی جاریکی تر گومانی لی نیشته. ئه م
 پیاوه ئه مجاره یان چی له ژیر سه ردایه؟
 "تو کومونیسیت، وایه؟"
 بنیامین چاوه پروانی ئه و پرسیاره نه بوو. سه ری سورما
 که پرسیاره پیاوه که، که به گومانه وه کرد بووی، پری
 کرد له شادی، وهک ئه وه ی سه رکرده ی گهل—ئیدی
 سه رکرده یه کی باش بیت یان خراب—دواچار، دوا
 چاوه پروانییه کی دریز، په سه ندی کرد بیت، وهک ئه وه ی

به ته عمیددانی ئاگردا تیپه ریبت. پیکه نی و گوتی "به لی
 هاوری، من کومونستم. ئیستا ده زانیت کومونست
 چون کردار دهنوینیت. ئیستا ده زانیت بوچی داهاتوو
 هیی ئیمه یه. بیریکی لی بکهره وه. وهره ریزمانه وه،
 هاوری. هیچت نییه له دهستی بدهیت جگه له
 کۆتوپه یوه ندانه ی که به رابردوو ته وه ده به ستنه وه."
 به له موانه که به چه په ساوی تی راما بوو. وا دیار بوو
 نه یده زانی ماوسی باسی چی ده کات. ئاهیکی هه لکیشا،
 سه ریکی بادا و گه رایه وه بو ناو به له مه که ی. ماوسییش
 ملی ری گرته بهر.

ماوسی سه رسام بوو له وه ی له هه ر قوناغیکی
 گه شته که یدا زانیارییه کان دروست بوون و هه ر زوو
 خوی له سه ر ریگای به ره و پراگ بینیه وه، له به شی
 چینی ناوه ندی شه مه نده فه ریکی قه ره بالغا. جه نکه که
 هه موو دانیشتوانی له شوینی خویان هه لکه ندبوو. ئه و
 خه لکه ی له ماله کانیا ن هه لکه ندرابوون له مپه ری
 ئه ورووپا وه بو ئه وپه ری به دوا ی په ناگه یه کدا ویل و
 سه رگه ردان بوون.

به لام به پیچه وانه وه، ئه وه شتیکی باش بوو بو بنیامین.
 له نیو قه ره بالغی خه لکه که دا خوی ون ده کرد. له
 ویستگه یه کدا پاسه وانی چه کدار هاتنه ژووره وه، به لام

کاره که یان به که مته رخه می ئە نجام دا، تەنیا لیڤه وله وئ
داوای به لگه نامه یان له سه رنشینه تاکوته راکان ده کرد،
ماوسی بچووک بوو و خوئی له قوژبنیکدا شار دبووه وه،
بویه که س تیبینی نه کرد.

وه نه بی ئەوه هیوری بکاته وه، به لکو ههستی ده کرد
هه موان چاودیری ده که ن و به گویدا ده چرپینن: "ئەو
گه نجه ترۆتسکیسته و خه ریکی جیبه جیکردنی ئەرکیکی
مه ترسیداره." پیاویکی قه له و، که چاویلکه یه کی ره شی له
چاو بوو، زور نیگه رانی ده کرد. بوچی چاویلکه ی ره ش؟
ده کریت تەنیا مانای ئەوه بیته، پۆلیسی نهینیی ئەلمانیا
یان رووسیایه. بیدهنگ و بی جووله به رامبه ر ماوسی
دانیشتبوو. ماوسی نیگه ران بوو، بیرری له گۆرینی
فارگۆنه که ده کرده وه. به لام شه مه نده فه ره که له
ویستگه یه ک له دووری سهد کیلۆمه تر له پراگه وه
وه ستا. پیاوه که هه ستا. به لام به یارمه تی ژنیک و
گۆچانیک، به لاره لار به نیوان کورسییه کاندایه رۆیشته.
کویر بوو، به لی. ماوسی ئاهیکی هه لکیشا و ئاسووده
بوو. پاش ئەوه ی راریی و شه که تی زوری بو هینا،
خه وی لی که وت.

هه ر که خه و بردییه وه خه ونی بینی، خه ونیکی ئالۆز و
شیواو. له سیناگۆگیکی قه ره بالغا بوو. له پر حاخامه که
ئاوپی لی دایه وه، تەنیا ئەوه نه بی که حاخام نه بوو،

به لکو له بری ئه وه ترۆتسکی بوو— ترۆتسکی له
سیناگوگه که دا شالیکی نوێژکردنی له سهر شان بوو،
ئه مه مانای چی بوو؟ پاشان هه موو ئه وانهی له
سیناگوگه که دا بوون پوهو ماوسی رایان ده کرد و به
هاواری "فیلباز! فیلباز!" پالیان دهنابو دهره وه و
ترۆتسکییش به نیگایه کی تۆمه تبارکه ره وه له
میحرابه که وه ته ماشای ده کرد. ماوسی به ره له سستی
ده کرد، "دهرم مه که ن، منیش له گه لتانم، من کۆمۆنیستم."
له پر خه به ری بووه وه، که سیک به توندی رایده وه شاندا.
بلیتوه رگره که بوو.

"هه سته برادر، گه یشتین."

"گه یشتین؟" ماوسی هینه گیژ بوو بوو له پیاوه که
تینه گه یشت.

"ئیمه له پراگین. پراگ! پراگ پووگهی گه شته که ت
نه بوو؟ فهرموو، له شه مه نده فه ره که دابه زه."

ماوسی به شله ژاوی جانتاکهی له سهر ره فه که داگرت و
به په له له شه مه نده فه ره که دابه زی. ویستگه که ی جی
هیشته، ئیستا له پراگ بوو. وه ستا و چاوی بریبه شار،
که به پوو ناکییه کانی دهره وشایه وه— کاتژمیر ده ی
شه و بوو و له هه موو شوینیک پوو ناکییه کان
هه لکرا بوون— له قهره بالغیبه کاند، له ترامه کاند، له
ئۆتۆمبیله کاند، له باله خانه کاند. بو که سیک که ته نیا

گوندەكەى خۆيانى بينىبىت، ديمەنىكى سەرگىزكەر و
 هاوكات ترسناكيش بوو. ماوسى دەترسا، بەلام
 بەپەرۆشيش بوو. گەيشتبوو پراگ. سەرەراى ھەموو
 شتىك، ھەموو كىشە و گرافتەكان، گەيشتبوو شويىنى
 مەبەست. چىتر گومانى نەبوو كە ئەرکەكەى ھەرچى
 بىت بەجى دەگەيەنىت و بە ماوہىەكى كەم دەگەرىتەوہ
 بو چىرنوڤىتسكى. ھەر لە ئىستاوہ بىرى دەكردەوہ كە
 بە يۇسى دەلىت، "ھاورى يۇسى، شايانى ئەو متمانەيە
 بووم كە پىت دام." دلنيا بوو رۆژىك يۇسى دەبىبات بو
 لاي ترۆتسكى و بە شانازىيەوہ پىي دەناسىنىت:
 "ھاورى، ئەمە بنىامىنە، رىبوارىكى مەزنە، شورشگىرىكى
 پلەيەكە، پياويكە دەتوانىت ھەر ئەركىك جىبەجى بكات،
 گرنگ نىيە چەند قورسىش بىت."

ھوتىل تىرمىنوس لە ويستگەكەوہ دوور نەبوو: ماوسى
 بەژىر بەفرەكەدا رۆيشت. زورى پى نەچوو ھەتا
 شوينەكە بدۆزىتەوہ. ھوتىلىكى بچووكى كۆن بوو،
 پووكارى پىشەوہى بە گارگوئىلى^۰ ترسناك
 نەخشىنرا بوو. بەلام ماوسى گەشتىار نەبوو تا بەدواى
 ئاسوودەبىدا بگەرىت: ئەو پياويكى ئەرک پىسپىردراو
 بوو. رۆيشتە ژوورەوہ. لە پشت مىزى بەشى

^۰ شىوہى ناشىرىن و قىزەوہنى مروف و نازەل كە لە بنىچى بيناكانەوہ بە شىوہى
 بەيكر دوست دەكرىت، بە زورى لە كلتساكاندا.

پیشوازییه‌وه پیاویکی قه‌له‌وی که‌چهل، که پارچه‌یه‌کی
ر‌ه‌ش به‌سه‌ر چاوی چه‌پییه‌وه بوو، به گومانه‌وه
سه‌رتاپا لئی روانی.

"چیت ده‌ویت؟" به ئەلمانی پرس‌یاری کرد. ده‌نگه
وشکه‌که‌ی ماوسی توقاند.

"ئیس‌تا گه‌یشتم. . . . ژووریکم گرتووه. . . ."

"ژوورگرتن." پیاوه‌که به ر‌قه‌وه کتیبیکی به‌رگره‌شی
کرده‌وه. "به چ ناویکه‌وه، ئە‌گه‌ر بکریت بزانه‌م؟"

ماوسی دوا‌ی چند ساتیک وه‌لامی دایه‌وه: "یوسی.
یوسی پی‌رلمان."

پیاوه‌که ته‌ماشای ناو کتیبه‌که‌ی کرد. "یوسی پی‌رلمان. . .
راسته، ژوورت گرتووه. بو ماوه‌ی حه‌فته‌یه‌ک. پیشه‌کی
پاره‌که بده."

ماوسی پاره‌که‌ی له‌گیرفانی ده‌ره‌ینا و بری پیوستی
لی ژمارد و دای به پیاوه‌که، ئە‌ویش دیسان
ژماردییه‌وه—دوو جار. پاشان خاوییه‌کی کون و
کللیکی پی دا: "نه‌ومی سییه‌م. له‌و پلیکانه‌وه
سه‌ربکه‌وه."

ماوسی سوپاسی کرد و ویستی بر‌واته سه‌ره‌وه، به‌لام
پیاوه‌که بانگی کرد و ناگاداری کرده‌وه: "من کی‌شه‌م
ناوی لی‌ره، تی‌ده‌گه‌یت؟ هه‌رچی روو بدات، هیچ
په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه نییه."

ئەم قسانە ماوسیی خستە گومانەوہ. بلیی پیاوہکە
ئاگای لە شتیک بیئت دەر بارە ی ئەرکە کە ی؟ ئەگەر وا
بیئت، بلیی ئەویش پۆلی ھەبیئت لە کارە کە دا؟ ئەوہ
پوون بوو، بەلام لە ئیستادا ماوسی نەیدەتوانی ھیچ
شتیکی لی پیرسیئت. جانتاکە ی ھەلگرت و پۆیشتە
سەرەوہ بو ژوورە کە ی.

ژووریکی بچووک، بە ھیچ جوړیکیش خاوین نەبوو—
لەگەل ھاتنە ژوورەوہ ی میوانە کە، مشکیک فرتە ی کردە
کونە کە یەوہ—زۆریش سارد بوو. تەنیا جیخەویک و
کەنتۆریکی بچووک ی تۆز لینیشتوو و دەستشۆریک و
ئاوینە یەکی شکاوی تیدا بوو. بەلام ھیندە بەس بوو.
سەرەپای شە کە تیئە کە ی، ماوسی بریاری دا دەستبە جی
لە پە یوہ ندیکردن بە نووسەرە کە وە دەست پی بکات.
پاشان بۆی دەرکەوت—جانتاکە ی شانی پی نە مابوو.
جانتاکە ی شانی کە مانیفیستۆکە ی و زەرفە کە ی تیدا
بوو—نە مابوو. 'بە دەستی لەرز یوہوہ جانتاکە ی تری
کردەوہ: بشیئت جانتاکە ی شانی تی خستیئت؟ نە خیر،
جگە لە جەکانی ھیچی تری تیدا نەبوو. شلە ژاو و
ترساو، خۆی ھاویشتە سەر جیخەوہ کە. جانتاکە ی
شانی ون کردبوو. یە کە مین کاردانەوہ ی توورپەبوون
بوو—لە خۆی. "جانتاکە ی شانت ون کرد، بە نە فرەت
بیئت،" بلماندی، "جانتاکە ی شانت ون کرد، ئە ی گە مژە،

گیل، بورژوازی گوو! هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا. له دلی خویدا گوتی، "پیویسته جله وی خووم له دهست نه دهم، گرنگ ئه وه یه هیمن و عهقلانی بمینمه وه." پیویست بوو به سهر هه نگاهه کانیدا بچیته وه و هه ول بدات وینه ی ئه و شوینه بهینیتته پیش چاو که جانتاکه ی شانی تیدا له بیر چووه — به چاوی خه یال بیینیت. یه که م شوین به خه یالیدا هات میزی ژووری پیشوازی بوو. به په له رویشته خواره وه. پیاوه که له وی بوو و رۆژنامه ی ده خوینده وه.

"جانتاکه ی شانم! هاواری کرد. "جانتاکه ی شانم له کوینه؟"

سه ره تا پیاوه که تینه گه یشت. بیگومان به هوی شیوه زاره بییدییه که یه وه، هه روه ها به هوی شپرزهییه گه نه که یشه وه. دواچار بووی ده رکه وت ماوسی باسی چی ده کات.

"جانتای شان؟ نه خیر هیچ جانتایه کت لیره به جی نه هیشتوووه. رهنگه له شه مه نده فهره که دا لیت به جی مابیت."

له شه مه نده فهره که دا، بیگومان. له شه مه نده فهره که دا. له ناکاو خه به ری بوو بووه وه، به په له و به شپرزهییه دابه زی — له و کاته یشتا جانتاکه ی شانی به جی هیشتبوو.

به ژیر به فره که دا، که ئیستا زۆرتر ده باری، به ره و
ویسته که رای کرد، له ژیر لیوه وه دهیگوت: "دهی
شه مه نده فره که هیشتا له وی ماییت. خوایه،
شه مه نده فره که هیشتا له وی ماییت."

خوی کرد به ویستگه که دا و راسته و خو پویشت بو ئه و
شوسته یه ی لئی دابه زیبوو.

هیچ شه مه نده فره که له وی نه بوو. له راستیدا، جگه له
فرمانبه ریکی ویستگه که که خه ریکی گسکان بوو،
پوخله به ریک له سه ر ئه و شوسته یه نه بوو. ماوسی لئی
نزیك بووه وه و پرسیا ری ئه و شه مه نده فره ی لی کرد
که پئی هاتبوو.

پیاوه که، به بی ئه وه ی چاو هه لیبیریت، وه لامی دایه وه
"پویشت، نزیکه ی نیو کاتژمیر له مه و پیش."

ماوسی به دهنگیکی له رزیوه وه و خه ریک بوو دهستی
ده کرد به گریان، پرسیا ری کرد "ئه ی جانتا که م؟"

پیاوه که نه یزانی ماوسی باسی چی ده کات. ماوسی
شته کانی بو گیرایه وه. فرمانبه ره که سه ری خوراند و
گوتی که به شی ونبوون و دوزینه وه هه یه ده توانیت
بروات له وی پرسیا ر بکات، به لام ئه گه ری دوزینه وه ی
جانتا که ی سفره. ماوسی رای کرد بو لای په نجه رکه:
نه خیر، ستافی پا که ره وه هیچ جانتایه کیان
نه دوزیبوو وه. ژنه که ناوی هوتیله که ی تومار کرد،

به لام هەر ئه وهی دووباره کرده وه که فه رمانبه ری
و یستگه که گوتبووی: به هەر هوکار و مه به ستیک بیت،
جانتا که ی بو هه تاهه تاهه ون بو وه.
"پیشتر شته کان هه می شه خراپ بوون. ئیستایش، به م
جه نگو وه، دۆخه که زۆر خراپتر بو وه."
بنیامین به خه مباری گه رایه وه بو هوتیله که.

"جانتا که ت دۆزییه وه؟" فه رمانبه ره که ی به شی پیشوازی
به دهنگیکی گالته جارانه وه لی پرسی.
"نه خیر، بنیامین بلماندی: "نه مدۆزییه وه." به پلیکانه که دا
رؤیشته سه ره وه و ده رگای ژووره که ی له سه ر خۆی
داخست و به بی ئه وه ی جله کانی له بهر دابکه نیست
راکشاشا—پاشان دایه پر مه ی گریانیکی به کول. چ
کاره ساتیک بو، چ کاره ساتیک! هیشتا ئه رکه که دهستی
پی نه کردو وه، که چی ئه و گه مژه بییه کی میژوویی تو مار
کرد. یۆسی متمانه یه کی زۆری پی هه بوو. داماو،
یۆسی داماو.

هەر گریا، هینده گریا هه تا ماندوو بوو خه و بردییه وه.

.....

به یانیی رۆژی دواتر خه به ری بو وه وه، هیشتا گێژ بوو
و سه ریشی ده ئیشا—برسییشی بوو. بریاری داله
هوتیله که برواته ده ره وه و شتیک بخوات—که میکیش

بگهريٽ. پڻوڀست بوو بير بڪاته وه دهبيٽ چي بڪات. بهلڪوو له کاتي گه ڀرانيڊا شٽيڪ بيٽه ڀري. ڀڙويشته خواره وه. فه رمانبهري پيشوازي لاي ميڙه كه يه وه دانيشتبوو.

"حالت چونه؟ جانتاڪه ت دوزيه وه؟" ماوسي گوتي نه خير. پيا وه كه به گومانيڪي ئاشڪراوه ته ماشاي كرد. "دهمه ويٽ جاريڪي تر بيرت بهينمه وه: پارهي مانه وه ي حهفته يه كت داوه، ته نيا حهفته يه ك. يا خود بلين، شهش ڀڙي تر. دواي ئه وه، خواحافيزت."

ماوسي وه لامي نه دا يه وه. ئه ويي جي هيشٽ و خوي كرد به قاوه خانه يه كي بچووكي ڀر له دووڪه لدا كه به رامبه ر به هوتيله كه بوو. كاتيڪ به خه والوويي پارچه ناننيڪي ده جوو، هه ولي دا بير ي خوي كو بڪاته وه و پلانتيڪ دابنيٽ."

خالي يه كه م: ناتوانيٽ چيتر كات به گه ڀر ان به دواي جانتاڪه يدا به فيرو بدات، كاريڪ كه بيگومان چهند ڀڙيڪ ده خايه نيٽ و رهنگه هيچيش شين نه كات.

خالي دووه م: ده بوو بزانيٽ ئه و كه سه كييه كه زانياري له باره ي ئه ركه كه يه وه ڀي ده دات. نه يده زاني كييه، به لام ده يزاني به دواي كه سيڪدا ده گه ڀيٽ كه نووسه ره، جووه، چه ڀره وه. ئه وه كه ميڪ ئه ركه كه ي ئاسانتر ده كرده وه. ته نانهت له شاريڪي وه ك ڀراگيشدا، ژماره ي

ئەو كەسانەى كە ئەم تايبەتمەندىيانەيان تىدا بىت زور
نەن. ئەوەى كە پىۋىستى بوو خالى دەستپىكردن بوو:
كەسىك بدۆزىتەوہ كە لانىكەم بەرچاۋرۋونىيەكى پى
بدات لە كوى نووسەرانى چەپرەوى جوو بدۆزىتەوہ.
ئەو كەسە كى بىت؟ تا ئىستا تەنيا يەك كەسى لە پراگ
ناسىوہ، فەرمانبەرەكەى بەشى پىشۋازىى هوتىل
تيرمىنوس. رەنگە ئەو پىاوہ شتىك بزانىت؛ رەنگە ئەو
هوتىلە شوينى يەكترىبىنىنى ئاسايىى ترۆتسكىستەكان
بىت. بەلام بەو رۋخسارەوہ كە لە سىخورىكى
پەرچەكردارى دەچوو، پى نەدەچوو ترۆتسكىست بىت.
خو رەنگە لەوانىش بىت، بەلام نەيەوئىت خوئى ئاشكرا
بكات—ئەگەر وا بىت ئەوا كارىكى مەزنى دەكرد: رەنگە
ئەم جووہ گەنجەى تاقى بكردايەتەوہ كە تازە
گەشىتبوو؛ رەنگە ترۆتسكى خوئى داواى شتىكى واى
لى كرىبىت. لەگەل ئەوەيشدا، بە ھەموو ئەو گومانانەوہ،
ماوسى گەشىتە ئەو برىارەى كە ئەم پىاوہ ئەو كەسە
نابىت كە ھىچ شتىكى لە بارەى ئەركەكەيەوہ لى
بپرسىت. سەربارى ھەر شتىكى تر، پرسىاركردن لەو
پىاوہ دەبووہ دانپىنانانى ماوسى بە شكستى خوئىدا،
ئەوەيش ھىشتا زوو بوو. تەنيا ئەو كاتە لەم فەرمانبەرە
دەپرسىت كە ھەموو ھەولەكانى ترى شكستى ھىنا،

پاش تا قیکردنه وهی هه موو ریگاکانی تر. دهیتوانی پیش
 ئه وه، چهند سه رچاوه یه کی تری زانیاری تا قی بکاته وه.
 رهنگه یه کیتی نووسه ران؟ نه خیر، ئه وان نا. ناتوانیت
 وه ک که سیکی نه ناسراو بروات بو ئه وئی و بلیت گوی
 بگرن دۆستان، من به دوا ی نووسه ره چه پر وه
 جووه کاند ده گه ریم. ئه وه ته نیا بی متمانه یی به ره هم
 ده هیتیت. نه خیر، پیویست بوو ریگایه کی تر بدۆزیتته وه.
 به رچایی ته واو کرد و پاره که ی دا و رۆیشت. کویرانه
 به ناو شه قامه به رته سه که کانی شاره کۆنه که دا دهستی
 کرد به پیاسه کردن. کاتیک هاته وه سه ر خوی، له
 شوینیکدا بوو که به لایه وه ئاشنا دیار بوو؛ له راستیدا
 چهند تابلویه کی به زمانی عیبری بینی. ئه وئی شه قامی
 مایزیل بوو، له گیتۆی¹ پیشووی پراگ. ئه و شوینه ییش
 که له به رامبه ری بوو ئالتنوشوله ی ئه فسانه یی بوو،
 سیناگوگه دیرینه که، بینایه کی به شکو و خه مین. ده رگا
 سه ره کییه که ی کرابو وه وه. بنیامین چو وه ژووره وه.
 که سی لی نه بوو. له وئی مایه وه و ته ماشای
 ساده یییه که ی ناوه وه ی ده کرد، له گه ل ریزه کورسییه
 کۆنه کان و ژووری که لوپه له پیروژه کان، که ته وراتیشی
 تیدا بوو.

¹ که ره کی هه ژارنشین و دابراو له به شه کانی تری شار، به هۆکاری سیاسی، نابینی،
 کۆمه لایه تی یان نابووری.

"دهتوانم يارمه تیت بدهم؟" ئاوری دایه وه. پیاویکی زۆر پیر، که چاکه تیکی کلاوداری رهشی له بهردا بوو، به چاوداگر تینیکی پیکه نیناوییه وه ته ماشای دهکرد. "من شامه سم^۷،" پیاوه که خۆی ناساند، "خزمه تکاری ئەم سیناگوگه م. چۆن دهتوانم يارمه تیت بدهم؟"

"من هه روا ته ماشایه کم دهکرد،" ماوسی به ییدی وهلامی دایه وه، ئەوه ییش پیاوه که ی دلخۆش کرد.

"له خزمه تتداین،" پیاوه که وهلامی دایه وه، ئەوه ییش به ییدی. "من خزمه تی سیناگوگه که دهکه م و به میوانانیشی پیشان ددهم. ئەوان له هه موو به شه کانی ئەورووپاوه دین. به لام ئەوه،" به شانازییه وه له قسه کانی بهردهوام بوو، "هیچ کیشه نییه بو من. هه شت زمان به باشی قسه دهکه م: ئەلمانی، ئینگلیزی، فهره نسی، ئیتالی... چاویکی داگرت. "به لام ئەوه زمانه ی که به راستی هه زم لییه قسه ی پی بکه م ییدییه، ئەوه زمانه ی دایکه م، ئەوه زمانه ی که دایکه م گورانی پی دهگوت بو م تا دهیخه واندم له... ئەوه شتانه له بیر ناکرین. کات تیده په ریت، به لام ناتوانیت ئەوانه له بیر بکه ییت." بو ساتیک بیده نگ بوو، هیشتا هه ر چاوی بریبوووه بو شایی، پاشان جاریکی تر ئاوری له

^۷ خزمه تکاری په رستگای جووه کان.

میوانه‌که‌ی دایه‌وه. "ئه‌ی تو؟ خه‌لکی کویت؟ پروسیا؟
پۆله‌ندا؟"

ماوسی دوودل بوو. ده‌کریت متمانه به‌و پیاوه بکات؟
برپاری دا سه‌رکیشی بکات و راستیه‌که بلیت، یان
لانیکه‌م به‌شیکی. گوتی خه‌لکی چیرنوفیتسکی یه و له
پراگ کار ده‌کات. به‌لی، چیرنوفیتسکی، پیاوه پیره‌که
گونده‌که شاره‌زا بوو، ته‌نانه‌ت هاورپیشی هه‌بوو له‌و
ناوچه‌یه. پاشان به‌رده‌وام بوو: "وه‌ره، با که‌میک باسی
میژووی ئەم سیناگوگه‌ت بۆ بکه‌م."

ده‌ستی ماوسی گرت و بردی بۆ دالانه‌که، گوتی "له‌م
شوینه‌دایه که گۆله‌م^۱ نیژراوه." پروونی کرده‌وه که
گۆله‌م‌ه‌که زه‌به‌لاحیک بوو له‌لایه‌ن لوریاوه، که
حاکامیکی کابالی^۲ بوو، له‌قور دروست کرابوو بۆ
به‌رگریکردن له‌جووه‌کانی پراگ له‌به‌رام‌به‌ر
دژه‌سامیه‌کان. به‌لام پاش ئه‌وه‌ی له‌سه‌رگه‌وره‌که‌ی
یاخی بوو، گۆله‌م‌ه‌که تیک شکیئرا و له‌ویدا نیژرا.
چهند چیرۆکیکی تری گیرایه‌وه و پاشان بیده‌نگ بوو—
وا دیار بوو چاوه‌رپی به‌خشیشی ده‌کرد.

^۱ مرۆفیکێ ده‌ستکرد له‌ترادیسپۆنی جوودا، که پۆخی به‌به‌ردا کراوه. هاوشپۆه‌ی
فرانکشتاین له‌ئه‌ده‌دا.
^۲ عیرفانی یه‌هوودی.

بنیامین پارهیہ کی ٹهوتوی پی نه بوو. به لام رهنگه ٹهه
 پیاوہ، به هر شیوهیهک بیت، بتوانیت یارمهتی بدات،
 بویه پارهی له گیرفانی دهرهینا و ههنديک وردهی پی
 دا. شامهسهکه ژماردی، تا رادهیهک به نارهازاییهوه—
 وا دیار بوو ههمیشه پارهی زیاتری پی دهریت—
 خستییه گیرفانییهوه و پرسى ئاخو شتیکی تر ههیه
 بتوانیت بو میوانهکهی بکات. بو پیاوہکه، ٹهو پرسیاره
 تهنیا په یوهندی به رهسمیاتی کارهکهوه هه بوو، به لام
 ماوسی دهبوو سوود له هر ههلیک وهر بگریت. به لی،
 پیویستی به یارمهتی هه بوو: به دواى نووسه رانی
 جوودا دهگهرا (نه یویرا ئاوه لئاوی "چه پرهوه" زیاد بکات.)
 ئاخو کابرای ریبه ر نهیده توانی لهو بارهیهوه شتیکی پی
 بلیت؟

"نووسه ری جوو؟" پیاوہ بچووکهکه پرسى، ئیستا
 هزی زانینی جوو لآبوو. "بوچی دهته ویت چاوت به
 نووسه ری جوو بکه ویت؟"

"منیش نووسه رم، ماوسی به درووه گوتی، "دهمه ویت
 بیرو پای له گه لدا ئالوگور بکه م."

"ئی ئی... پیاوہکه که میک بیرى کرده وه. "نووسه ری
 جوو لی ره، له پراگ... زور نانا سم. خو ت ده زانیت
 نووسه ران لهو خه لکانه نین که ئاره زووی هاتن بو
 سیناگوگ بکه ن، به لام دووان هه ن که جار جار هه زیان

لایه بو ئیره بین—پیم وا بیت به دواى ئیلهامدا ویلن.
ئهوان هاوړین، ئه و دووانه. یه کیکیان ماکس بروده،
پیاویکی زور باشه. ئه وى تریان فرانز کافکایه. که سیکی
نامویه. . .

نامو. ئه وه بو ماوسی دلخوشکهر بوو.

"نامو؟ له بهرچی پیی دهلیت نامو؟"

"له بهر زور هوکار،" شامه سه که، که وا دیار بوو ئاسایی
بوو به لایه وه که میک قسه بکات، وه لامی دایه وه
"گنجیکی ته نیایه، زور که مدووه، کیشه ی خیزانییشی
هه یه. زور نایکریت له گه ل باوکید، که بازرگانیکی
دهوله مند به لام تا راده یه ک قسه ره قه. هه موو ئه و
شخانه کافکای یاخی کردووه."

یاخی، به لی ئه وه هیش سه رنجراکیش بوو. له پشت هر
یاخییه که وه رهنگه شوړشگیریک خو ی مه لاس دابیت.
دهبیت خو ی مه لاس دابیت. ته نیا ئه و که سه ی که
ناگونجیت، که شته کان وه ک خو یان په سه ند ناکات، که
هه رگیز به ته وای ئاسووده نییه، ده توانیت کو مه لگه
بگوریت. ناوه که یشی. . . کافکا، وه ک ناویکی باش
دهبینی بو که سیکی شوړشگیر: دووباره بوونه وه ی "ک"
پیشنیاری سووربوون و پیداگری ده کرد. وه ک "ت" له
قرۆتسکی دا، که ئیستا ناوه که ی هاته وه یادی، هه روه ها
"ک" یشی تیدایه. ئه مه ته نیا هه ستیک بوو، بیگومان، به لام

جگه له ههست، چیتري ههبوو تا لهسهري بهردهوام
بیټ.

"له کوی دهتوانم ئەم کافکایه بدۆزمهوه؟"
"دروست نازانم له کوی دهژی. بهلام بیستوومه
شوینیکی وهک نووسینگهی له شاره کۆنهکهدا ههیه. له
خانوویهکی بچووکی زۆر کۆندا، له شهقامی
کیمیاگهران، له پشت قهلاهی هرادشین-وه."

شهقامی کیمیاگهران، پشتی قهلایهک؟ ئەوه شوینیکی
نامۆ بوو بو نووسهریکی کۆمۆنیستی، ماوسی له دلی
خۆیدا گوتی. ئەوهی که بیستبووی، کیمیاگهرهکان
کهسانیک بوون که کانزاکانی تریان دهگۆری بو زیر؛
واتا بازرگان بوون، له خراپترین جوړیش بوون،
ئهوانهی جادوو تیکهله به بازرگانی دهکن،
سهرمایه داری له گهله خورافه دا تیکهله دهکن. پاشان،
بوچی له نزیک قهلا، لانکهی ئەوسا و ئیستای خانه دانان
و هیماهی نایه کسانی؟

خو رهنگه ئەوهیش به ئانقهست بیټ، بژاردهیهک که
مانای ئەوه بوو نامهیهک بنیریت. رهنگه ناوی
شهقامه که و دیمه نی قهلاکه پالنه ریکیان داییت به
توورپهیییه کهی کافکا، که به بی ئەو توورپهیییه شوړش
مه حاله.

"تۆش له كه سىكى ياخى ده چىت، پياوه پيره كه به نىگايه كى تيزه وه گوتى.

"من؟" ماوسى ههولى دا نىگه رانييه كهى بشاريته وه. "من، بىخه مترين پياوى دونيا، له ياخى ده چم؟ قسهى بىمانا. چى ئەم بىروكهيهى خسته ميشكته وه؟"

پياوه پيره كه پىكه نى. "ژيان، هاوړيم، ژيان فىرى كردووم خهلكى بناسم. تو ته نانهت ناشزانيت درو بكه يت." له ماوسى نزىك بووه وه و دهنگى نزم كرده وه. "تو له كيشه يه كدايت. نازانم چىيه، به لام ئاموژگار ييه كت ده كه م: بگه ريوه بو گونده كهت و ئەوهى كه هاتبوويت ليره ئەنجامى بدهيت له بىرى بكه. چىروكى ئەو حاخامه ده زانى كه هاتبوو بو پراگ تا گه نجينه يه ك بدوزيته وه؟"

ماوسى چىروكه كهى نه ده زانى، بويه پياوه كه بوى گىرايه وه. حاخامىكى خهلكى گوندىك له پوله ندا خهونى به گه نجينه يه كه وه بىنى كه له نزىك پردىك له پراگ له چال نراوه. خهونه كه هينده سه رنجراكيش بوو كه پياوه كه وهك ئاگادار كردنه وه وهرى گرت، بويه مائئاوايى له خىزانه كهى كرد و په ره و پراگ به رى كهوت. گه يشته شاره كه و ئەو پردهى ناسىيه وه كه له خهونه كهيدا بىنىبووى، دهستى كرد به چال كه ندىن. پاسه وانىك هات تا بزانيت خهريكى چىيه. حاخامه كه يش به بى ئەوهى ناسنامهى خوى ئاشكرا بكات، خهونه كهى

بۆ گىرايه وه. پاسه وانه كه تير پيكنه نى: "خهون! كى
باوه رى به خهون ههيه؟ دوينيشه و خهونم به
گه نجينه يه كه وه بينى كه له ژير ئاگردانى مالى حاخامىكى
پوله ندىدا شاردرابو وه. قسه گه ليكى چهند بي مانا!
حاخامه كه گه رايه وه بۆ ماله وه و ژير ئاگردانه كه ي
هه لكه ند، بيگومان، گه نجينه كه ي له وي دا دوزيه وه.

دواى كه ميك وه ستان، پياوه كه گه يشته دهره نجاميك:
"توش دروست بۆ ئه وه هاتوو، هاتوو، هاتوو بۆ ئه وه ي
من پيت بليم پيوسته برؤيته وه بۆ ماله وه و له وي
وه لامى كيشه كانت بدوزيته وه. باشه، ئه وا ئه و كارم
کرد. برؤوه بۆ ماله وه، گه نجه، به قسه ي داىكوباوكت
بكه. ئارامى دهر وون گه نجينه يه كه، گه نجينه يه ك كه به
هيچ نرخيك نايكرت.

پاش كه ميك وه ستان. "ئه وه ده كه يت؟"

"نه خير، ماوسى به وشكى وه لامى دايه وه.

پياوه پيره كه ئاهيكي هه لكيشا. "ده مزانى ئاموژگار بيه كه م
وه رناگريت. تو شتيكت له گه ل كافكادا هاوبه شه. كاتيكت
چيروكى گوله م كه م بۆ ئه ويش گيرايه وه، ئاگادارم
كرده وه: نابيت شتگه ليك بخولقينين كه ناتوانين راميان
بكه ين. ئه ده بيش يه كيكه له و شتانه، شتيكت كه رام
ناكرت. دست ده كه يت به نووسين، به خه يالكردن،
كيش ده زانيت به چ كو تا بيه ك ده گه يت؟ پاشان، كتيبي

زیاترمان بوچییه؟ هرچی شتی گرنکه له تهوراتدا نووسراوه. تهورات—

"ئه ی کافکا؟" ماوسی قسه که ی پی بری، "ئه و چی گوت؟"

"هیچ. هیچی نه گوت. هر گویشی لی م نه گرت. ده بی ت وای دانابی ت من ته نیا ئه و پیره خه له فاوهم که چیرۆک ده گیریتته وه تا به خشیشی پی بدریت. به لام ئه م پیره خه له فاوه زور له وه زیاتر ده زانی ت که ئیوه ی گه نجان به خه یالتاندا دیت." بو ساتیک بی ده نگ بوو، بی ده نگیه ک که بیشک به هوی بی زارییه وه بوو. پاشان به قیزه وه ئاوری له ماوسی دایه وه: "باسی گه نجینه و به خشیشمان کرد، ده توانیت شتیکی زیاتر ببه خشیت. زیاد له هر میوانیکی تر کاتم به تو به خشی."

ماوسی چاوه ری ئه مه ی نه کرد بوو. به لام نه ی توانی بلیت نا. پاره یه کی ورده ی له گیرفانی ده رهینا و دای به پیاوه پیره که، ئه ویش به توور په بییه وه ته ماشای کرد: "هر ئه وه؟ دوا ی ئه و هه موو زانیاری و ئه و هه موو ئاموژگارییه؟"

ماوسی بو ی پروون کرده وه که هه ژاره و گه شته که ی زور دژوار بووه و ده بوو ده ست به پاره که یه وه بگری ت. "هه مان چیرۆکی کون، پیاوه که به بی زارییه وه گوتی، پاره که مه، قهیرانه، جهنگه. . . له کوتاییدا ئه وه ی که می

دەست دەكەوئیت ھەر منم. بەلام شایەنی ئەوهم. شایەنی ئەوهم چونکە گەمزەم. ھەرگیز نەمدەوئیت بخوئیم، پیم باشتر بوو بېمە خزمەتکاری ئەم پەرسنگایە. دەزانی بو؟ چونکە ھەمیشە حەزم لەم شوئینە بوو، ھەمیشە حەزم لئ بوو چیرۆک لە بارەى گۆلەم-وہ بگيرمه-وہ. ئەوہش پارەى زۆرى تئدا نئیە. ئەوانەى دئین بو ئئیرە گوئ دەگرن و ھەر گوئ دەگرن، کاتئیکئش دئتە سەر پارەدان، ئەوہى دەستم دەكەوئیت تەنیا بیانووہ. تۆ ھئچت لە بارەى پئاوئکەوہ بئستووہ بە ناوى فرؤئد؟

ماوسى نەئدەزانی فرؤئد کئ بوو.

"ئەو پئاوہ گوئ لە چیرۆک دەگرئت و چیرۆک دەگئرئتەوہ. وەك من. بەلام ئەو پارە وەردەگرئت، زۆرئش. راستە، ئەو پزئشكە و منئش ھەرگیز نەمخوئندووہ. بەلام ئەگەر دەمزانی چۆن بازرگانى بکەم، منئش دەولەمەند دەبووم. پئت وا نئیە؟"

"نەخئر، پئم وا نئیە." ماوسى لە پئ ھەستى بە بئزارى کرد. "پارەش ھئندە بە گرنگ نازانم." ھەر كە دەستى بە قسەکردن کرد، ئئتر بەردەوام بوو. وتارئكى دا كە بو كۆبوونەوہى سئاسى باش بوو: تئنەدەگەئشت خەلكى چۆن تەماعئكى وەھائان ھەبوو لە جئھانئكدا كە پئ بوو لە نایەكسانى، جئھانئك كە تئئدا خۆرى دەولەمەندەكان

بەرەو ئاوابوون دەچوو. پێش ئەوەی درکی پێ بکات،
کات زۆر درەنگ بوو.

پیاوێ پیرەکە بە سەرسورمانەوێ برۆی بەرز کردەوێ و
تەماشای کرد: "هەستیکم هەبوو کە تۆش یەکیک بیت
لەو شوێنە گێرە شیتانەیی ئەم سەردەمە. وەک گافریلو
پرینسپ،^۱ کە سازادەیی جینشینیی کوشت و ئەم جەنگە
مالوێرانکەرەیی هەلگیرساند. تەنیا یەک شت هەیه کە لێی
تیناگەم: لەم پەرسنگایەدا بە داوی چیدا دەگەریت؟ ئێرە
شیتخانە نییه. باشتەر وایە برۆیت."

ماوسی، کە هاتەوێ سەر خۆی، زانی چەند گەمژانە
جوولاوێ تەوێ. بوچی شەر لەگەڵ پیرەمێردیکی بیژیاندا
بکات کە رەنگە بتوانیت، بە هەر شیوێ یەک بیت،
یارمەتییشی بدات، تەنانەت ئەگەر بە شیوێ یەکی
رۆو کە شیش بیت؟ بە زۆر لەخۆ کردنەوێ خەندە یەکی کرد
و داوی لێبوردنی کرد: گەشتیکی دوورودریژی
کردبوو، هیشتا ماندوو بوو و ئەو هیش بیزاری کردبوو.
داوی بەخشینی کرد.

خزمەتکارە کە گوتی "دەتوانم بتەخشم و لە بییری بکەم،
ئەوێ هێچی تێ ناچیت. بەلام ئەگەر ئامۆژگارییەکت

^۱ ئەو سەربازە رەتکارە سەربییە کە بە کوشتنی سازادەیی جینشینیی نەمسا بوو
مایە هەلگیرسانی جەنگی جیهانیی یەکەم.

دهویت، دهمی خۆت بگره. هینده چهنه بازی مه که. خۆت
له مشتومر به دوور بگره.

ماوسی مالئاوایی کرد و رۆیشت. له سهه شه قامه که
پرسیاری شوینی شه قامی کیمیاگه رانی له پیره ژنیکی
جوو کرد. ژنهیش، خوشحال له وهی گوئی له که سینک
بوو به زمانی بیدی بدویت ("ئه م جووانه ی پراگ زمانی
خۆمانیان بیر چووه ته وه")، یاوه ری ماوسی کرد بو
ئه وی.

شه قامیکی نامۆ، ئه وه که مترین شت بوو بیلیت.
راره ویکی ته سک به دریزایی شورای پیشووی شاره
کونه که، که دیوی پشته وهی ریزیک خانووی پیک
دههینا که دوو که لکیشیان به سه ره وه بوو. "خانوو"
که میک زیده رۆیییه که به و نیشته نییه بچووکانه
بگوتریت. نیگارۆکی راسته قینه بوون. ده رگاگان که متر
له دوو مه تر بهرز بوون، هه موو شوینه کهیش
نه ده گه یشته بیستوپینج مه تری چوارگۆشه. به رده وام له
خۆی ده پرسی، مرۆف چۆن ده توانیت لیره دا بژی؟ له
گوند، خانووه که ی خویان بچووک بوو، به لام بچووکیی
ئه مانه ئاسایی نه بوو. ئه م کافکایه ده بوو به راستی
که سینکی نامۆ بیت.

له کام یه ک له و خانووانه دا ده ژیا؟ نه یده زانی، بریاری
دا به لیدانی ده رگای مالیک ده ست پی بکات. پیاویکی

قه‌له‌و به چاویلکه‌یه‌کی ئەستووره‌وه دەرگاکی کرده‌وه
 و به ره‌قی لی‌ی پرسی چی ده‌ویت. "تۆ فرانز
 کافکایت؟" ماوسی پرسیری کرد. پیاوه‌که پیکه‌نینیکی
 له‌خوباییانه‌ی کرد.

"من، فرانز کافکا؟ شتی وا له‌خه‌یالت دهرکه. من
 نووسه‌ریکی مه‌زنم. کافکا ته‌نیا نووسه‌ریکی
 سه‌رلیشیواوه، کابرایه‌که خۆی لی ون بووه. نه‌خیر، من
 فرانز کافکا نیم. ماله‌که‌ی له‌په‌نامانه‌وه‌یه-ژماره ۲۲."
 پاش که‌میک وه‌ستان گوتی: "به‌لام له‌ماله‌وه ناییینیت.
 ئیستا له‌ئیشه. ده‌زانیت ئەو ئیشی هه‌یه؟ وه‌زیفه‌یه‌کی
 رۆتینی. ده‌زانی بۆ؟ چونکه ناتوانیت له‌ریگه‌ی ئەده‌به‌وه
 خۆی بژیینیت. بیگومان ناتوانیت: که‌س تی ناگات له‌و
 شتانه‌ی ده‌یاننووسیت. یه‌کیک له‌کاره‌کانی—وا بزنام
 ناوی "مه‌سخ"—ده‌رباره‌ی پیاویکه ده‌بیته قالونچه. له
 ژیانندا شتی له‌وه سه‌یرتر و ناموترت بیستووه؟ ئەگه‌ر
 ئەوه چیرۆکی مندالان بوایه، هیشتا هیی ئەوه بوو لی‌ی
 تی بگه‌یت، به‌لام نه‌خیر، ئەو بۆ گه‌وره‌کان
 ده‌نووسیت—شتی لی‌ی و شیواو—هه‌رچه‌نده تۆ داوای
 ئەوه‌ت لی نه‌کردووم، به‌لام وه‌ک نووسه‌ریک ناچارم
 خه‌لکی ئاگادار بکه‌مه‌وه: وریای کافکا به. کافکا ئەوه
 نییه که‌ بیری لی ده‌که‌یته‌وه."

ماوسی به چه پسان و واقورمانه وه گوئی ده گرت. ئەمه
ئەو وینەیهی کافکا نه بوو که چاوه پئی بوو. بیرى
کرده وه که شورشگیر ده کریت و تەنانهت پیوستیشه
نووسەر بیت—به لام نووسینه کانی ده بیت کاریگر بن
و توانای جوولاندنی جه ماوه ری هه بیت بو
شورشکردن. ئیستایش، پیاویک بیته قالونچه، ئەوه
مانای چی؟ بلئی فرانز کافکا هه به راستی ئەو که سه
بیت که ئەم سوواخی ده کات؟ سه ره پای گومانه کانی
برپاری دا که لانیکه م هه ول بدات په یوه ندیی پیوه بکات.
به لام نه ده کرا هه تا شه و چاوه پروان بیت.
"ده زانی له کوئی کار ده کات؟"
پیاوه که به نیگایه کی برینداره وه ته ماشای کرد. "ده بینم
ناموژگارییه که م هیچ سوودی نه بوو. هه فرانز کافکا
بو تو باشه. ده مویت بانگت بکه مه ژووره وه و باسی
نووسینه کانی خومت بو بکه م و یه کییک له
کتیبه کانیشت به دیاری پی بده م، کتیبیک که نووسیومه
هه رچیم هه بووه خستوومه ته سه ری تا بلاوم
کردووه ته وه. به لام نه خیر، تو کافکات ده ویت، کافکا،
کافکا." دانی به خویدا گرت و هه ولی دا زه رده خه نه یک
بکات. "باشه، ناو نیشانه که یه پی بده م—به لام دواتر
نه لیت ناگاداری نه کردم ه وه."

فرانز كافكا له پهيمانگای بیمه‌ی برینداری کریکاران
 کاری ده‌کرد. ماوسی به په‌له رۆیشت بو ئه‌وی.
 په‌یمانگاکه له باله‌خانه‌یه‌کی گه‌وره‌دا بوو که پووی
 پیشه‌وه‌ی به شیوازی کلاسیکی نوئ نه‌خشینرابوو.
 دیسانه‌وه ماوسی به هوی ئه‌م شوینه‌وه سه‌ری لی
 شیوا. راسته چاوه‌رپی ئه‌وه له شو‌ر‌ش‌گی‌ر‌یک ده‌کریت
 په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل کریکاراندا هه‌بیته—به‌لام نه‌ک له ری
 په‌یمانگایه‌کی له‌م چه‌شنه‌وه، که ئاشکرا دیار بوو ته‌نیا
 نوینه‌رایه‌تی مافیکی نامۆکه‌ری له لایه‌ن
 بو‌ر‌ژوازیه‌کانه‌وه بو کریکاران ده‌کرد. به‌لام ره‌نگه
 كافکا ته‌نیا بو شوینگومکی لیره کار بکات. ره‌نگه رۆلی
 ئه‌و، ریک‌وره‌وان، په‌یوه‌ندی‌کردن بیته به کریکاره
 برینداره‌کانه‌وه بو ئه‌وه‌ی توانای شو‌ر‌ش‌گی‌ر‌انه‌یان
 بزانیته و بیانیه‌نیته ناو حیزبه‌وه. ره‌نگه پیاویک به‌یه‌ک
 باله‌وه بو کارکردن له کارگه‌دا بیسوود بیته، به‌لام هیچ
 شتیکی ریگری لی ناکات له به‌کاره‌ینانی ئه‌و ده‌سته‌یدا
 که ماوه‌ته‌وه (ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ده‌ستی چه‌پیشی بیته) بو
 به‌رده‌او‌یشتن—یان ته‌نانه‌ت بو نارنجوکه‌له‌دانیش.
 بیگومان ئه‌مانه ته‌نیا خه‌یال بوون. به‌لام هه‌رچی زووه
 کو‌تاییان ده‌هات. له ماوه‌ی چه‌ند خوله‌کیکی که‌مدا بو‌ی
 ده‌رده‌که‌وت ئاخو كافکا هه‌لگری ئه‌و ده‌قه بوو که بو‌ی
 ده‌گه‌را، یان نا. ئه‌گه‌ر ئه‌و بوایه، هیچ شتیکی تر—ئه‌و

شوینه‌ی تیی‌دا ده‌ژیا و کاری ده‌کرد، ئەو ئە‌ده‌به‌ی
به‌ره‌می هینابوو—هه‌موو ده‌بن به‌شتی بی‌بایه‌خ.

چوو‌ه ناو باله‌خانه‌که‌وه و به‌ره‌و به‌شی پیش‌سوازی
پو‌یشت. به‌و ژنه‌ی که له‌و‌ی دانیش‌تبوو گوت: "من بو
فرانز کافکا ده‌گه‌ریم."

ژنه‌که له‌سه‌ر چا‌و‌یلکه‌که‌یه‌وه به‌له‌خو‌ب‌اییب‌و‌ونه‌وه
چا‌و‌یکی پید‌ا گ‌یرا. "مه‌به‌ستت دوکتور کافکایه؟"
"ها؟" ماوسی تینه‌گه‌یشت.

"دوکتور" ژنه‌که دووباره‌ی کرده‌وه، "دوکتور. ئەو
پاریزه‌ره، تیده‌گه‌یت؟ پاریزه‌ره‌کانیش به‌'دوکتور' بانگ
ده‌کری‌ن." سه‌ریکی بادا. "ئێوه هه‌رگیز فی‌ر نابن، هه‌رگیز.
نووسینگه‌که‌ی دوکتور کافکا له‌ نه‌ومی پینجه‌مه.
دیدارتان هه‌یه؟"

نه‌خیر، بی‌گومان ماوسی دیداری نه‌بوو. سکیرتیره‌که به
هه‌وای سه‌رکه‌وتنه‌وه گوتی، "باشه، که‌واته پیم وا نییه
بتوانیت بتبینیت. به‌بی دیدار ری‌ی تی ناچیت."
ئوه دوا‌هه‌مین ئومید بوو. ماوسی ده‌ستی کرد به
گریان. هه‌ولی دا هه‌نسکه‌کانی کو‌نترۆل بکات به‌لام
نه‌یتوانی: فرمی‌سک به‌روومه‌ته‌کانیدا جو‌گه‌له‌ی به‌ست.
ژنه‌که بی‌ئوه‌ی سه‌رسام بیت ته‌ماشای ده‌کرد—ریار
بوو به‌دیمه‌نی له‌جو‌وره‌را‌هاتبوو. به‌لام ئە‌مجاره
شتیک وای لی کرد به‌زه‌یی بجوولیت: "گویی بگه‌ره،

ناتوانم ریگهت بدهم برۆیتته سه ره وه، به لام ژماره کهیت
پی ددهم، نه گهر به راستی کاریکی به پهله بیت، وهک
خوت دهلیت، رهنگه به تهله فون چاره سهه بکریت.
پارچه کاخه زیکی دهرهینا و دهستوبرد ژماره یه کی
له سهه نووسی و دایه ماوسی. "فه رموو. به لام به کهس
مه لی. ئیمه بومان نییه زانیاری له و چه شنه بدهین. من
ته نیا نه وهم کرد چونکه—"

چونکه؟ چونکه که سیکی ئایدیالیستی له ودا بینی بوو،
پاله وانی جیهانیکی باشتری له ودا بینی بوو؟ مه حال بوو
نه و نه نییه بزانیت. ماوسی له دله وه سوپاسی کرد و
رۆیشت.

بیری له وه کرده وه بگه ریته وه بو هوتیله که و تهله فون
بکات، به لام بریاری گوری. دهیتوانی ته نیا لای
فه مانبهری به شی پیشوازییه وه تهله فون بکات، له ژیر
نیگای چاودیریکه ری پیاوه که چه له نه گریسه که دا،
سیناریویه کی له و چه شنه یش گه مژانه بوو. باشتر وا
بوو له نزیک نه و شوینه ی ئیستای تهله فونیک
بدوزیته وه. گه رایه وه و له سهه سهه سووچه که
دهرمانخانه یه کی بینی و داوای لی کرد تهله فونه که ی
به کار بهینیت—ئه مه یش کی شه یه کی تری به دوا دا هات.
ماوسی نه یده زانی چون ژماره لی بدات. هه رگیز له
ژیانیدا تهله فونی به کار نه هینابوو—یهک تهله فونیش له

گونده که یاندا نه بوو. وای دانابوو زور سهخت نه بیئت،
 به لام نه یده زانی چون دهست پی بکات. بویه بریاری دا
 داوای رینمایی له خاوه نی دهرمانخانه که بکات پیاوویک
 به جلی ره سمی و به چاویلکه و سه کسووکه وه.
 پیاوو که سه ری سوور ما، به لام به لایه وه ئاسایی بوو
 چو نیتی کارکردنی به ماوسی بیئت. وهک
 خوئاماده کردن، بو ئه وهی له کاتی قسه کردندا
 نه شله ژئی، له سهر پارچه کاخه زیک ئه و وشانه ی نووسی
 که ده بوو بیئت، وشه نه نیییه که. که خوی به وه پرچه ک
 کرد، ژماره که ی لی دا و په یوه ندیییه که ی وهرگیرا:
 "فرانز کافکایه، فهرموو، دهنگیکی بیترهنگ له وسه ره وه
 وه لامی دایه وه. *بیترهنگ له کاتی قسه کردندا*
 ماوسی که و ته ژیر کاریگه رییه کی هینده مه زنه وه که
 کاخه زه که له دهستی که و ته خواره وه. هه لی گرته وه،
 به لام دهستی به شیوه یه ک ده له رزی که نه ی توانی
 بیخوینیته وه. دواچار توانی به چرپه وه بلی: "منیان
 ناردووه بو دهقه که."
 "ببووره؟" وا دیار بوو کافکا باش نه بیستیت.
 "منیان ناردووه بو دهقه که." ماوسی دووباره ی کرده وه،
 دلی به خیرایی لئی هدا.
 "دهقه که. تیگه یشتم." که میک وه ستا. "ناوت چی بوو؟"
 "یوسی."

"یۆسی. له کوئی، یۆسی؟"

"له هوتیل تیرمینوس. دهزانیت له کوئییه؟"

"بهائی، دهزانم له کوئییه. سبهینی دهیگهیهنم."

ماوسی تهلهفونهکهی داخست، بهو گفتوگو کورت بهلام
گرنگه، که تازه ئهنجامی دابوو، گهشایهوه. ههموو
گومانهکانی رهوی بوونهوه: کافکا ئهوه کهسه بوو.
پیروزیایی له خوی کرد بو هوشیاریهکهی. تهنیا ههلهی
ونکردنی جانتاکهی بوو که زهرفهکهی تیدا بوو، بهلام
توانی قهرهبووی ئهوه بکاتهوه. ئیستا متمانهی ههبوو
که ئهرکهکه جیبهجی دهکات، ههرچی بیئت. گهرایهوه بو
هوتیلهکه—پیاوهکه لهوی بوو و به تاکهچاوه
گالتهچارهکهی له ماوسی ورد بووهوه. "کهواته،
میوانهکهمان هاتهوه، له پیاسه کورتهکهی گهرایهوه.
ئهوهی له پراگ بینیت، به دلت بوو؟"

پرسیارهکه تهواو بیمه بهست دیار بوو—بهلام دهکریت
تهله بیئت؟ ئهوه پیاوه کهسیکی رازئامیز بوو، ههتا
سهلمینهری پیچهوانهی ئهوهیشی دهست دهکوت،
کهسیکی مهترسیدار بوو. ماوسی بریاری دا شتهکانی
بو ئاسان نهکات. به ریزهوه وهلامی دایهوه و پاشان
رؤیشته سهرهوه بو ژوورهکهی. له ریگای گهراپانهوهیدا
به رهو هوتیلهکه نان و گوشتی خوشکراوی به رازی

کړیوو. ئه گهر باوکی دهیزانی کورپه که ی به گوشتی
 بهراز خووی تیر دهکات، که لای باوه پداره جووه کان
 حه رام بوو، له شهرمان دهمرد، به لام ئه وه ته نیا چیژی
 خوار دنه که ی زیاتر ده کرد. کاتیک تیر بوو، لئی راکشا.
 کاتر میتر پینج بوو و شه و داهات بوو: شه ویکی تاریک بوو
 و به فر ده باری. هر چه نده ماوسی زور شه که ت بوو،
 به لام خه وی لی نه ده که وت. چاوه پروانی پوژی دواتر و
 ئه و ده قه ی که وه ری ده گرت به خه بهر هیشت بوو یه وه.
 خو زگه ده ی توانی شتیک بخوینیتته وه — به لام
 مانیفیستو که ی ون کرد بوو که به و دوا بییانه ته نیا
 که ره سته ی خویندنه وه ی بوو: "تارما بییه ک به سر
 ئه و رو پادا ده کشیت،" له ژیر لیوه وه گوتی، "تارمایی
 کومونیزم." به لئی سه ره تاکه ی له بهر کرد بوو، هه روه ها
 به شه کانی تریشی، به لام بیری کتیه که ی ده کرد، که
 هه میسه پیش خه وتن ده ی خویندنه وه. به خه یالیدا هات که
 شتیکی فرانز کافکا بخوینیتته وه، ته نیا وه ک
 هاوه لو یستییه ک. به لام پیاویک بییته قالونچه...
 نه خیر زور دلنیا نه بوو که ئاره زووی لی بیته. کاتیکیش
 ئه م بیرو کانه ی شه نوکه و ده کرد، خه وی لی که وت.
 به راپله کین له خه و هه ستا: کاتر میتر هه شت بوو. چون
 توانی بووی هینده زور بخه ویته؟ به په له جله کانی له بهر

کرد و رۆیشتە خواریهوه بۆ بهشی پیشوازی. پیاوهکه لهوئ بوو و رۆژنامهی دهخویندهوه. ماوسی به دوودلییهوه پرسیااری لی کرد ئاخۆ هیچ شتیکی بۆ هاتووه.

"نهخیر، پیاوهکه به وشکی وهلامی دایهوه، بهبی ئهوهی چاو لهسهه رۆژنامهکه ههلبگریت. کهواته، جگه له چاوهروانی هیچ شتیکی نهبوو بیکات. ماوسی بریاری دا برواته دهرهوه و شتیکی بخوات، رهنگه ئهوه رۆژهی کاری سهختی تیدا بییت، باشتر وا بوو به سکی برسپیهوه دهست پی نهکات. بویه رۆیشته دهرهوه و کافییهکی ههرزانبههای دۆزییهوه و داوای بهرچایییهکی تهواوی کرد. بریکی زۆر شیر و قاوه، بریکی زۆر نان و کهره. که تیری خوارد، گهرایهوه بۆ هوتیلهکه. ئههمجارهیان، بهلی فهرمانبهرهکه شتیکی پی بوو بوی.

"کهمیکی لهمهوپیش کهسیکی ئهمهی بۆ تو جی هیشت." ماوسی ههستیکی نامۆی لا دروست بوو کاتیکی زهرفهکهی وهرگرت که به خهتیکی خوش ناوی "یۆسی" سی لهسهه نووسرابوو. ئهوه دهقهی که چاوهروانی بوو لهناو زهرفهکهدا بوو. یان باشتر بلیین: داهاتوو و چارهنووسی لهناو زهرفهکهدا بوو. جاریکی تر ههولی دا ههسته راستهقینهکانی بشاریتهوه. به کهمبایهخی و تهناهت به بیزاریشهوه به پیاوهکهی

گوت که دەرپوات بۆ ژووره که ی. به پلیکانه که دا پښته
 سه ره وه، به لام نیگه رانییه که ی ریگه ی نه دا کلیله که بخاته
 کونی دەرگا که وه. له کوتاییدا دەرگا که ی کرده وه و
 پښته ژووره وه، دەرگا که ی له دوا ی خو یه وه کلیل دا
 و له سه ر جیخه وه که دانیشته. زه رفه که ی پشکنی.
 زه رفه که دا خرابوو، به لام هینده به سووکی دا خرابوو
 که دهیتوانی به ئاسانی بیکاته وه. ته نیا پارچه کاخه زیکی
 تیدا بوو، چهند دیریکی چاپکراو به زمانی ئه لمانی
 له سه ر بوو، له خواره وهیش، واژوی فرانز کافکا:

Leparden im Tempel

Leoparden brechen in den Tempel ein und saufen die
 Opferkrüge leer; das wiederholt sich immer wieder;
 schliesslich kann man es vorausberechnen, und es wird
 ein Teil der Zeremonie.

ماوسی ده جار له سه ر یه ک دهقه که ی خوینده وه. له گه ل
 هه ر خویندنه وه یه کیشدا بیئومیدییه که ی گه وره تر ده بوو.
 سه ره تا نهیده توانی له هه موو وشه کان تی بگات.
 ئه لمانییه که ی هینده باش نه بوو. ته نیا شتیکی روون

ناو نیشانه‌که‌ی بوو: پلینگه‌کانی ناو په‌رستگاکه. ^{۱۱} له
 به‌شه‌کانی تر ږوونتر بوو، به‌لام که‌متر ئالوز نه‌بوو.
 چی پئی ده‌کرا؟ مه‌حال بوو نه‌پنییه‌که‌ی بدوژیته‌وه به‌بی
 ئه‌و پارچه‌کاخه‌زه‌ی ونی کړدبوو، که ده‌بووه کلیلی
 ئاشکرا کړدنی ئه‌و په‌یامه‌ی لی‌رهدا شاردرابووه‌وه،
 چونکه ئه‌و پارچه‌کاخه‌زه چند وشه‌یه‌کی له‌مه
 هه‌لده‌بژارد و چند وشه‌یه‌کی تری بو زیاد ده‌کړد.
 کاره‌که‌ی به‌ره‌و شکست ده‌چوو. هه‌موویشی به هوی
 ناشایسته‌یی گه‌مژانه‌ی خو‌یه‌وه بوو. له ئاوینه
 شکاوه‌که‌دا له خو‌ی ورد بووه‌وه. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی
 هه‌لکیشا. ئارام ببه‌ره‌وه، به خو‌ی گوت، هه‌ول بده ئارام
 بیت، هه‌ول بده بیر بکه‌یته‌وه. بریاری دا هه‌نگاو به
 هه‌نگاو ږووبه‌ږووی کیشه‌که بی‌ته‌وه. به‌لام یه‌که‌م
 هه‌نگاو چی بوو؟ ده‌بوو لهو شته تی بگات که لهو
 کاخه‌زه‌دا به ئه‌لمانی نووسراوه. په‌نگه دواتر بتوانیت
 ئه‌و وشانه ئاشکرا بگات که به‌ره‌و ئامانجه‌که‌ی ده‌به‌ن.
 ئه‌لمانییه‌که‌ی هینده باش نه‌بوو له ده‌قیک تی بگات که
 پئی وا بوو ده‌قیکی ئه‌ده‌بییه. پیویست بوو
 وه‌ر بگیرد ریت بو زمانی ږووسی، یان له‌وه‌یش باشت،

^{۱۱} له ناو نیشانی کتبه‌که‌دا وشه‌ی (Leopard) هاتووه، که یه‌کیکه له جوړه‌کانی
 پلینگ، له زمانی کوریدیدا وشه‌کانی (به‌ور) و (ویژمان هه‌یه که هیچ یه‌کیکیان به
 مانای leopard نایه‌ن، بویه به باشمان زانی وشه‌گشتیه‌که، پلینگ، دابننن.

بۆ يىدى. بەلام كى ئەو دەكات؟ بىگومان پىاوه
پىرهكەى پەرستگاگە! مەگەر ئەو يارمەتى پىشكەش
نەكرد؟ رەنگە وەرگىرانهكە هەندىك پارەى تى بچىت،
بەلام شايەنى بوو. بريارى دا دەستبەجى بروات بۆ
پەرستگاگە. بەلام پىش ئەوەى بروات، دەقەكەى لەسەر
كاخەزىكى تر نووسى. نەيدەتوانى دەقە ئەسلىيەكە
پىشانى هىچ كەسىكى تر بدات، لەبەر يەك ھۆكار:
واژۆى كافكاي لەسەر بوو. كارىكى هەلەشانه بوو،
مەگەر تەنيا ھۆكار بەخۆوہنازىنى نووسەرەكە بووبىت.
وا ديار بوو دوكتور فرانز—كە وەك ماوسى تازەكار
بوو—پىويست بوو يەك—دوو شت لە بارەى خاكىتى
شۆرشگىرانهوہ فىر بىت.

كاتىك ماوسى گەيشتە ئالتنوشول، پىاوه پىرهكە لەگەل
كۆمەلىك گەشتىارى ئەمەرىكى لە دالانەكەدا بوون.
چىرۆكى گۆلەمى بە ئىنگلىزى بۆ دەگىرانهوہ، بە
وردهكارى و چوستىوچالاكىيەكەوہ كە گرانپوشى
مىوانەكان ھۆكارەكەى رۈون دەكردهوہ. پىاوه پىرهكە
قسەكانى تەواو كرد و سوپاس و بەخشىشى
بەخشندانەى لە مىوانەكان كۆ كردهوہ، تەنيا دواى ئەوہ
ئاورى لە ماوسى دايەوہ. بە گالتەجاريپىوہ پرسى،
"دىسانەوہ تۆ؟ شەرەفى چىم پى دەبەخشىت؟"

دەمەوئیت داوايەکت لی بکەم. دەمەوئیت شتیکم بو
وهربگیریتە سەر ییدی.

من وەرگیر نیم، پیاوہ پیرەکە گوتی.

دەزانم. بەلام تو بە زۆر زمان قسە دەکەیت. . . . ھەر

ئێستا بینیم چیرۆکی گۆلەم ت بە ئینگیزی دەگیرایەوہ. . . .

باشە، پیاوہ پیرەکە ئایکی ھەلکیشا، بەو مەرجهی

زۆر دووردریژ نەبیت.

بە ھیچ جۆریک دووردریژ نییە. ماوسی کاخەزەکە ی

لە گیرفانی دەرھینا و دایە پیاوہ پیرەکە. تەنیا ئەم چەند

دیرەییە. پیاوہکە دەقەکە ی خویندەوہ و جاریکی تریش

خویندییەوہ.

بە سەرسەرمانەوہ گوتی، ئەم شتە زۆر نامۆیە. ئەمە

چییە؟ گەمەییە، مەتەلە؟

ریک وایە، مەتەلە، ماوسی گوتی، مەتەلە و پارەشم

لەسەر داناوہ. گرەوم لەگەل پیاویکدا کردووہ کە لە

ھوتیلەکە دەمینیتەوہ. بە قسە ی ئەو تا ئێستا کەس لە

وہلامی ئەم مەتەلە نزیک نەبووہتەوہ. من تەحەداکەم

قبوول کردووہ و ئامادەم نھینی ئەم شتە شی

بکەمەوہ. خۆت دەزانیت: ئیمە ی جوو حەزمان لە

گەمە ی وشەییە.

پیاوہ پیرەکە پیکەنی: زۆر راستە. یارمەتیت دەدەم،

بەلام بە مەرچییک: ئەگەر گرەوہکەت بردەوہ، بەشی

خۆم دەوئیت. "پوختەى چىرۆكەكەى بە بىدى گىرايه وه. ماوسى ئەوهى زانى كه پلینگەكان چوونەتە ناو پەرستگاكه وه و هەرچى له جامه پىرۆزهكاندا بووه تا دواىلۆپ خوار دوويانەتە وه؛ ئەم كارەيش هينده دووباره بووهتە وه كه له كۆتاييدا هەموو كەس بە ڕووداوهكەى دەزانى، دواچارىش ديمەنەكە بووهتە بە شىك له سرووتەكە. "كەواتە؟" پياوه پىرهكە پرسى، "دەزانى مەبەستى چىيه؟"

ماوسى گوتى، "نەخىر، نازانم. تۆ دەزانىت؟" "من؟ جا من چىم تا بزانم؟ ئەگەر وهك حاخام يودا لۆفى شتىكم دەر بارەى كابالا بزانيا، رەنگە بمتوانيبا يارمەتيت بدەم: كابالييهكان مامۆستاي ليكدانە وهى ماناي شتى رازئاميزن. بەلام وا نيم، من تەنيا شامە سىكم. ئەگەر بكرىت ئەمە بە خۆم بلیم، من پياويكى تيگەيشتووم، زمانزانيكى باشم. بەلام سنوورى خۆم دەزانم. دەبىت بە دواى كه سىكدا بگەرئىت تواناي ليكدانە وهى ئەم نووسىنانەى هەبىت." "كى؟"

"نازانم،" پياوه پىرهكە گوتى، پاشان بە شيوه يەكى گالته ئاميز بەر دەوام بوو، "رەنگە فرۆيد بتوانىت شتىكت پى بلیت. ئەو خەون ليك دەداتە وه، رەنگە بتوانىت ئەم شتەش ليك بداتە وه كه له پوختەى مۆتەكە يەك دەچىت."

که میک پیکنی. "به لام فرۆید زۆر دوور لیڤه دهژی، له
ڤینا. . . هه به راستی نازانم کئ ده توانیت یارمه تیت
بدات."

"باشه،" ماوسی ئاهیکی هه لکیشا، "به هه رحال،
سو پاسگوزاری یارمه تیه کانتتم." هه ندیک پاره ی دا به
پیاوه که، به لام ئه و وه ری نه گرت. "نه خیر، هیچم قه رزار
نیت. ته نیا ویستم یارمه تیت بدهم." ماوسی به
سو پاسگوزارییه وه مالئاوایی کرد.

پیاوه که گوتی، "جار جار سه ر بده، به لام ئه م مه ته لانه م
بو مه هینه."

ماوسی گه رایه وه بو هوتیله که. پیاوه که له پشت میزی
پیشوازییه وه ته ماشایه کی گالته جارانه ی کرد: "له
پیاویکی شپرزه ده چیت. وا دیاره له چاره سه رکردنی
کیشه کانتدا سه رکه وتوو نیت." رووخساری گرژ
کرده وه، "له بیرت بییت، روژه کانت که م ده بنه وه. کاتیش
تیده په ریت."

ماوسی به پلیکانه که دا رویشته سه ره وه، چووه
ژووره که یه وه و ده رگا که ی داخست. بریاری دا که
بیئومید نه بییت. دوا جار توانیبوو ی چه ندین ئه زموون
تیپه رینیت: گه یشتبووه پراگ، ده قه که ی وه رگرتبوو.
به لام وشه نه نییه که ی پی نه بوو که یارمه تیی دها له

نھینییہ کہ تی بگات. بویہ دہبوو خوی وشہ نھینییہ کی
بدوزیتہ وہ.

دہفتہ ریک و پینووسی کی لہ جانتا کہی دہرھینا و
دہقہ کہی بہو شیوہیہ نووسی کہ شامہ سہ کہ وہری
گیرابوو. جاریکی تر خویندیہ وہ. پاشان دہقہ کہی
کافکای دہرھینا و ھیندہ بہراوردی کردن ھتا دلنیا بوو
لہ وہی کہ وشہ بہ وشہی ئہ وہی کہ بہ ئہ لمانی
نووسرابوو تیگہ یشتووہ.

(تیگہ یشتبوو؟ لہ وانہ یہ. ئہ م کافکایہ ئالوز بوو. ئہ گہر
بکرایہ، ماوسی تہ لہ فونہ کہی دہھینا و دہستی دہکرد بہ
گلہ بیگردن: "من تیناگہم چیت نووسیوہ، ھاوری کافکا.
داواہی لیوردن دہ کہم کہ وا دہ لیم، بہ لام تیناگہم. رہنگہ
دہقہ کہی تو سہرہ تای قوناغیکی نوی بیت لہ ئہ دہبدا.
جوړیک لہ ئہ دہب کہ لہ ویدیو توانای زورینہی
خوینہ رانہ وہ بیت. بہ لام ھاوری، ریگہم بدہ بیرسم: ئایا
دہ کریت ئہ و شتہی لہ ویدیو توانای زورینہی
خوینہ رانہ وہیہ شور شگیرانہ بیت؟ بو نموونہ، من. من
رؤشنبیر نیم، کہ سیکی ئاساییم، جوویہ کی لادیییی
ئاسایی کہ باوہری بہ شور ش ھیہ و ہک ریگہ یہ ک بو
گورینی ژیانی خوی و گہ لہ کہی—ئایا مافی ئہ وہم نییہ
دہ قینکم پی بدریت کہ بمدوینیت، کہ پھیامیکی
پیشکہ و تنخوازی پی بیت؟ ھاوری، جووہ لادییییہ

ئاساييىبەكانىش مروڧن، ئەوانىش پىويستيان بە كتيبە.
هەندىك بە خۆتدا بچۆوۋە و جارى داھاتوو كە شتىكى
وھك پلىنگەكانى ناو پەرسىتگاكت دەنوسىت، بىرىك
لەوانىش بگەوہ.)

ئەگەر جانتاگەى شانى پى بوايە—ئىستا ھەنگاوى
دووہمى ئەوہ دەبوو پارچەكاخەزەكەى خۆى بخاتە
سەر دەقى پلىنگەكانى ناو پەرسىتگاكت بۆ ئەوہى دەقەكە
لىك بداتەوہ. كونەكانى سەر كاخەزەكە چەند
وشەيەكيان لە دەقەكەى كافكا ھەلدەبژارد. بە
خستتەسەرى ئەو وشانەى كە لەگەل خۆى ھىنابووى،
پەيامە راستەقىنەكەيان ئاشكرا دەكرد. بەبى ئەو كۆدە
چۆن بەردەوام بىت؟

دەستپىك، دەبوو وشە سەرەكيبەكان ديارى بكات. ئەو
وشانەى كە دەكرا بۆ ئەركىكى شۆرشگىرانە مانايەكيان
ھەبىت. بۆ نموونە، وشەى وھك "چوونە ناو" ناكرىت
سەر بەو كۆمەلەيە بىت چونكە پىشنيارى ھىچ شتىك
ناكەن، ئاماژە بە ھىچ رەوتىكى كاركردن ناكەن. چوونە
ناو... كوى؟ چوونە ناو... كەى؟ چوونە ناو...
چۆن؟ چوونە ناو... بۆچى؟ ماوسى ھەزى لە وشەكە
بوو و پىى وا بوو بويرانە و شۆرشگىرانەيە، بەلام
دەبوو ددان بەوہدا بنىت كە خۆى لە خۆيدا مانايەكى
نىيە. نە "دەچنە ناو" سى رۈولەپىش و نە "دووبارە

دهبیتهوه تی په رچه کرداری؛ باشترو وا بوو جهخت بخاته
سه ر ناوه کان، به ناوه لئاوه کانه وه بیته یان بی ناوه لئاو.
له کوتاییدا هر شتیک به رجهسته بیته، ده کریت ناوی
لی بنریت.

دوای بیرکردنه وه بو ماوه یه کی زور، هیلی به ژیر
وشه کانی پلینگه کان و په رستگا و جامه پیروزه کان و
سرووت دا هینا. با به پلینگه کان ده ست پی بکه ین.

ماوسی هرگیز پلینگ نه بینیبوو، نه شیر و نه به ورو
نه ره شه پلینگ و نه هیچ کام له و ناژه له درندانه. له
گوند زور باسی گورگ ده کرا و ریواره کانیش لیان
ده ترسان، به لام ماوسی ته نانه ت گورگیشی نه بینیبوو.
ئه زموونی له گهل ناژه له کیویه کاندنا سنووردار بوو له
چوارچیوهی کتیبکی کون و وینه داری مندالاندا به
زمانی رووسی، به ناو نیشانی گه شتیک به ناو
ئه فهریکادا. وینه یه ک که هیشتا ختوو که ی یاده وهری
ده دا، چند ناژه لکی کیوی خیزانه پشیله بییه کانی
پیشان ده دا، به لام کامیان پلینگ بوو؟ ئه وه یان نه بوو که
قری هه بوو: شیر قری هه یه. ره شه که یش نه بوو:
ره شه که ره شه پلینگ بوو.

بیگومان ناسینه وهی ناژه له که گرنه نه بوو. گرنه ئه وه
بوو بزانت چون ده کریت پلینگ بیته نامانجی کاریکی
شورشگیرانه. ماوسی نه یده توانی وه لامی ئه و پرسیاره

بداته وه. ئايا بيروكه كه نه وه بوو بپروات په لاماري
پلینگه كان بدات؟ نه گهر وا دابنیت له باخچه ی نازه لانی
پراگدا پلینگیک هه یه؟ نه ی بوچی؟ ترؤتسکی چی هه بوو
به رامبه ر پلینگه كان؟

ده کریت پلینگ هیمای شتیک بیت. پلینگ نازه لیکي
کیوییه. سه رمایه داران له ته ماعیاندا بو قازانج و له
چه وساندنه وه ی پرولیتاردا درندهن. پی ده چوو کوشتنی
پلینگیک له باخچه ی نازه لاند ریگه یه ک بیت تا پیشانی
سه رمایه داران بدریت که روزه کانیاں روو له کوتایین.
ماوسی بیری کرده وه، به لام کریکارانیش کاتی
داواکردنی مافه کانیاں، یان کاتی مانگرتن، درندهن. به چ
ریگه یه ک درنده یی چینیک له درنده یی چینیک تر جیا
بکریته وه، به چ ریگه یه ک درنده یی رووله پیش له
به رامبه ره که ی که درنده یی په رچه کرداریه جیا
بکریته وه؟ ئايا وه لامه که نه وه بوو که ده بوو په یامیکي
روونکه ره وه لای پلینگه کوژراوه که وه به جی بهیلت و
تیدا نه وه روون بکاته وه که نازه له که وه ک نموننه یه ک
بو ده سه لاتداران کراوته قوربانی؟

رهنگه کوی کاره که په یوه ندیی به پلینگ راسته قینه وه
نه بوو بیت. پلینگه کانی ناو په رستگا که زور ری تی
ده چوو ناویکی نهینی بیت—که میک نامو بوو، به لام ئايا
نامویی جه وه ری شوړشگیر بوون نییه؟—ناوی نهینی

شانەيەکی ترۆتسکیستەکان بوویت له پراگ، ئەو
 شانەيەکی که دەبوو له ئەنجامدانی کارەکه دا یارمەتی
 بدەن. دواجار، کافکا گوتبووی که پلینگەکان
 پەرستگایەکیان داگیر کردوو، کاریک که به دنیایییەوه
 شوێنگیرەکان ئەنجامیان دەدا: بۆ ئەنجامدانی ئەو
 کارەیش دەچوونە پال رەوتی حەتمی میژوو. بەلام،
 ئینجا بەشەکهی تر که میک لوژیکی گێرانەوه کهی
 شیواندبوو—یان زۆریش شیواندبووی—چونکه
 پلینگەکان پەرستگاکیان داگیر کردبوو نەک ئەوهی
 بیرووخینن، نەک بۆ ئەوهی بازرگانانی باوەر پراوەدوو
 بنین؛ قەشەکان، گوتارخوینەکان، حاخامەکان. نەخیر،
 پلینگەکان دەچوونە ئەوی تا له جامە پیرۆزەکان
 بخۆنەوه. بۆ ئەو کارە دەکەن؟ ئەوه تەنیا بیانوویەک
 نەبوو بۆ خواردنەوه کحول، چونکه کافکا له وهدا رۆون
 نەبوو چی له ناو جامەکاندا بوو. ئەهی که واتە ئەو کارە چ
 مانایەکی هەبوو؟ ئایا دەکرا پلینگەکان ئەو درپندانە بن
 که راهینرا بوون بۆ بەرگریکردن له پیاوانی ئایینی و له
 چینی دەسەلاتدار؟ ئەهی ئەگەر وا بییت، ئەو کاتە
 ناو نەهینییەکه نەدەبوو هێمای میلیشیایەکی راسترەو؟
 له لایەکی ترەوه، وا دابنێ که پلینگەکان ئاماژە بوون بۆ
 شوێنگیرەکان، ئەو کاتە لایەنیکی مەتەلئاسای تری
 دەبوو: دواوەمین برگی دەقەکه. هێرشێ پلینگەکان لای

كافكا بووبووه پرووداویکی پیشبینیکراو. باشه، دهکرا
 کاری شورشگیرانه پیشبینیکراو بیت؟ ئایا جهوههری
 شورش ریکورپون پیشبینینهکراوی و کتوپریهکهی
 نییه، ئەو دهمه‌ی قه‌لاکانی دهسه‌لات به گه‌رده‌لویک
 راده‌مالیت؟ ئایا پلینگه‌کانیش، وهک كافکا له
 نووسینگه‌که‌یدا، کاری روتینیان ده‌کرد—با وا
 دابنیین—؟ هیرشه‌کان، هر که بوون به شتیکی
 پیشبینیکراو، ده‌بن به به‌شیک له سرووته‌که. ئایا ئەوه
 مانای کۆکبوون و گونجان بوو له‌گه‌ل به‌ها
 بۆرژوازیه‌کاندا؟ یان، له دیدی كافکاوه، ئایا ئاژه‌له‌کان
 له حکومه‌تیکی هاوپه‌یمانییدا ده‌سه‌لاتیان گرتووه‌ته
 ده‌ست؟ به‌لام هاوپه‌یمانی... ئی ئی... هاوپه‌یمانی...
 به‌لام که‌مترین شت بگوتریت، هاوپه‌یمانی بیروکه‌یه‌کی
 مه‌ترسیدار بوو. یۆسی هه‌میشه ده‌یگوت حکومه‌تی
 هاوپه‌یمانی ته‌نیا ئەو کاته گونجاوه که حیزبی
 شورشگیر به پره‌نسیپه‌کانی خو‌یه‌وه په‌یوه‌ست بیت،
 به‌لام ته‌نانه‌ت له‌و کاته‌یشدا، ته‌نیا به شیوه‌یه‌کی کاتی و
 له پیناو بۆردانی دوژمنه به‌هیزه‌کانیدا. پاش به‌زاندنیان،
 ده‌بیت شورشگیره‌کان خو‌یان له‌و هاوسه‌فه‌رانه رزگار
 بکه‌ن و ته‌نانه‌ت بیانخه‌نه سه‌ر به‌له‌می یاخیبووان^{۱۲}—

^{۱۲} ئەو به‌له‌مه بچوکه‌ی که له نه‌ریتی چه‌ته ده‌ریاییه‌کاندا که‌سی یاخیبووی ده‌خریته
 سه‌ر و ده‌نیزدیته ده‌ریاوه وهک سزای مه‌رگ.

به مانایه کی مه جازی—یان ته نانه ت هیندهیش مه جازی
نا.

دوا جاریش، که مترین شت بیلیت ئه وهیه که ئه م پلینگانه
ئاژه لی سه ربه گو به نغن. چون بگه یته دهره نجامیک له
باره یانه وه؟ ماوسی په نای برده بهر تا قیکردنه وهیه کی
خه یالی، بیانه نیتته به رده م دادگای گهل—دادگایه ک که
خوی تیدا ده بووه دادوهر و داواکاری گشتی و
به رگریکار. ئه رگومینت و دژه ئه رگومینت له مشتومریکی
راسته قینه دا به دوا ی یه کدا ده هاتن. له پر راستیه که
ئاشکرا بوو و ئه و، وه کو دادوهر، حوکه که ی راگه یاند:
ده که که ی کافکا پلینگه کانی وه ک پۆلیک درنده ی ته و او
شه رانگیز ناساندووه که توانای تیکشکاندن کۆنترین
به ها کانیان هیه. چ جوره درنده یه که؟ درنده ی
بۆرژوازی. مانیفیستو له باره ی ئه م بابته وه ته و او
پوون بوو. "بۆرژوازی په یوه ندیه دهره به گایه تی و
باوکسالاری و سروشتیه کانی ئیفلیج کردووه؛
شهیدایی ئایینی و جۆشوخرۆشی سوارچاکی و
سۆزگه راییی ره مه کیانه ی له ئاوی سارد و بیگیانی
مه زنده کردنی ئیگوییانه دا نوقم کردووه (هاوشیوه ی
ئه و مه زنده کردنه ی که وای ده کرد گه رانه وه ی
پلینگه کان شتیکی پیشبینیکراو بیت). بۆرژوازییه کان
ههره مه کانی میسر و جۆگه ئاودیرییه کانی پوما و

کاتیدراییه گوتیکهکانیان^{۱۲} هه موو بییه ها و بیموود
 کردبوو—بینگومان، پیویست به گوتن ناکات، هه موو
 په رستگاکانیش به شیوهیه کی گشتی. به کورتی،
 دهقه که—میتافوریک له سهر بنه مای مانیفیستو—داوای
 له ماوسی نه ده کرد به دواي کومه له یه کدا بگه ریت که
 ناوه نهینیه که یان پلینگ بیت، به لام هاوکات داوایشی لی
 نه ده کرد هیچ پلینگیک بکوژیت. ئەگەر هه موو ئەمانه له
 په یامه شیکراوه که ی کۆتاییدا دهر بکه ون، ئەوا خیزانه
 پشیله بییه کان ئەوپه ری وهک ئاماژه سوودیان لی
 ده بینریت. ئاماژه به چی؟ ئەوه یان دواتر ده دوزیته وه.
 ئیستا ده توانیت بچیته سهر سییه م وشه ی سهره کی.

دوی ئەوه، په رستگا. ئیستا له سهر بنه مایه کی جیگیرتر
 بوو. په رستگا، جا ههر جوړیک بیت—کاتولیک،
 پروتیسانت، بوودی، جوو—قه لای ئایینه. مارکس ییش
 گوتبووی ئایین ئەفیونی گه لانه. که واته هیرشکردنه
 سهر په رستگا به دلنیا بییه وه شتیکی ماقوول بوو. به لام
 بوچی په رستگایه ک له پراگ؟ له روانگی ئایینه وه،
 پراگ شاریکی گرنگ نه بوو، به وینه ی رۆما یان
 ئورشه لیم. له وانه بوو له نیوان هه موو کلێساکانی
 شاره که دا یه کیکیان گرنگییه کی تایبه تی هه بیت. به لام

^{۱۲} شیوازی تایبەت بە تەلارسازییە کە لە ئەوروپا لە نێوان سەدەکانی ۱۶-۱۷ دا باو بوو
 و تێیدا تاقی سینگۆشەیی تیز و دیواری بەرز و پەنجەرە ی گەرە بە کار دەهێنرا.

کامه یان؟ ئەی گرنگییه که ی چی بوو؟ ئەو خالە
 پیوستی به پروونکردنه وه بوو. ههروهها
 ئاماژه کردنیش به جامه پیروژهکان، به که رهسته کانی
 په رستگای بته رستان. له ریبازی کاتولیکیدا، هه مان
 بیرۆکه له و جامانه دا پیشان دهدریت که بو ئاماده بووان
 به کار دههینریت. له زیر دروستکرا بن یان له زیو، ئەو
 جامه به خشل پروو پۆشکراوانه دهشیت پاره یه کی باش
 بکن—پاره یه ک که شوپشگیره کان پیوستیان پی بوو.
 ئاخۆ ئه رکه که په یوه ندیی به دهسته سه رداگرتنی (کاتیک
 باسی شوپش ده کریت، "دزیکردن" وشه یه کی گونجاو
 نییه بو ئەو کاره) ئەو جامانه وه هه بوو؟ له وانیه.
 دیسان ئاماژه یه کی سیمبۆلی له گه ل ماده دا یه کیان
 ده گرت ه وه. ئەوه یش ماقوول بوو.

دوا هه مین وشه، به لام له وانی تر که مبابیه ختر نا،
 "سرووت" بوو. ئایا کاره شوپشگیرانه که هه ولی ده دا
 سرووتیک تیک بدات یان بیبریت؟ به لام کام سرووت؟
 ئەی له کوئ ئەنجام دهدرا؟ ئەوه یان نادیار بوو، زۆر
 نادیار. به لام دهیتوانی له و بیرۆکه یه وه دهست پی بکات
 که شوینی ئەنجامدانی سرووته که ئەو په رستگایه
 ده بیت که له دهقه که دا ئاماژه ی پی کراوه. لانیکه م ئەوه
 گه رانه که ی ئاسان ده کرده وه.

باشه، په‌رستگاکه. به شیوه‌یه‌کی ئاسایی مه‌به‌ست لئی
کلّی‌سایه. هیچ جوړه په‌رستگایه‌کی تر نابیته‌بابه‌تی
کارئکی شوړشگیرانه. بؤ نمونه، له ئالتنوشول چی
هه‌یه ئه‌نجامی بده‌یت؟ ئه‌و شامه‌سه پیره برفینیت؟
گوره گریمانکراوه‌که‌ی گوله‌م‌که‌ داگیر بکه‌یت؟ قسه‌ی
پروپووچ. ئه‌گه‌ر په‌رستگایه‌ک ئامانج بیت، ئه‌وا ده‌بیت
کلّی‌سایه‌کی مه‌سیحی بیت. به‌لام کام کلّی‌سا؟ ماوسی
ده‌بوو زانیاری له‌سه‌ر کلّی‌ساکان کو بکاته‌وه، له‌وانه‌یه
له‌نوسینگه‌گه‌شتیاریه‌کان، یان ته‌نانه‌ت به‌یارمه‌تی
پیاوه ئایینی‌ه‌کان خویان: ئه‌گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی لوژیکی
بروانین، ریگه‌ی دووه‌میان وه‌ک ئه‌وه وایه‌ پیاوانی
ئایینی گوری خویان هه‌لبکه‌نن.

هه‌ستی به‌برسیتی ده‌کرد. کاتژمیر له‌یه‌کی پاشنیوه‌رو
لای دابوو و سکی به‌تال بوو. بریاری دا برواته
خواره‌وه و پاروویه‌ک بخوات.

له‌سه‌ر شه‌قام به‌لای روژنامه‌فروشییه‌کدا تیپه‌ری.
لاپه‌ره‌ی سه‌ره‌تای یه‌کیک له‌روژنامه‌کان، براقو لیدو،
وینه‌ی خویشاندانئکی کریکارانی له‌سه‌ر بوو:
مسته‌کوله‌یان هه‌لبریبوو به‌ریدا ده‌رویشتن. پرسیاری
له‌روژنامه‌فروشه‌که‌کرد ئه‌وه‌چ روژنامه‌یه‌ک بوو.
"تورگانی حیزبی سوشیالیسته." پیاوه‌که‌وه‌لامی دایه‌وه.

باشه، پەرستگاكه. به شیوهیه کی ئاسایی مەبەست لێی
كلێسایه. هیچ جۆره پەرستگایه کی تر نابیتە بابەتی
کارێکی شۆرشگێرانە. بۆ نموونه، له ئالتنوشول چی
ههیه ئەنجامی بدەیت؟ ئەو شامەسە پیره برفینیت؟
گۆره گریمانکراوه که ی گۆله مەکه داگیر بکهیت؟ قسه ی
پروپوچ. ئەگەر پەرستگایه ک ئامانج بیت، ئەوا دەبیت
كلێسایه کی مەسیحی بیت. بەلام کام کلێسا؟ ماوسی
دەبوو زانیاری لەسەر کلێساکان کو بکاتهوه، لهوانه یه
له نووسینگه گهشتیارییهکان، یان تەنانەت به یارمەتی
پیاوه ئایینییهکان خۆیان: ئەگەر به شیوهیه کی لوژیکی
بروانین، رێگه ی دووهمیان وهک ئەوه وایه پیاوانی
ئایینی گۆری خۆیان هەلبکه نن.

ههستی به برسیتی دهکرد. کاتژمیر له یهکی پاشنیوه رۆ
لای دابوو و سکی به تال بوو. بریاری دا برواته
خوارهوه و پاروویهک بخوات.

لهسەر شهقام به لای رۆژنامه فرۆشییه کدا تیپه ری.
لاپه ره ی سه ره تای یه کی ک له رۆژنامه کان، براقو لیدو،
وینە ی خۆپیشاندانێکی کریکارانی لهسەر بوو:
مسته کۆله یان هەلبریبوو به ریدا ده رۆیشتن. پرساری
له رۆژنامه فرۆشه که کرد ئەوه چ رۆژنامه یه ک بوو.
"ئۆرگانی حیزبی سۆشیالیسته." پیاوه که وهلامی دایه وه.

حيزبى سۆشياالىست: ئەو ە بىرۆكەيەكى دا بە ماوسى.
ئەو زۆر خۆشى لە سۆشيال ديموكراتەكان نەدەھات—
رېفۆرمخووازە دەستەمۆكان، ئەو ە ناوونائۆرەي
گالتەجارانەي يۆسى بوو بۆ ئەوان—بەلام بە
دلئىايىيەو ە ئەوانىش بە رادەي ئەم رقيان لە
راستپەو ەكان بوو. لەوانە بوو بتوانن ەندىك زانىارىي
لە بارەي ئەو پەرسىتگايەو ە پى بدن كە دەبوو ە بابەتى
ئەركەكەي.

پرسىارى شوينى نووسىنگەي رۆژنامەكەي لە پياو ەكە
كرد. دوور نەبوو. ماوسى برسيتيىكەي لە بىر چوو ەو ە
و راستەوخو بەرەو ئەوي رۆيشت.

نووسىنگە بچووكەكە چۆل بوو. تەنيا رۆژنامەنووسىك
لەوي دانىشتبوو كە بە توورەيى لەسەر چاپكەرەكە
خەرىكى كاركردن بوو. ماوسى چوو پيشەو ە بۆ لاي
مىزەكەي. پياو ەكە، بەبى ئەو ەي چاو لەسەر كاخەزەكە
هەلبريت، گوتى: "چىت دەويت؟"

"و ەك ئەو ەي... ماوسى دەستى كرد بە قسەكردن.
"برۆ سەر مەبەستەكە،" رۆژنامەنووسەكە پىي برى.
"رېك برۆ سەر بابەتەكە. ئەمە رۆژنامەيە، خو كورسى
دانپىنان يان يانەي دلە تەنياكان نيى. ەئندە كاتمان نيى
بە فيرۆي بدەين. پىم بلئ چى تۆي گەياندوو ەتە ئىرە؟"

ماوسی پئی گوت که ریباریکی نامۆیه و وهکو ئه و
بیروباوری سۆشیالیستی ههیه (خۆی له گوتنی وشه
"کۆمۆنیست" پاراست)، ههروهها کاتیک رۆژنامهکه یانی
بینیوه وای لی کردوو پهرووشی سهردانکردنی
نووسینگهکه یان بیت و داوای چهند زانیارییه کیشیان لی
بکات. "چ زانیارییه که؟" رۆژنامه نووسه که به رهقییه وه
لی پرسی.

ماوسی، که هیشتا به پیوه وه ستابوو، ورده ورده
نئاسوو دهیی په ریشانی ده کرد، وهک ئه وهی
لی پرسینه وهی له گه لدا بکریت. "زانیاری ده باره ی پراگ."
"بیگومان. به لام چ زانیارییه که ده باره ی پراگ؟"
"ده باره ی چهند شوینیکی دیاریکراوی پراگ."
"چ شوینیکی پراگ؟"

"کلیسا، بۆ نمونه. شوینی خواپه رستی، به گشتی."
"کلیسا؟ شوینی خواپه رستی؟ تی ناگه م. تو نه تگوت
چه پره ویت؟ هینده ی من بزانه م، چه پره وه کان کاریان به
کلیسا و په رستگاوه نییه. به لام به هه ر حال: تو له چی
ده گه ریت؟"

"پیان گوتووم، ماوسی وهخت بوو له نیگه رانیدا
دهستی ده کرد به گریان، "که لیره، له پراگ،
که نیسه یه کی زور دهوله مهند و پر له شتی گرانبه ها
ههیه، که جامه کانی. . . ده زانیت ئه وانهی قه شه کان له

ماوسی پئی گوت که ریواریکی نامۆیه و وهکو ئهو بیروباوری سۆشیالیستی ههیه (خۆی له گوتنی وشه‌ی "کۆمۆنیست" پاراست)، ههروه‌ها کاتیک رۆژنامه‌که‌یانی بینیه‌وه وای لی کردووه په‌رۆشی سه‌ردانکردنی نووسینگه‌که‌یان بیت و داوای چه‌ند زانیارییه‌کیشیان لی بکات. "چ زانیارییه‌ک؟" رۆژنامه‌نووسه‌که به ره‌قییه‌وه لئی پرسی.

ماوسی، که هیشتا به پیوه وه‌ستابوو، ورده‌ورده نائاس‌ووده‌یی په‌ریشانی ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی لێرسینه‌وه‌ی له‌گه‌دا بکریت. "زانیاری ده‌باره‌ی پراگ."
"بیگومان. به‌لام چ زانیارییه‌ک ده‌باره‌ی پراگ؟"
"ده‌باره‌ی چه‌ند شوینیکی دیاریکراوی پراگ."
"چ شوینیکی پراگ؟"

"کلیسا، بۆ نمونه. شوینی خواپه‌رستی، به‌گشتی."
"کلیسا؟ شوینی خواپه‌رستی؟ تی ناگه‌م. تو نه‌تگوت چه‌پره‌ویت؟ هینده‌ی من بزانه‌م، چه‌پره‌وه‌کان کاریان به کلیسا و په‌رستگاوه‌ نییه. به‌لام به‌هه‌رحال: تو له چی ده‌گه‌ریت؟"

"پتیا گوتووم، ماوسی وه‌خت بوو له نیگه‌رانیدا ده‌ستی ده‌کرد به‌گریان، "که لیره، له پراگ، که‌نیسه‌یه‌کی زۆر ده‌وله‌مه‌ند و پر له شتی گرانبه‌ها هه‌یه، که جامه‌کانی... ده‌زانیت ئه‌وانه‌ی قه‌شه‌کان له

نوژی به کومه لدا به کاری دهینن. . . زور به نرخن. . .
پیان گوتووم ئالتوونن. . .

رۆژنامه نووسه که به ته واوی که وته گومانه وه. ماوسی
زانی هۆکاره که ی چی بوو. که سیکی نامۆ هاتووه بۆ
نووسینگه ی رۆژنامه که و پرسیار ی نامۆ ده کات.
رۆژنامه نووسه که مافی خو یه تی وریای خو ی بیت.
ماوسی هه ولی دا خو ی راست بکاته وه. "ده توانیت
متمانم پی بکهیت، هاوپی، من لایه نگری ئیوه م، منیش
ژیانم خستوو ته سهر ئه و بیرو که یه، بیرو که ی گۆرینی
ئه و جیهانه ناداپه روه رانه ی تییدا ده ژین و دروستکردنی
کومه لگه یه کی نوی. ته نانه ت ده توانم ههر ئیستا
ئیشتیراکیش له رۆژنامه که تاندا بکه م. نالیم ئیشتیراکیکی
دریژماوه، ئیستا پارهم که م پییه، به لام ده توانم شه ش
مانگ دابین بکه م." به لام رۆژنامه نووسه که هیچ کام له و
قسانه ی به ئه قلدا نه چوو.

"ته ماشاکه، گرنگ نییه به لامه وه چه پ بیت یان راست:
ئه گهر زانیاریت له باره ی کلێساوه ده ویت، پرسیار له
قه شه یه ک بکه، له من مه پرسه."
"به لام. . ."

پیاوه که به دم هه ره شه کردنه وه هه ستایه پی. "گوی
بگره،" مۆره یه کی کرد، "ئیشوکارم هه یه، ناتوانم کاتی

زياتر له گه ل تودا به فيرو بدهم. برو دهره وه، نه گينا خوم
دهتکه مه دهره وه.

ماوسي به خه مباری نووسينگه که ی جی هيشت. هه ليکی
گرنگی يارمه تیی له دهست دا—نه ویش به هوی
ناشایسته یی و گه مژه یی ته واوه وه. نیستا چی؟ بو لای
کی پروات؟ بو لای کافکا؟ کافکای ئالوز؟ بیسوود بوو.
کافکا ئیشی خوی ته واو کرد بوو؛ نه و کتوپر دهقه که ی
خوی هینابوو بو هوتیله که. نه یده توانی له وه زیاتری لی
داوا بکات. جوویه کی بچکوله ی گه مژه ی روزه لاتی
نه وروپا، جوویه کی بچکوله ی گه مژه که جار دوا ی
جار هه موو شتیکی تیک ددها، نه یده توانی هیچ شتیکی له
کافکا داوا بکات. "گه مژه!" له ژیر لیوه وه گوتی، "من ته نیا
گه مژه یه کم، یوسی داماو نه یده زانی چ کاریک دهکات
که داوا ی له من کرد نه رکه که ی بو جیبه جی بکه م؛ ته نیا
له بهر نه وه ی نه قلی له دوخیکی ئاساییدا نه بوو، بو یه
نه و هه له یه ی کرد."

به رده وام بوو له سه ر پویشتن، ئینجا چاوی که وته سه ر
کلینسایه کی زور کون که له قه لای هاردشین ه وه دوور
نه بوو. له پر، ترووسکایی ئومیدیک: بلیی نه مه نه و
په رستگایه بیت که له دهقه که دا ئاماژه ی پی کراوه؟
به ره و نه وی پویشت.

ئەو ە يەكەم جار بوو لە ژيانيدا بىرواته كلىسايەكەو. كارىگەر يىيەكى نائاسايىي ەبوو لەسەرى، وەك ئەو ەي جىهانى ئاسايىي بەجى ەيشتەيت و پىي نايىتە ناو جىهانىكى ترەو، جىهانىكى نامۆ و خۆسەپىن. تەلارسازىيە شىكۆدارەكەي، مىحرا بەكان، مۆمە ەلكر او ەكان، وىنەي قەشەكان، ەموو ئەو شتانه سامى پى دا—تەنانەت ترساندىشى. نەخىر، چىتر لە سىناگوگە بچوو كە سادەكەي چىتر نۆفىتسىكى دا نەبوو، چونكە دوچار ئەو سىناگوگە پەرسىتگاي راستەقىنە نەبوو: بىنايەكى لەدار دروستكراوى كۆنى داتەپىو بوو، كە تىيدا جوو ەكان كۆ دەبوونەو ە بو نوىژكردن و گۆرانىگوتن و سەماكردن و شەركردن—شوىنىك كە تەنيا فەقىر حالانە نەبوو، بەلكو جەنجالىش بوو. بەلام ئەم كلىسايە پەرسىتگا بوو. لىرەدا لە حزوورى بوونىكى نەبىنراو و بەهيزدا بوو؛ عىرفان ئامادەگىي ەبوو، تەنانەت ەناسەدانىشى دژوار دەكرد. شوىنىك نەبوو كە ماوسى بتوانىت بە تەنيا بىرواته ژوورەو. خۆزگە يۆسىي لەگەلدا بوايە. يان ئەگەر يۆسىيىش نا، خۆزگە مانىفىستۆكەي پى بوايە تا بىپارىزىت و بەرگرىي لى بكات. . . . بەلام نەخىر، ئەو بەجى ەلراو و تەنيا بوو. دەبوو دژى مەيلىكى بەرگەنەگىراو بوەستىتەو ە بو ئەو ەي رانەكاتە دەرەو: لەسەر شەقامەكە، تەنانەت

شەقامى شارىكى نەناسراویش، لەگەل مروڤدا دەبوو
نەك لەنيو رۆحه ناديار و بەهيزەکاندا.

بەلام رەتى کردەوه ملکه چى ئەو ترسه سەرەتاييه بيت.
جووهکان لە کليسا دەرسان، بەلام ئەو وهک جوويهک
ليره نەبوو، بەلکوو وهک چالاکوانیک. بە کوششيکی
زۆرهوه سهرى هەلبـرى و بە پارەوهکهدا بەرهو
میحرا به سەرەکیه که رۆيشت. دەيوست جامهکان
بييت، دەيوست هەليان بسەنگينيت—بە چاوى
شورشيگيریکه وه نا، بەلکوو بە چاوى بازرگانیکه وه—
ئاخو دەرکرا ئەو جامانه بينه ئامانجى ئەرکه کهى؟

لەبەر دەم میحرا به کهدا وهستا. لە هەمووى خراپتر و
بەژانتر: مەسیح بەسەر خاچيکی گەر وهه، ئەو
مەسیحهى که باوباپيرانى ئەم يارمه تیدەر بوون لە
لەخاچدانیدا. ئەوهيش کاريکی توندوتیژی شورشيگيرانه
نەبوو؛ مەسیح بۆرژوايه کی قەلەو نەبوو بووبیتە هۆى
چەوساندنه وه. نەخیر، وهک ماوسى بينى، لەرولاواز
بوو و لە چەند برينیکيشه وه خوینی لەبەر دەرپویشت—
قوربانیه کی بیهووده و بیمانا بوو، قوربانیه ک که تەنیا
هاوارى بۆ ئاسمان نەدەبرد، بەلکوو گالته جارپیه ک بوو
بەسەر ژيانى بنیامین کانتاروڤیچ وه. ماوسى دەبیئت
لەو ساته دا چ شتيکی تر بکات جگه له وهى کړنوڤشى بۆ

بیات و داوای لیخۆشبوون بکات، بیاریتهوه بو
لیخۆشبوون؟

نه خیر، کرنۆش نابات. "ههستنه سه ر پی، قوربانییانی
دهردی برسیتی. "ماوسی قوربانیی برسیتی نه بو،
هه رچهنده له و ساته دا سکی به تال بوو؛ به لام سه ره رای
ئه وه یش هه ر قوربانی بوو، یان لانیکه م لایه نگری
قوربانیه کان بوو، که مه سیحی له خاچدراویشی به
یه کیک له وان داده نا. بۆیه ماوسی ده یتوانی راسته وخۆ
و به بی ترس ته ماشای رووخساری بکات. ته نانه ت
ده یتوانی به لایه نگری خویانی ئه ژمار بکات: "متمانم
پی بکه، ماوسی، منیش وه ک تو شوړشگیرم، منیش له
پیناو شوړشدا مردم، به لام ئه وان لیم تینه گه یشتن.
په رستگای گه وره گه وره یان بۆم دروست کرد، به لام
من نامه ویت له ناویاندا بم، دهمه ویت له ده ره وه بم،
له سه ر شه قامه کان، له کیلگه کان، له کارگه کان، دهمه ویت
له گه ل جه ماوه ردا کار بکه م، دهمه ویت خۆم برژینمه ناو
جه ماوه ره وه، ته نیا دهمه ویت یه کیک بم له و خه لکه
ئاساییه — وه ک تو، هاوړی ماوسی."

به لام مه سیح ئه و شتانه ی نه گوت. لانیکه م، ئه و مه سیح
نا که له که لبه ی ئه و فیله دروست کرابوو که له
ئه فه ریکا کوژرابوو. له و مه سیح ته نیا چاوه ری ئه وه
بوو ره تی بکاته وه و رقی لی بیته وه: "برۆ ده ره وه،"

هه‌ی جووی بچووکی بیئرخ، برۆ دهره‌وه، هه‌ی جووی
 بیئریزی لادیی، شوینی تو ئیره نییه، شوینی تو
 گونده‌که‌ته له‌نیو کرمه‌کانی تردا. ئیوه ده‌بیئت له‌وی
 بمیننه‌وه، هه‌مووتان هه‌لبه‌رزن و باوه‌ش به‌یه‌کدا بکه‌ن
 و چاوه‌پیی ئه‌و کوشتارگه‌یه‌ بن که‌ دیت و هه‌مووتان
 له‌ناو ده‌بات و تو‌له‌ی مه‌رگی منتان لی ده‌کاته‌وه. "هیچ
 چاره‌یه‌کی تری نه‌بوو: ماوسی ده‌بوو رووبه‌رووی
 مه‌سیح و کلێسایش بیئته‌وه. نایه‌ویئت له‌خواترس و
 په‌شیمان خو‌ی دهربخات. به‌لکوو وه‌ک ئه‌و پلینگانه
 خو‌ی ده‌ناسینیت که‌ به‌سه‌رکه‌وتووی ده‌چنه‌ ناو
 په‌رستگا‌که‌وه و له‌کو‌تاییشدا خو‌یان ده‌سه‌لمینن و
 هیرشه‌که‌یان ده‌که‌نه‌ به‌شیک له‌سرووته‌کان.

دهرگایه‌کی لاتهنیشت کرایه‌وه و قه‌شه‌که‌—پیاویکی
 زۆر پیر به‌ریشیکی سپیی دریژ و چاویلکه‌یه‌کی
 ئه‌ستوووره‌وه—هاته‌ ناو کلێساکه‌وه. به‌هاتنه‌ژوووره‌وه‌ی، که‌شه‌کپ و خو‌سه‌پینه‌که‌ی تیک دا.
 له‌پر ماوسی هه‌ستی به‌ته‌زوویه‌کی خرۆشان کرد.
 راسته‌ ئه‌و پیاوه‌ قه‌شه‌ بوو، به‌لام خو‌ ئه‌ویش مرۆفیک
 بوو و ده‌یتوانی له‌گه‌لیدا بدوویت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌
 ئه‌لمانییه‌کی شه‌قوشریش بیت، نه‌ک به‌ییدی که‌ زۆر
 پیی ئاسووده‌تر بوو؛ به‌لام له‌هه‌مووی گرنگتر،

دهیتوانی به پرسیارکردن دهرباره‌ی جامه‌کان به‌رده‌وام
بیټ له‌سه‌ر ئه‌رکه‌که‌ی.

قه‌شه‌ چوو‌ه سه‌ر میحرابه‌که و دهستی کرد به
رېک‌خستنی هه‌ندیک که‌لوپه‌ل. ماوسی هه‌ناسه‌یه‌کی
قوولی هه‌لکیشا و لئی نزیک بووه‌وه: "باوکه..."
قه‌شه‌که ئاوپی لی دایه‌وه. "به‌لی کورپه‌که‌م؟" ئاوازی
دهنگی میواندۆست و باوکانه بوو: هینده باوکانه بوو،
ماوسی هه‌ستی بزوا.

"باوکه،" به‌ دهنگیکی له‌رزیه‌وه دووباره‌ی کرده‌وه، "من..."
وه‌ستا. هه‌ستی به سه‌ره‌گیژه ده‌کرد، خه‌ریک بوو
بکه‌ویټ. له‌تری دا؛ ده‌بوو قه‌شه‌که یارمه‌تی بدات. له‌ پر
دهستی کرد به‌ گریان. به‌ دهنگیکی به‌رز ده‌گریا و
هه‌نسکه‌کانی له پانتایی فراوانی کلێساکه‌دا ده‌نگیان
ده‌دایه‌وه و سه‌رنجی ئه‌و چهند خواپه‌رسته‌یان راکیشا
که خه‌ریکی نزاکردن بوون.

قه‌شه‌که دهستی گرت، "وه‌ره کورپه‌که‌م، وه‌ره." ماوسی
برد بو ژووری دانپیانان و کړنۆشی پی برد. پاشان
خوی له‌سه‌ر کورسی ژووری دانپیانان وه‌رگرتن
دانیشت و ده‌رگا بچووکه‌که‌ی کرده‌وه. "ده‌توانین ده‌ست
پی بکه‌ین، کورپه‌که‌م. من به‌ ته‌واوی گویم لیته. پیم بلئ
چی ئازارت ده‌دات. باسی تاوانه‌کانت بکه. دانپیانانی
خۆت بکه."

که دیسان هاته وه سهر خوئی، دهرکی به ناموویی
 دۆخه که کرد: نه یده زانی ده بوو چی بلیت. شتیکی باش
 بوو ئەگەر بیتوانییا باسی هه له کانی خوئی بگات.
 (باوکه، شتیکی زۆر گه مژانه م کردوو، جانتاکه ی شانم
 له ناو شه مه نده فهدا لی به جی ماوه و نامه یه کی
 گرنگیشی تیدا بوو) بهو شیوه یه ش دهیتوانی به
 ههستیکی ئاسووده وه بروات، به رۆحیکی پاکبووه وه وه.
 به لام خو ئه و مه سیحی نه بوو، به لکوو جوویه کی
 چه پره و بوو، شورشگیژ بوو؛ نه و فیلیکی خه والوو
 نه بوو به لکو پلینگیکی ئاماده ی شهر بوو، شهریک که
 جیهان ده گوریت به بی ئه وه ی پیویست بکات تا پوژی
 دوایی یه کی گومانای چاوه ری بیت. هه ناسه یه کی
 قوولی هه لکیشا و به و په ری جیگرییه وه گوتی:
 "بمبووره باوکه، من نه هاتووم بو دانپیانان."
 "نا؟" قه شه که به سه رسوورمانه وه پرسی. "ئه ی که واته
 بوچی هاتوویت؟"
 "من ته نیا بو سه ردانی کلێسا که هاتووم. ریوارم و
 یه که مجاره دیمه پراگ—راستییه که ی ده بیت به شیوازی
 قسه کردندا تیبینی ئه وه ت کردییت. زۆرم له باره ی
 ئه م په رستگایه وه بیستوو و نه ده بوو به خاتری هیچ
 شتیکی سه ردانکردنی له ده ست بدهم. باوه رم پی بکه."
 له پر ههستی به سووکه له یی و ئازادی کرد، دهیتوانی به

ئاسانييهكى سهرنجراكيثشهوه درؤ بكات. "بؤيه تهنيا
ويستم قسه ت له گه لدا بكم و پيشت بليم كليساكه تان
زور جوانه."

قه شهكه زور به باشي له م پياهه لدانه ي تينه گه يشت،
به لام ئه وه له ريزنواندنه كه ي كه م نه كرده وه. "زور
راسته. يه كيكه له جوانترينه كانى پراگ. يه كيكه له
شكومه ندرينه كان، له سه ده ي ده يه مه وه. ..."
"جامه كان،" ماوسى ده ستى پي كرده وه، هه ولى دا به
هه مان شيوه ي ئاسايى به رده وام بيت، "ده بيت زور
ناياب بن. ..."

"جامه كان؟" قه شهكه به بايه خه وه پرسى. "كام جامانه؟"
"ئه و جامانه ي له نويژه به كومه له كاندا به كارى ده يتن. ...
له نويژه به كومه له كاندا جام به كار ناهيتن؟"
قه شهكه ئارامى لى برا. "گوي بگره كورپه كه م: خه لكاننيك
چاوه رين تا سرووتى دانپيانان ئه نجام بدن. پيم خوشه
پتر باسى جامه كان و هه موو شتيكى ترت له گه لدا بكم،
به لام ده بيت چاوه رى بكه يت بؤ كاتيكي تر. بؤيه ناچارم
داوات لى بكم برؤيت."

"به لام، باوكه. . ."
"تكايه كورپه كه م."
"باوكه، من. . ."

تکایه، تکایه. پیداکری هیچ سوودیکی نه بوو. ماوسی
سوپاسی قه شه که ی کرد بو یارمه تیدانی و داوای
لیبوردنی کرد بو هر کیشه یه ک دروستی کرد بییت،
پاشان رۆیشته دهره وه.

ئیسنا به خیرایی تاریک داده هات. سه رماکه زور خراپ
بوو—ئو و ساله ئه ورووپا به یه کیک له سه ختترین
زستانه کاندای تیده پهری—پالتوکهی ماوسییش گهرمترین
نه بوو. سه ره رای ئه وهیش—یان به هوی ئه وهیشه وه—
له رۆیشتن به رده وام بوو. ئه وه شیوازی ئه و بوو بو
سزادانی خوی له پای ئه و هه له یه ی که ئه نجامی دابوو.
به شه قامی گرابین دا؛ شه قامی سه ره کیی پراگ، به نیو
ئاپوره ی خه لکدا دهر رۆیشت. به رقه وه ته ماشای پیوانی
قه له و و ریکپوش و ژنانی فه روو پووشی ده کرد:
بۆرژوازییه کان، ده سته ی مشه خور و خوینمژه کان.
به لام ئاشکرا بوو که بۆرژوازییه کان بو کوی
دهر رۆیشتن: دهر رۆیشتن بو کوگاکان، بو بانکه کان، بو
کافیکان—له کاتیکدا ماوسی ده بوو له گه ران به رده وام
بییت، له گه ران به داوی شتیکدا که خویشی نه یده زانی
چییه.

له کاتی ریه رۆیشتنه بیئامانجه کهیدا، باله خانه یه کی
به رچاوی سه رنجی راکیشا. ستوون و دهر وازه ی

ئاسنىنى ھەبوو: بانك. وشەى بانك ناوى پۈتۈشۈپ
 بىرى ماوسى ھىنەنەو، ئەو خىزانە جوو ھە بازىرگە
 بەناوبانگە-ھىندە بەناوبانگ بوون كە ناوى خىزانە
 بووبو ھە ھوتاي بىرۈكەى سەرۈەتوسامان. ئاخ،
 خۈزگە لە خىزانى پۈتۈشۈپ بوايەم،" باوكى ماوسى
 بەدەم ئاھەلەكىشانەو ھەى دەگوت ھەر كاتىك ژنەكەى
 سكالاي لە دەست بىپارەى دەكرد. خىزانى پۈتۈشۈپ،
 ھەك جوو ھە سووخۇرەكانى سەدەكانى ناو ھەراست،
 قىزەو ھەن نەبوون و نەدەچەوسىنرانەو ھە. نەخىر، ئەوان
 خاۋەنى بانك بوون، پىزدار بوون، تەنانەت نازناوى
 خانەدانانەشىيان ھەبوو. خانەدانانەشىيان ھەبوو.
 ئەوانەش ھەموو ھۆكار بوون تا يۈسى رقى لىيان بىت.
 ئەو ھەمىشە ماوسى دلىيا دەكردەو ھە كە جوو ھەكان،
 ھەتا ئەو كاتەى لەو ھەمەدا بژىن كە دەكرىت ھەك
 خىزانى پۈتۈشۈپ دەولەمەند بن، ھەرگىز ناتوانن خۇيان
 لە كۈتۈبەندى سەرمايەدارى پزگار بكن. ماركسىزم
 پىيازىك بوو بۇ دژايەتىكردنى ئەم ھەمە و گۈرپىنى بە
 پۈرۈژەيەكى شۈرشگىرانەى راستەقىنە. پۈرۈژەيەكى
 لەوانەبوو ئەركەكەى بانكېرىن بووبىت، دەشىت ئەو
 بانكەى پىشى بىت. بوچى نا؟ بىگومان ئەو ھە
 مەترسىيەكى گەرە بوو، بەلام مەگەر تروتىسكى داواى
 لە يۈسى نەكردبوو كە دەبىت بە مەترسىدا تىپپەرپىت تا

بیسه لمینیت چیی له توانادایه؟ هیشتایش هیچ شتیک لهو دهقه دا نه بوو که ئاماژه بو ئه م بانکه، یا هر بانکیکی تر بکات. بانک هیچ په یوه نندییه کی به پلینگ یان به په رستگاو نه نییه- بانک په رستگای پاره یه، به لام ته نیا به شیوه مه جازیییه که ی. له گه ل ئه وهیشدا، بو ئارامکردنه وهی دهر وونی، بریاری دا ئه و شوینه ش بگه ریت بو سو راخی هر په یوه نندییه ک به دهقه که وه. نه ده بوو برواته ژووره وه، دهیتوانی له راره وه که وه، که به دهر گایه کی شووشه له بینا سه ره کییه که جیا کرابووه وه، ناوه وهی ببینیت. بو یه به پلکانه مه رمه رییه که دا رویشته سه ره وه بو به رده م دهر گاکه و له ژووره وه ورد بووه وه. شوینیکی فراوان بوو، به شیوه یه کی نایاب رازینرا بووه وه، کورسی خولاوه وه و میز و په نجره ی پیشوازیکردنی سه ردانی تیدا بوو. به لام شتیک کی باشیشی هه بوو: سیسته می که رمکردنه وه که لای دهر گه که وه که میک که رمی کرده وه. بو یه بو ماوه یه کی که م له وی مایه وه. ئه مجاره یان پشتی کرده دهر گاکه و چاوی برییه شه قامه که و دوکانه جوانه کانی به رامبه ری. پاشان- دوا جار- ئه و شته ی بینی که به دوایدا ده گه را.

پلینگه کان.

دووان بوون. رهنگه پلینگ نه بووین، بلکو بهور یان
ره شه پلینگ بووین-ده شیت ناسینه وهی سهخت بیت بو
که سیک که به خیزانه پشیله ییبه کان ئاشنا نه بیت. به لام
ماوسی هیچ گومانی نه بوو که نه وانه پلینگن، گرنگترین
شت: گه رانه که ی گه یشتبوووه کوتایی.

له وی بوون، له جامخانه ی دوکانیکی دهوله مندی خشل
و زیردا: پلینگ دینده ی ئاخراو که که لبه و چاوه
شوشه ییبه نه بزۆکه کانیاں رووناکی چه ندین گلویی
پرش کرده وه. دیزاینه ره که پاشماوه ی په رستگایه کی له
ناو دارستانیکا دروست کردبوو. به شیکی په رستگاکه
به درهختی خولگه یی داپوشرا بوو، ده تگوت پلینگه کان بو
پاراستنی که رهسته ی ئایینی وهک ماسک و په یکه ری
خواوه ند و ته پل و ته قته قه وه ستا بوون. له ناوه پراسته وه
سی جامی ئالتوونی دانرا بوون که به به ردی به نرخ
پرازینرا بوونه وه. پلینگه کان، په رستگاکه، جامه
پیروزه کان، هه موو له وی بوون.

ماوسی، که له خوشی دوزینه وه که یدا وشک بوو بوو،
به بی نوودلی، به راکردن له شه قامه که په ریبه وه و
پویشته ناو کوگا گرانبه ها که وه. چوونه ژووره وه ی
ماوسی بووه مایه ی سه رسوورمان و نیگه رانی. به جله
کون و چلکنه کانی و قزه ته پسکاوه که ی، له هه موویشی
خراپتر، به نیگا بزپکاوه که ی، که له باشتترین دوخدا له

دەرۆزه که ریکی له وچه دهچوو، له خراپترینیشدا له شیتیکی بيمالو حال دهچوو. کاتیک له ناوه راستی کوگا که دا وهستا، بیدهنگی بالی کیشا، به ترس و شهرمه وه وهستا و نهیزانی چی بکات.

"دهتوانم یارمه تیت بدهم، بهرپیز؟"

ئاوړی دایه وه. یه کییک له پاسه وانه کانی کوگا که وهستا بوو، پیاویکی گه وره ی سمیل زل، که به گومانه وه چاوی تی بریبوو. ماوسی بیئومید بوو، ویستی بللی که هیچ شتیکی ناویت جگه له هه ندیگ زانیاری، به لام پیاوه که قسه که ی پی بری. "دهبیئت هه ر ئیستا برپوئیه دهره وه." پیش ئه وه ی ماوسی شتیک بللی، پاسه وانه که قولی گرت و به ره و دهرگا که په لکیشی کرد. ماوسی خوی راوه شاندا و له دهستی دهر بازی بوو و ته ماشای نیوچه وانی کابرای کرد: "ته نیا دهمه ویت پرسیاریک بکه م، هه ر هیئنده. هیچ که سیک بیزار و بیتاقت ناکه م. به لام ئه گه ر پرسیاره که م نه که م نارۆمه دهره وه." بنه ستیک دروست بوو. له وهیش خراپتر، مشتومره که سه رنجی کرپاران و کارمندان پراکیشا، که دیقه تیان دابوو تا بزنانن چی روو ده دات. پاسه وانه که، که ته حه دای ده سه لاتی کرابوو، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و ئاماده ی وه لامدانه وه بوو-بیگومان، به به کارهینانی هیز.

"یەك خولهك، كاريل، خانميك وای گوت، كه له پشت
 میزیکهوه بهرهو پروویان هات. جلیکی جوانی
 پۆشیبوو—وهك هه موو کارمهندهکانی تر—لاواز و
 بالاکورت، نه ده کرا پیی بگوتریت جوان. ده مولووتی
 که میك گه وره بوون، که میکیش چاوی خیل بوو. به لام
 ئەو خهندهیهی بو ماوسی کرد، دلی داخوړپاند.
 له وهتهی گه یشتبووه پراگ، ئەوه یه که م کهس بوو به م
 جوړه خهندهی بو بکات. یه که م کهس بوو به سۆزهوه،
 نهک بیزاریهوه، ته ماشای بکات. "ویستت پرسیاریک
 بکهیت،" خانمه که گوتی، "ده توانیت له منی بکهیت."
 ماوسی هیشتا له ته ماشا کردنیدا رو چووبوو، کاتیک
 هاتهوه سه ر خووی، گوتی: "ئا، به لئی. جامه
 ئالتوونیهکانی ناو جامخانه که... چ جوړه جامیکن؟"
 "ئەو جامانه بو فروشتن نین. ئەوانه تایبه تن به
 پیشانگایه کی بچووک، تیده گهیت؟ هه ندیجار جامخانه که
 وهک پیشانگا به کار دینین. ئەم مانگه تیمای پیشانگا که
 بریتییه له بۆنه ی ئایینی. ئەم بابه تانه ی تو ده یانبینیت—
 هه موویان زور کوون، هیی ده ورو به ری سه ده ی
 دوا زده هه من—له په رستگایه کی دیریندا له باکووری
 ئەفه ریکا دوزرانه وه. له گه ل کو مه لیکي تردان که هیی
 خانه دانیکي پرووسییه، کونت ئیفانووف. لای ئیمه
 دایناون."

کهواته ئهوه بوو. پارچهیهکی تری وینهی مهتهله که
چووه شوینی خۆی، پارچهیهکی زۆر گرنگ-تهنانهت
پارچهیهکی یهکلاکه رهوه. جامهکان هیی کۆنتیکی
پووسی بوون. سه ره پای بهها ماددییهکان، بههایهکی
سیمبۆلیشیان هه بوو: دزینی جامهکان و اتا سزادانی
خانهدانه پووسهکان، تا پیشانی بدهن که دهستی
شۆرش دهگاته چهوسینهران، لههر بهشیک
ئهورووپادا بن.

'شتیکی تر هه بوو بتهویت بزانیته؟' خانمه که پرساری
کرد و نیگایهکی کرد که تا رادهیهکی زۆر هاریکارانه
بوو، وهک ئهوهی بهراستی چاوهروانی هاتنی ماوسی
کردیته.

'دهمهویت ناوی تۆش بزانیته.' ماوسی گوتی، سه رسام
بوو به چاوقایمی خۆی. بهلام پرسیاره که به هیچ
شیوهیهک نه بووه هۆی سه رسوورمانی خانمه که—که
خۆی له خۆیدا شتیکی سهیر بوو.

'بیرتا. ناوم بیرتایه،' خانمه که گوتی. 'تۆیش...؟'
یوسی.

'خۆشحالم به ناسینت، یوسی.' کهمیک وهستا و پاشان،
وشهکانی به وریاییهوه دهردهبیری، گوتی: 'من له
خزمهتتدام. ئهگه یارمهتیت ویست، دهزانیته له کوئ
بمدۆزیتهوه. به دریزاییی پوژ لیرهه. هه کاتیک پیت

خۆش بوو سەردانم بکە. "پیکەنی و گوتی. "من نە لە
پلینگەکان دەترسم و نە لە پاسەوانیش."
ماوسی گوتی "زۆر سوپاس." دەنگی بە ھۆی
جۆشوخرۆشەو دەلەرزى. خانمەكە دەستی بو درێژ
کرد، دەستیکی بچووک و نەرم و گەرم، كە ماوسی بە
نەرمونیانی و بە ریزەووە گۆشی. پاش مائاوايیکردن، لە
کوگاگە رۆیشتە دەرەوہ.

....

گەرایەوہ بو ھوتیلەكە و—بو یەكەمجار لەوہتەى
ھاتبوو—ھەستی بە شادی دەکرد. كەبرای بەشى
پیشوازی سەرى سوور ما: "گۆراوی برادەر. ئەمجارە
جیاواز دیاری. چی بوو؟ كاری باشت کردووہ؟"
"بەلى واىە،" ماوسی بە خەندەيەكى سەرکەوتوووانەوہ
وہلامى داىەوہ. "كاریكى باش، شتیكى لەو جۆرە." بە
خیرایی بە پليكانەكەدا رۆیشتە سەرەوہ، دوو پلەى بە
یەك ھەنگاو دەبرى، چووہ ژوورەوہ و دەرگاگەى
داخست. بە دلیكى خۆشەوہ ئەمسەر و ئەوسەرى دەکرد.
ئەوہى ئاشكرا بوو: ئیستا ئامانجى ئەركەكەى
دۆزیبووہوہ. سەرەپای ھەموو بەربەستەكان و ھەموو
كیشەكان، توانیبووئەنجامى بدات. وەك پلینگەكان
پەرسنگاگەى داگیر كردبوو و ئامادە بوو ملكەچى بكات.
لەو پووہوہ گومانی نەبوو. ھەموو شتیك، ھەموو

وشهيه كي سهره كي، به ره و كوگاي خشلرفروشييه كه ي
 ده برد: پلينگه كان و په رستگاكه و تهنانه ت
 مه راسيمه كه يش. هيچ كيشه يه كي له پيكه ينانه وه ي نه و
 په يامه دا نه بوو كه نه گهر كاخه زه كه ي بخستايه ته سهر
 ده كه كه ي كافكا ده رده كه وت: "كوگايه كي خشلرفروشي
 بدوزه ره وه كه له ناوه راستي پراگدايه، له جامخانه كه يدا
 دوو پلينگ و چند بابه تيكي په رستگا نمايش كراون،
 له نيوياندا سي جامي پيروژ كه له سرووته كاندا به كار
 دين. "خشلرفروشي: گهره ترين هيماي ته ماعي
 سه رمايه داري. خشلرفروشييه كي گرنگ، جامه پيروژه
 گرانبه هاكاني خانه دانكي رويوسي نمايش ده كات.
 دواهمين شتيش، به لام له واني تر كه مبايه ختر نا،
 خشلرفروشييه كه له به رامبه ر بانكيكدايه. يوسي هه ميشه
 ده يگوت هيچ شتيك نيه له سه رمايه داري زيانبه خستر
 بيت، كه به گورجوگولي پشيله ييه كانه وه ده جووليتته وه
 و ده توانيت له هر سات و شوينيكدا هيرش بكات.
 بانكيك به رامبه ر كوگاي خشلرفروشييه كه يه: دوو شتي
 ته واو گونجاو، كريان له بانكه كه پاره ده كيشنه وه و له
 كريني خشلدا خه رجي ده كه ن.
 ناوي كوگاكه — پيراستيكه ر و پيراستيكه ر — نه وه ي به
 ماوسي ده گوت كه خاوه نه كاني جوو بوون — كه
 يه كيكي تري له په يامه شكومه نده كاني ترو تسكيي بير

دههینایه وه. به وینهی یۆسی، ماوسییش دهیویست وینه
 ترادسیۆنییه که بخاته ژیر پرسیاره وه، وینهی ئەو
 جووهی له ژیاندا سه رکه وتوو. ترۆتسکی دهیگوت،
 "دهبیت ئایدیاله کانتان بگۆرن. ئیوه خشل ناکرن، ئیوه له
 بازاردا پشک ناکرن: ئیوه بیروکهی رادیکالی دهکرن و
 له شۆرشدا پشک دهکرن. له نیوان سهروه توسامان و
 مارکسدا ههلبژیرن. له نیوان بهها بۆرژوازییهکان و
 بهها شۆرشگیڕانهکاندا ههلبژیرن." تهواوه. ماوسی
 دهبوو ددانی پیدا بنی: ترۆتسکی بهراستی بلیمهت بوو.
 گومان له وهدا نهبوو که به سه رکه وتوویی دهگه ریته وه
 بۆ پرووسیا و لهوی دهسه لات دهگریته دهست. بۆ
 خشل فرۆشییه که ئامانجه راسته قینه که بوو.
 مه به سه ته کهیش پروون بوو: دزینی جامه ئالتوونیه که.
 سه ختترین ئه رک—ته نیا بیرکردنه وه لینی موچرکی به
 گیانی ماوسی دا دههینا—به لام ئەو کاره هیندهی برینی
 بانکه که سهخت نه بوو. یاخود هیندهی رفاندنی خاوهنی
 کوگاکه، کاریک که پراوپر له گه ل بیروکهی دادپهروه ری
 شۆرشگیڕانه دا دهگونجا—**پرافاکۆلی** ئه نارشیست،
 کاتیک له پاریس بۆمبیکی فری دابوو وه
 قاوه خانه یه که وه، گوتبووی: "هیچ شایه تحالیکی بیتاوان
 بوونی نییه، هه موان له تاوانه که دا به شدارن." (هه موان،
 ماوسی ئه وهیشی دهخسته سه ر، پلینگن و په لاماری

په رستگاکه ددهن) — به لام ئه و کاره دژواریی گه وره ی
به دوا دا دیت. له کوی قوربانیه که بشارنه وه؟ چی بکه ن
ئه گه ر پاره که نه نیرن؟ هه موو ئه و کاره چهنه
ده خایه نیت؟ نه خیر، دزینی جامه پیروزه کان زور
کرداریتر بوو. دیسان ترۆتسکی بلیمه ته.

ماوسی، داوای ئه وه ی به دروستی په یامه که ی لیک
دایه وه، ده بوو بچیته سهر به شی دووه می ئه رکه که.
پیوست بوو په یوه ندیه که ی بدوزیته وه، ئه و که سه ی
که گریمانه که ی سه لمینیت و ورده کارییه کانی ئه رکه که
بخاته روو. دزینی جامه ئالتوونیه کان پیوستی به
کاری به کومه ل بوو: گومانی تیدا نییه که ماوسی ده بوو
به ئه ندامیکی ئه و کومه له، به لام هیواخواز بوو که مترین
رۆلی به ربکه ویت. رهنگه ته نیا کاری چاودیرکردنی له
شه قامه که وه پی بدریت، کاتی ده رکه وتنی پوولیس
ئاگاداری کومه له که بکاته وه. . . . جگه له وه، هه ر شتیکی
تر بو توانا سنوورداره کانی ئه و زور ده بوو.
یوسی گوتبووی "کاتیک ئه و ئامانجه ت دوزیه وه،
که سیک په یوه ندیت پیوه ده کات." که سیک، به لام کی؟
کافکا؟ پی ناچیت. کافکا له نووسینگه که ی خویه وه
شوینی جووله کانی ماوسی نه که وتبوو: کافکا نه یده زانی
ماوسی گه یشته وه ته خشفروشییه که و وهک ئامانجی

په رستگا که ددهن) — به لام ئه و کاره دژواری گی وره ی
به دوا دا دیت. له کوی قوربانیه که بشارنه وه؟ چی بکه ن
ئه گه ر پاره که نه نیرن؟ هه موو ئه و کاره چه ند
دهخایه نیت؟ نه خیر، دزینی جامه پیروژه کان زور
کردار یتر بوو. دیسان ترۆتسکی بلیمه ته.

ماوسی، داوای ئه وه ی به دروستی په یامه که ی لیک
دایه وه، ده بوو بچیته سه ر به شی دووه می ئه رکه که.
پیوست بوو په یوه ندیه که ی بدوزیته وه، ئه و که سه ی
که گریمان که ی سه لمینیت و ورده کارییه کانئ ه رکه که
بخاته روو. دزینی جامه ئالتوونیه کان پیوستی به
کاری به کومه ل بوو: گومانی تیدا نییه که ماوسی ده بوو
به ئه ندامیکی ئه و کومه له، به لام هیواخواز بوو که مترین
رولی به ربه که ویت. رهنگه ته نیا کاری چاودیری کردنی له
شه قامه که وه پی بدریت، کاتی ده رکه وتنی پولیس
ئاگاداری کومه له که بکاته وه. . . . جگه له وه، هه ر شتیکی
تر بو توانا سنوورداره کانئ ه و زور ده بوو.

یوسی گوتبووی کاتیک ئه و ئامانجه ت دوزیه وه،
که سینک په یوه ندیت پیوه ده کات. که سینک، به لام کی؟
کافکا؟ پی ناچیت. کافکا له نووسینگه که ی خویه وه
شوینی جووله کانئ ماوسی نه که وتبوو: کافکا نه یده زانی
ماوسی گه یشتووه ته خشل فرۆشییه که و وهک ئامانجی

خۆی دیاریی کردووہ. بەلام ئەی کئی ئاگای لە
جوولەکانی بوو؟ کئی دەیزانی نەیتی پەيامەکە ی لیک
داوەتەوہ؟

کچەکە. کچەکە ی کوگای خشلفرۆشییەکە. بێرتا.
ماوسی بەو بیروکە یە لەرزى لى هات. خانمە
گەنجەکە ی خشلفرۆشییەکە—بیگومان! هەموو ئەو
شتانە ی لە نیوانیاندا پرویان دا—گفتوگوکە، نیگاگان—
ئاماژە بوو بو خانمەکە. هیچ گومانى تیدا نەبوو کە
بیرتا چاوەروانى بوو. ئەوہ تەنیا ھۆکار بوو کە ماوسی
لە دەستی پاسەوانەکە رزگار بکات، ئەوہ تەنیا ھۆکار
بوو کە لەگەل ماوسی دا دۆستانە بێت و لە نیوان
ھەردووکیاندا کەشیکی راستەقینە ی ھاوھەلوئىستی
دروست بکات، تەنانەت ئەگەر ئەو دۆخە تەنیا بو
ساتیکیش درێژە ی کیشابیت. ئیستا: ئایا دەکرا ئەو
خانمە، کە فەرمانبەری خشلفرۆشییەکە بوو، لەگەل
بزووتنەوہ شوپشگیزییەکە دا ھاوئىاز بێت؟

بیگومان دەکرا. مەگەر مارکس لە خیزانى حاخامەکانەوہ
نەھاتبوو، مەگەر ھاوسەرگیری لەگەل ژنیکی
دەولەمەنددا نەکردبوو؟ مەگەر ئەنجلس کوپی
خاوەن کارگە یەک نەبوو، مەگەر یەکیک لە کارگەکانی
باوکی لە ئینگلتەرا بەرپۆە نەدەبرد؟ مەگەر تروتسکی لە
خیزانیکی چینی ناوەندی جووہوہ نەھاتبوو؟ بیرتا کارى

بۇ بۆرژوازى دەکرد، وەك بۆرژوازى جلى پۆشيبوو—
 بەلام بە دل و بە ئەقل لەگەل پرۆلېتاردا بوو. ماوسى
 ھىندە خرۆشابوو كە ھەستى كرد پيويستە
 پەرۆشيبەكەتى كەم بکاتەوہ. ئارام بە، بنيامين، ئارام بە.
 بنيامين، زۆر پەلە نیت؟ خەرىكى خەيالکردنەوہ نیت؟
 يەك ھۆكارى ھەبوو كە ھىندە بخرۆشیت: بەراستى
 ھەستى بە پەيمانىكى نھىنى دەکرد لەگەل ئەو خانمە
 گەنجەدا. لە راستیدا پتر لە پەيمانىك، دەكرا. . .
 خوشەويستى بىت؟ ماوسى ھەرگىز خوشەويستى
 نەكردبوو، ھىچ بىرۆكەيەكى نەبوو خوشەويستى چۆنە،
 بەلام لە راستیدا، تەنيا بىرکردنەوہ لە بىرتا لیدانى دلى
 خىراتر دەکرد. بە دلنيايبیوہ شتىكى خوش دەبوو
 ئەگەر ئەو ھاوہلى بوایە. ھاوہل لە ھەموو شتىكدا، لە
 بىرۆكەكاندا، لە كردهوہكاندا—لە ژياندا. بەلام لە
 سەروو ھەموو ئەمانەوہ، لەو كاتە دژوارەدا ھاوہلى
 بوایە: كاتى ئەنجامدانى ئەركەكەى. دەكرا بىرتا ئەو
 كەسە بىت؟

تەنيا يەك رىگەى ھەبوو تا بزانیت: دەبوو جارىكى تر
 قسەى لەگەلدا بکات. بەلام لە خشلفرۆشيبەكەدا نا. لە
 شوینىك كە بتوانن قسە بکەن بەبى ئەوہى كەس پىيان
 بىریت يان بىيان بىستىت، كە تىیدا كچەكە بتوانىت
 ھەموو وردەكارىبەكانى ئەو ئەركەى پى بلىت كە

خه ریک بوو دهستی پی ده کرد. بیری له وه کرده وه
 ته له فونی بو بکات، به لام هر نه وه نا که ژماره ی
 ته له فونی کوگا که ی لا نه بوو، به لکو نه شیده ویست له
 ری نه و نامیره وه حشیه وه نه زمونی پیشووی
 دووباره بکاته وه. له بری نه وه، خو ی د پروات و
 دیداری کی له گه لدا داده نیست. به لام نایا دهیتوانی له کاتی
 خویدا بگاته وه نه وی؟ ماوسی که هینده ی—باشه،
 هینده ی مشککی ناو کلیسا—هزار بوو، کاتزمیری
 دهستی نه بوو. بویه رویشته خواره وه بو به شی
 پیشوازی و پرسیری کاتی له پیاوه که کرد: "پنجونیو،"
 نه وه لامه بوو که به بیزاری درایه وه. ماوسی ویستی
 بزانیست ناخو هیشتا کوگا کان کراوه ن.
 "چند سهیره،" پیاوه که گوتی، "تو به نهستم پاره ی
 نه وه ت پییه که حقی مانه وه و خواردن بدهیت، که چی
 دهته ویست برویت بو شتکرین؟ به لی، باشه، خوت
 ده زانیست باشترین شت چیه. نه گهر رابکه یست فریای
 کوگا کان ده که ویت."

ماوسی به بی وهستان به ره و ناو جهرگه ی شار تی
 ته قاند. بهخت یاوه ری بوو: ده رگاگانی کوگای
 خشلفروشییه که داخرا بوون، به لام هیشتا ستافه که له
 ژوره وه بوون. ویستی زهنگ لی بدا، به لام به سه ر
 خویدا زال بوو—باشتر وا بوو له به رده م ده رگای

بانکه که دا چاوه رپی هاتنه دهره وهی بیترتا بکات. پاش
چاوه پروانییه ک که به لای ماوسی یه وه بیکو تایی بوو،
دوآجار بیترتا دهر که وت. ماوسی نه بینی، به خیرایی
به ره و ویستگهی ترام رپویشنت. ماوسی شوینی که وت و
کاتیک لئی نزیک بووه وه قولی گرت. یه که م کاردانه وهی
به رگری بوو: به توندی خوئی له دهستی ماوسی
راته کاند. "ئه وه چی ده که یت، به ره لالا، دهستم به رده!"
به لام ئینجا زانی کییه، هه ناسه یه کی ئاسووده یی
هه لکیشا. "ئوی، ئه مه خوئی، ئه و که سه ی ده تو یست
شت دهر باره ی پیشانگا که بزانی ت— یوسی، وایه؟ وای
چهند ترساندمت، یوسی!"
ماوسی چهند جار یک داوای لیبور دنی کرد و پاشان
گوتی، "به راستی پیویسته قسه ت له گه لدا بکه م."
پرسیاری کرد ئاخو ده توانیت ده عوه تی
قاوه خوار دنه وه یه کی بکات. که چه که ته ماشای
کاتژمیره که ی دهستی کرد. نه خیر، ده بوو برواته وه بو
ماله وه.
"چاودیری دایکه پیر و نه خوشه که م ده که م، پرونی
کرده وه. "ئه گهر دوا بکه وم نیگه ران ده بییت." که میک
بیری کرده وه، پاشان به خنده وه گوتی، "بوچی له مالی
ئیمه قسه نه که ین؟"

جاریکی تر خهنده کردنه که ی بو ماوسی وا دهرده که وت
دهربری هاوهه لویستی بیت—به وهیش ماوسی ئومیدی
گه وره تر بوو که گریمان که ی راست دهرچوو.
سواری ترام بوون و پاش چهند جاریک وهستان،
دوآجار دابه زین. بیترتا له ئه پارتمانیکی کوندا ده ژیا—له
نهومی کوتایی. ماوسی هیئده خرؤشابوو، ئه و چهند
نهومی رپویشتنه سه ره وه وهک ئه وه بوو به سه ر
هه وردا بروات. چوونه وه ژووره وه، کچه که داوای لی
کرد چاوه رپی بکات تا ئاگایه کی له دایکی بیت: ده بوو
خواردنی پی بدات و بیشوات و بیخه وینیت. چوو
یه کیک له ژووره کانه وه و دهرگا که ی له داوای خویه وه
داخت.

ماوسی چاوی به ژووری دانیشتنه که دا ده گیرا، که به
رپیکوپیکی به ناوماله ی کون پوشته کرابوو وه. شتیکی
ئه وتو له سه ر ربه فه کان نه بوو: هه ندیک ورده ی بریقوباق
و چهند وینه یه کی خیزانی، که دوآجار مانایه کی
ئه وتویان نه بوو. کاریکی ژیرانه نه بوو مانیفیستی
کومونیستی یان هه ر کاریکی تری مارکس و ئه نجلس
له ویدا دابنیت، که ته نیا گومانی میوانه خوازه لوک که کانی
ده ورووژاند. به لام ئه وه ی له سه ر کانتوره چینیه که ی
سه ر دیواره که ی به رامبه ری بینی هیچ پیی خوش
نه بوو: خاچیکی کونی له که لبه ی فیل دروستکراو. چ

سوپرايزىكى ناخۇش بوو: لە بىرى ئەدەبىياتى
شۇرپىگىرانە، خاچىك؟ بوچى؟ ھىشتا پاشماوھكانى
ئايىنى تى نەپەراندوۋە؟ بەلام رەنگە ئەوھ كرۇكى
بابەتەكە نەبىت، رەنگە ئەوھ تەنيا فېلىك بىت بو خۇلادان
لە سىخورەكانى پۇلىس. ھىشتا بە گومانەوھ لە خاچەكە
ئەبلەق مابوو كاتىك دەرگاكة كرايەوھ و بىرتا
دەرکەوت، پىكەنى: دايكى خەوتبوو، ئىستا دەيانتوانى
قسە بکەن. تىبىنى گوزارشتە گالتەئامىزەكەى
پروخسارى ماوسىيى کرد.

دەبىنم خاچەكە سەرنجى راکىشاۋىت. ئەوھ ھىي
دايكمە. دايكم كاتولىكىكى زور پەيوەستە. باوكم جوو
بوو و ھىندەيش بە ئايىنەوھ پەيوەست نەبوو. پىكەنى.
چىت بو بەنم؟ چا و كولىچە ئاسايىيە؟

ھەر زوريش باش بوو بو ماوسى كە وەخت بوو لە
برسان دەمرد. بىرتا چوۋە مەتبەخەكەوھ و چەند
خولەكىك دواتر گەرايەوھ و سىنىيەكى بە دەستەوھ بوو
قورى و كوپ و قاپىك كولىچەى چۆكۆلاتەى لەسەر
بوو. فەرموو.

ماوسى دەبوو ددان بە خۇيدا بگرىت بو ئەوھى ھەموو
قاپەكە ھەلنەلووشىت. ھەولى دا بە شىۋازى رىكوپىك
بخوات، لاسايى بىرتاي دەكردەوھ كە، وەك ماوسى

دهیبینی، سه ره پای هه ژاریه که ی که سیکه تیگه یشتوو و
رهفتار جوان بوو.

له ماوه ی چهند خوله کی دواتردا باسی شتی گشتیان
کرد: ئاووهه و سارده که ی پراگ و کیشه ی هویه کانی
گواستنه وه و هاتوچۆ و شتی له و جوره یان باس کرد.
به لام له پر، بیرتا ته ماشای نیوچه وانی ماوسی کرد و
به خنده یه کی ته و او هانده رانه وه گوتی: "تۆ خه لکی
پراگ نیت."

ماوسی ددانی پیدای نا، نه خیر خه لکی پراگ نه بوو،
خه لکی چیرنۆفیتسکی بوو له بیسارابیا. که میک باسی
گونده که ی کرد و ئه و راستیه شی فه رامۆش نه کرد که
گونده که له ئۆدیساو ده دور نه بوو، ئه و شوینه ی
ترۆتسکی تییدا خویندکار بووه. چاوه پروان بوو ئه مه
وهک جوریک وشه ی نهینی کار بکات، بۆ ئه وه ی کچه که
دوچار بلی: "باشه، من باوه ر ده که م، ده زانم تۆ به
راستی ئه و هاوپییه ی که ئیمه چاوه پی بووین، بۆیه با
بچینه سه ر پلانه که مان."

به لام بیرتا نه یویست باسی پلانه که بکات، به لکوو باسی
بیسارابیا، ئه و شوینه ی که باوکی تییدا له دایک بووه:
"ئه ویش ههروهک تۆ قسه ی ده کرد، به هه مان شیوه زان
زۆریش دلشکاو ده رده که وت، ههروهک تۆ... به
نه رمونیانی ته ماشای ماوسی کرد، چاوه کانی

دهدره و شانوه، ئه و ساته ماوسی دلنیا بوو که
که وتووه ته داوی خوشه ویستی ئه م کچه وه. خوزگه
دهیتوانی پیی بلیت: "خوشم دهوئیت، بیرتا، تو ئه و
هاوه لهی هه میسه خه ونم پیوه بینیه. تو خانمی ژیانی
منی. خوزگه ده متوانی. . ."

به لام نهیده توانی. ئیستا کاتی ئه وه نه بوو. کاتی ئه وه
نه بوو چونکه ئه رکیکی هه بوو جیبه جیی بکات، ههروه ها
بیرتایش ئه وهی ده زانی—یان لانیکه م هیوادار بوو
بیرتایش بزانییت. بویه هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و
راسته وخو چوو ه سهر بابه ته که: "گویی بگره، بیرتا،
ده زانیت بۆچی هاتووم بۆ پراگ، وا نییه؟"

ماوسی سهری سوور ما کاتیک بینی بیرتا به ترسه وه
چاوی تی بری: "من؟ جا من چۆن بزانه؟ به لام با بینین
ده زانم ده ته وییت چی بلیت. . . . پیکه نی. "ده زانم:
ده ته وییت پیم بلیت که هیژیکی مه زن پالی پیوه ناویت
بییت بۆ پراگ. هاتوویت بۆ پراگ تا من بینیت. . . ."
ماوسی به زور زه رده خه نه یه کی کرد: سهره رای شادییه
بیسنووره که ی، به لام ئه مه کاتی گالته کردن نه بوو. "تو
ده زانیت که من ئه رکیکم هه یه، وا نییه بیرتا؟ ئه رکیکی
زور گرنگ. ئه رکیک که ده رئه نجامی مه زنی ده بییت."

پروخساری بیترتا گورا. سهرسوورپمان گورا بو
شله ژان. "یوسی، تو باسی چی دهکیت؟ نه مه چیه
هموو شتیک په یوه ندیی به ئه رکیکه وه هه یه؟"

ئهمجاره نوره ی ماوسی بوو رابچله کی. که واته هر به
راستی هیچی له باره ی ئه رکه که وه نه ده زانی؟ چون وا
ده بیت؟ ماوسی جاریکی تر هه ولی دایه وه، ئهمجاره یان
به دوودلییه کی زیاتره وه: "ئهرکه که، بیترتا. . . له کوگی
خشلرفروشییه که. . ."

"بو خاتری خوا، یوسی، ئهم شیرورپیویه به سه: له
کوگه که چی روو ده دات؟" نه یده زانی. هیچی له باره ی
ئهرکه که وه نه ده زانی. له ئاوازی دهنگه تر ساوه که یه وه
روون بوو. ئیستایش، ماوسی نه یده زانی چی بلیت،
چون حالی خوی روون بکاته وه.

"باشه پیم بلی تو کییت؟" بیترتا وهخت بوو به ته وای
بقیژینیت. "پلانت بو چی داناوه له خشلرفروشییه که؟"
شتیکی به بیردا هات که وای کرد ده سته جی هه سته
پن، چاوی بز کرد بو وه وه. "تو دزیت، یوسی؟ ده ته ویت
کوگا که بپریت، به نیازی ئه وه یت، یوسی؟ به نیازی
ئه وه یت؟ پیم بلی، یوسی، ئه وه راسته؟ تکایه، یوسی، به
نیازی ئه وه یت؟" پاشان به پشتا خوی به سه
قنه فه که دا دا. "بیدهنگییه که ت ئاشکرات ده کات،" له ژیر
لیوه وه وای گوت و به قیزه وه وه ته ماشای ده کرد. تو

هەرگیز له بیرى ناکات. به دەم هەنسکدانەوه گوتی،
"خۆشم دەوییت، بێرتا، خۆشم دەوییت." دەرگایەکی
کرایەوه و کەسیک، کە خانمیکی پیر بوو، به گومانەوه
لێی ورد بووئەوه. پیش ئەوهی بتوانیت تەلهفۆن بو
پۆلیس بکات، ماوسی بالەخانەکەى جی هیشت.

خۆی له شەقامە چۆلەکەدا بینییەوه، له ژیر ئەو بەفرەدا
کە لهو ساتەدا دەباری. ئەمجاره چی؟ دەبیت چی بکات؟
پتر له هەر کاتیک هەستی به ونبوون دەکرد: له
شادییەکی هیستیرییهوه بو قورسترین خەمباری.
ئەوهیش بەس بوو تا هەر کەسیک وێران بکات. له
ساتیکدا شوێر شگێرێک بوو به ئەرکیکی رۆونهوه و له
دوووری هەنگاوێک له سەرکەوتنەوه، ساتی دواتر
شەیتانیکی داماوی شلەژاو. له ساتیکدا به تەنیش
ژنیکەوه کە دەکرا بیته خانمی ژیاى، ساتی دواتر وهک
سەگێکی گەر فری درایە دەرەوه.

چی هەیه بیکەم، له خۆی پرسى، چی هەیه بیکەم؟ بەبێ
ئامانج دەستی کرد به رۆیشتن. شەوی سەری سأل
بوو، له پەنجەرە تەمگرتوووەکانەوه خیزانەکانی دەبینی
به دەوری میزەکانەوه، کە به بری زۆر خواردنیا
له سەر کەلهکە کرابوو—دیمەنیک کە تەنیا بیئومیدی
ماوسی زیاد دەکرد.

به لّام هەر بهردهوام بوو له رپوښتن، ههتا دواچار خوځی
 له گیتو کونه که دا بینیه وه. چاوی به سیناگوگه کونه که
 کهوت، که گوله م هه ئه فسانه بییه که له راره وه که یدا
 نیژر ابوو. گورستانه کونه که یش له ویدا بوو و گوره کان
 به به تانییه کی ئه ستوور له به فر داپوشرا بوون. بو
 ماوسی هه موو شتیک وا دهرده کهوت که گوزارشت له
 دوخی بیه یوایی ئه و ده که ن. دهرگا داخراوه کان. رازه
 ئاشکرانه کراوه کان. مهرگ چاوه پروانی بوو و ریگه ی
 دهر باز بوونیش نه بوو. روو له کی بکات؟ له کی؟
 کافکا. ده بیته به دوا ی کافکا دا بگه ریته و ئه وه ی رووی
 دابوو بو ی بگه ریته وه و راشکاو و راستگو بیته
 له گه لیدا: "ناتوانم بزانه ئه رکه که م چیه، تکایه پیم بلئ،
 باسی ئه و ئه رکه م بو بکه که پیویسته جیبه جی بی بکه م،
 بو ئه وه ی به دوا یدا برؤم."
 له شه قامی کیمیا گه رانه وه دوور نه بوو. هه تا ئه وی به
 راکردن رپوښت و نزای ده کرد کافکا له ماله
 بچوو که که یدا بیته.
 که گه یشته ئه وی هه ناسه ی له بهر برابوو. دهرگا و
 په نجه ره کان داخرا بوون، به لّام رووناکییه کی کز له تو یی
 په رده کانه وه دیار بوو. به لئ، پیاوه که له وی بوو.
 له دهرگای دا، سه ره تا به نه رمی.
 وه لّامیک نه بوو.

ديسان له دەرگای دایه وه، ئەمجاره یان توندتر.

ئاهیک. ئاهیکی قوولی له ویدیو دەرگا که وه گوی لی بوو.
ئاهی که سیک له خوی ده پرسیت: "چیان لیم دهویت؟ بو
لی ناگه رین به ته نیا بم؟ بو ناتوانم لیره بمینمه وه و
چیرۆکه کانم بنووسم—دەر باره ی ئەو پلینگانه ی هیرش
ده که نه سه ر په رستگا کان، دەر باره ی ئەو پیاوانه ی
ده بنه قالونچه—په رنگه ئە وه هه مووی بیهووده بیت،
به لام ئەوانه چیرۆکی من، ئەو چیرۆکانه ی ژیانمیان له
پیناودا داده نیم، که ئەویش بیهووده یه، به لام چی
بلیم؟—من ئە وه م دهویت. ئایا هینده به س نییه که
باوکیکی سته مکارم هه یه، وه زیفه یه کی روتینیم هه یه،
ده زگیرانیکم هه یه له گه لیدا ناگونجیم—بو ده بیت
سه رباری هه موو ئەمانه ییش به بی سکا لا به رگه ی ئەم
خه لکه خوتیه له قورتینه ش بگرم؟"

ئاهه که ی وای کرد ماوسی بوه ستینیت. ئیمه که ی مافی
ئوه مان هه یه فرانز کافکای داماو به خوی و
کیشه کانییه وه بیزار بکه یین؟ به لام پاشان هاته وه سه ر
خوی، ئەمه چ قسه یه کی پووچه، ئەو یه کیکه له
هاورپییانی حیزب، ئەلبهت بو من نامویه، به لام
هاورپییانی حیزب بو ئە وه هه ن، یارمه تیت بدهن—
دوچار ماوسی داوای شتیکی تایبه تی بو خوی
نه ده کرد: بو دوزه که یان بوو، دوزه که یشیان ده که وته

پیش هر ئاره زوویه کی تاکه که سییه وه، له نیویشیاندا،
تهنانهت به شیوهیه کی گشتیش، له سهروو شته
تایه تییه کانی رۆشنبیره کانه وه، چونکه رۆشنبیره کان
همیشه له چاوی شورشگیره کانه وه جیی گومان بوون،
هتا ئه و کاته ی پیچه وانه ی ئه و گومانه یان ده سه لماند
(جگه له چه ند حاله تیکی که م، وه ک مارکس و ئه نجلس
و تروتسکی.)

دهرگا که کرایه وه. ماوسی خو ی له به رده م پیاویکدا
بینیه وه که هیشتا گه نج، بالابه رز (راسته بو ماوسی
بالاکورت، هه موو که سیک بالای به رز بوو، به لام
ئه مه یان که سیک بوو بالای هه ر به راستی له سه روو
مامناوه نده وه بوو)؛ روو خساری ره قه له و قژ و چاوی
ره ش و گو یچکه ی گه وره. لاوازیش، زور لاواز. ئه و
دوو شته له وان ی تر زیاتر سه رنجی ماوسی راکیشا:
لاوازییه که ی، نیگا جیگیره تیژه که ی.

"چیت ده ویت؟" کافکا پرس یاری کرد. ئاوازی دهنگی
خوشدوو بوو، به لام ناپاکی له بیئارامیه کی
له راده به در پاساوه لگر ده کرد: له دهرگا که وه، ماوسی
میژیک و ئامیژیکی چاپکردنی بینی. کافکای له
ناوه راستی کاره کهیدا بریبوو.

له باره ی ده قه که وه. . . .
"دهق؟" کافکا برۆی هینایه یه ک. "کام دهق؟"

"ئەو دەقەي بۆت ناردم؟"

"ئەھا. ئىستا بىرى كەوتەوہ. "تۆ بوويت تەلەفونت کرد. ئىنجا زانى ماوسى ھىشتا لەسەر شەقامەكەيە و بەفرى بەسەردا دەبارىت. "بەلام وەرە ژوورئ، وەرە ژوورئ. با لە ژوورەوہ قسە بكەين."

ماوسى چووە ژوورەوہ. لە ژوورەوہ، خانووەكە— ئەگەر شوينىكى وا شايانى ئەوہ بيت پىي بلتت خانوو—تەنانەت لەوہيش بچووكتر بوو كە لە دەرەوہ دەرەكەوت. مېزەكە، چەند كورسيەك، جيخەويك، چەند رەفەيەك كە كتيبيان لەسەر كەلەكە كرابوو.

"گوئ مەدەرە جەنجاليەكە، كافكا گوئ. "وہك دەبينت، ئيرە شويني كاركردەنە. تكايە دابنیشە. داواي لىبوردين دەكەم ھيچم نىيە پيشكەشتى بكەم. ليرە نان ناخۆم. لە بارەي ساردىي ژوورەكەوہ داواي لىبوردين دەكەم. گەرمكەرەوہكە ديت و دەبريت."

"نىگەرەن مەبە. "ماوسى گوئ، "ھيچ كام لەوانە بە لاي منەوہ گرنگ نىيە. "بۆ ساتيك وەستا و پاشان بەردەوام بوو: "ئەوہي گرنگە دۆزەكەمانە. دۆزەكە پاساوي ھەموو قوربانيدانك دەداتەوہ."

ويستى ئەم رستەيەي كۆتايي پەياميكي نھيني بيت. چاوەرئ بوو لەگەل بيستنى وشەكانيدا، پوو خسارى كافكا بگەشيتەوہ و ھاوار بكات، "بەلئ، ھاوړئ،

دۆزه که مان پاساوی هه موو شتیک ده داته وه، له
 نیویشیاندا دزینی جامه ئالتوونییه کان، ئیستا با برۆین
 بۆ ئه وی، ده توانین له ریگا ورده کارییه کان باس بکهین.
 به لام خاوه نماله که هیچی نه گوت. هه ردووکیان به رامبه ر
 یه کتر دانیشتبوون. کافکا چاوی بریبوووه میوانه که ی،
 وهک ئه وه ی چاوه ری بوو بزانیته بوچی هاتوووه. بو
 چهند ساتیک بیده نگیه کی سامناک بالی کیشا،
 بیده نگیه ک که ته نیا ده بووه هوی زیادبوونی نیگه رانی
 ماوسی که خوی ئازاری ده چه شت. کافکا که تیبینی
 ئه وه ی کرد—دوچار ئه وه له گه ل کریکاری برینداردا
 هه لسوکه وتی ده کرد بویه ده بیته به وه دۆخه دژوارانه
 راهاتیته —برپاری دا به پرسیاریک یارمه تی بدات:
 "که واته، ده قه که ت پی چون بوو؟"
 "ده قه که؟ ده قه که نایابه. . . . پلینگه کانی ناو په رستگاکه.
 نایابه. . . . پلینگه کان ده چه نه ناو په رستگاکه وه. . . .
 گومانی تیدا نییه، نایابه. . . ."
 "ئه ی به که لکتان دیت؟"
 ماوسی له پرسیاره که تینه گه یشته، به لام نه یشیویست
 تینه گه یشته که ی ده ربخات. "به که لکمان بیته؟ به
 دلنایاییه وه، به که لکمان دیت. کیشه که. . ."
 "ناروونییه که یه تی." کافکا به خنده یه کی چکوله وه بو ی
 ته واو کرد. "ئه وه نییه؟ ناروونییه که ی. ئه وه ده قه

له زنجیره بلاو کراوه کانی
ناوهندی غه زه لنووس- بو چاپ و بلاو کورده وه
زنجیره ی کتیب ۱۳۰

پلینگه کانی کافکا

رۆمان
مواسیر سکلیر

سه یوان محهمه د
له ئینگلیزییه وه کردوویه به کوردی

- بهرگ: شالاو حه بیبه
- چاپ: یه که م- ۲۰۱۶
- چاپخانه: تاران
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: ۴۰۰۰ دینار
- بلاوکار: ناوهندی غه زه لنووس- بو چاپ و بلاو کورده وه

له بهرپوهه برایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتییبه کان ژماره ی سپاردنی (ی سالی ۲۰۱۶ ی پین دراوه

سه رجاوه ی ئهم وه رگێرانه
Kafka's Leopards, Moacyr Scliar, Translated from Portuguese
by Thomas O. Beebee

ناروونه، دهزانم. هه موو دهقه كانم بهو جوړهن،
 ناروونن. بویه كيشه م له بلاو كړدنه وه ياندا هه يه."
 ماوسى له سهر كورسييه كهى خوى ريكخسته وه. "باشه...
 ريك ئه وه راستييه كه يه. به لام تيده گه م كه ده بيت بهو
 جوړه بيت... دهقه كه ده بيت ناروون بيت... دواچار به
 له بهرچاوگرتنى ئه وه مه به ستهى كه بوى نووسراوه..."
 ئيستا وا ديار بوو كافكا له فكرى خويدا رڼو چوويت.
 دواچار گوتى "ناروونى. هه نديك پييان وايه ئه وه
 كيشه كه يه، به لام بو من چاره سهره."
 "بو منيش،" ماوسى به په له گوتى، "پيم وايه روونى، له
 دوخيكى وهك ئه وهى خو ماندا، كاره ساتبار ده بيت."
 ئه مجاره نورهى كافكا بوو سهرسامى خوى پيشان
 بدات. "كاره ساتبار؟ من تا ئه وه راده يه ناروم..."
 "به لى، كاره ساتباره،" ماوسى جه ختى كرده وه. "به
 له بهرچاوگرتنى بارودوخى ئيستا، كراوه ييى
 سهر كيشييه كه كه ناييت بيكه ين."
 "ده بينم تو كه سيكى راديكالييت،" كافكا به
 نهرمه خه نده يه كه وه گوتى.
 "راديكال؟ به لى راديكالم. من به ته واوى راديكالم."
 ماوسى به شانازييه وه گوتى. هه ستي كرد ده بيت
 زنده رويى كرد بيت، خوى راست كرده وه. "واتا، هه ول
 ددهم وا بم، راديكال بم. دهمه وييت به ره گوريشه دا

برۆمه خواره وه. ده مه ویت هه موو شتیک ئاشکرا بکه م
که ده شیت ئاشکرا بکریت، هه موو شتیک ویران بکه م
که ده بیت ویران بکریت.

"ویرانکردن، کافکا به چرپه وه گوتی. "به لئی رهنگه تو
راست بکهیت. رهنگه خولقاندن ویرانکردن بیت."

له دۆخه وه جدئاسا کهیدا، ماوسی ته نانه ت گویی له
کافکایش نه ده گرت. "له م پرووه وه، من بوچوونه کانی
تروتسکی م به دله: شوپشی بهردهوام. شوپش وهک
فورمیکی ژیان."

"تروتسکی؟" کافکا جاریکی تر برۆی هینایه یهک.
"تروتسکی نمونه ی بالاته؟ لیون تروتسکی؟"

ماوسی ههستی کرد ساردییهک به ناو سکیدا هات. ههتا
ئهو ساته به ره های دلیا بوو کافکا ئه ندامیکی
کومه له ی تروتسکیسته کانه، به لام ئیستا کاردانه وه ی
نووسه ره که تووشی سه رسورمانی کرد. بلیی له مه یشدا
هه له بیت؟ یان له ماوه ی ئه م چند پوژهی دواییدا
پووداویک هه موو شتیک گوریبیت—بو نمونه
ئینشیقاقیک له بزوتنه وه ی کومونیسیتیدا؟ کی ده زانیت،
له وانیه له و سه روبه نده دا تروتسکی بالیکی تری له
حیزدا کردیته وه، بالیک که کافکا له گه لیدا نه بیت و
بگره به دوژمنی سه سه ختی خوی بزانیته؟ دۆخی
ماوسی، له پرووی سه رچاوه ی زانیارییه کانییه وه، هیچ

باش نه بوو — پيشتريش هرگيز باش نه بووه. چون دهيتوانی خوی به زانیاری باش تيار بکات له کاتیکدا نه و له گوندیکی بیسارایادا دهژیا، که دانیشتوانه که ی چه ندين حهفته یان تیده په راند به بی نه وهی رۆژنامه یه ک بخویننه وه — نه گهر هر رۆژنامه یان بخویندایه ته وه؟ بیگومان که یوسی له گه لدا بوايه نه وه هر کیشه نه بوو: هاوریکی سهرچاوهی چاوه روانه کراوی زانیاری په یدا ده کرد، هموو نه و شتانه یشی ده گه یانده هاوریکانی که ده بوو بیزانن. گومانی تیدا نه بوو، هه مان شت بو کافکایش راست بوو، که دواچار نه و له دۆخیکی باشتردا ده ژیا (شاریکی گه وره، رۆژنامه ی رۆژانه، ته له فون). باشتر وا بوو به وریاییه وه به رده وام بیت. نیستا نه وهی له مه ترسیدا بوو ته نیا ته ریبوونه وهی ماوسی نه بوو: مه ترسیی له ریلادانی ئایدیولوژییسی هه بوو، شتیک که یوسی به رده وام ناگاداری ده کرده وه لینی.

ماوسی چاوه رینی سهرزه نشتیکی ناراسته وخو بوو: له هه ندیک رووه وه ده لیم به لسی. به لام هه میسه له چوارچیوهی دیالیکتیکی و نه وه شمان له بیر بیت که له کاتیکدا ده کریت شوړش به رده وام بیت، به لام له راستیدا نا، پیت وا نییه؟ به مانایه کی تر، من پلینگه کانی ناو په رستگاکه وا ده بینم، وهک په یامیکی دیالیکتیکی.

كافكا بۇ چەند ساتىك بىرى لەمە كرده وە. "بەلى،
دەكرىت دەقەكە بە و جورە بىنرىت." تە ماشايەكى
كاتزمىرەكەى دەستى كرد، ديار بوو ئارامى نە مابوو—
بىگومان دەيوست كۆتايىيەك بۇ گفتوگو كەيان دابنىت و
دەست بە كارەكەى بكاتە وە، بۆيە گە رايە وە سەر خالە
سەرەككە: "بە لام هيشتا وە لامى پرسىارەكەمت
نە داو و تە وە: دەقەكە بە كە لكتان دىت؟"

ئەمە چركە ساتى دەركە و تنى راستىيەكانە، ماوسى لە
دلى خويدا گوتى. ئەو ساتەى كە دەبوو خوى تيدا
ئاشكرا بكات، بيوستايە يان نا. ئامادەيش بوو ئەو
بكات. يان راستتر، ناچار بوو ئەو كارە بكات. پاش
كارە ساتەكەى لاي بىرتا، چىتر هىچ شتىكى بە لاو
گرنگ نە بوو.

"دەقەكە بە كە لك دىت، هاورپى،" بە سەختىيەكە وە واى
گوت. "ئە وە منم كە بە كە لك نايەم."
كافكا بە سەر سوورمانە وە تە ماشاي كرد. "تۆ بە كە لك
نايەيت؟ مە بە ستت چىيە؟"

"مە بە ستتم ئە وە يە لە دەقەكەى تۆ تىنە گە يشتم. پە يامە كەم
پىنە گە يشت. كە مترىن بىرۆكە شم لە بارە يە وە نىيە."
"بە لام، يەك خولەك بوە ستە،" كافكا بە دەنگىكى لە پر
دۆستانە وە گوتى. "ئىمە ھەر ئىستا هاورا بووین كە
دەقەكە ناروونە. تۆ ناچار نىت پە يامىكى لى دەر بە نىت.

مانا ئاماژەى پەيوەندىدارە، لەوانەيشە ئەو پەيوەندىيانە
هەر بوونيان نەبىت. "بەلام دەبىت من لە ماناکەى تىبگەم!" ماوسى بە
خەمبارىيەو گوتى. "تىناگەيت؟ من تەنيا لەبەر ئەو
هاتووم بۆ ئىرە، بۆ ئەوەى تىبگەم، بۆ ئەوەى ئەرکە
جىبەجى بگەم. . . ."

کافکا پرسى "ئەرک؟ تۆ باسى چى دەگەيت؟"
"تکايە هاوړى، ئەمجارە ماوسى لى دەپارايەو، "زەللىم
مەگە، تەرىقم مەگەرەو زياتر لەوەى تەرىق بوومەتەو.
من بەلنىم بە هاوړى يوسى داو، کە زۆر نەخۆشە،
ئەرکەگەى جىبەجى بگەم. هەر بۆيە هاتووم بۆ پراگ،
هەر بۆيە تۆ دەقەگەت پى دام. کيشەگە ئەوەى من بە
تەواوى گەمژەىهەكى بىتوانام. تا ئىستا هەرچىم کردووه
هەر تىگەکردنى شتەکان بووه و گەراندنەوەى هەموو
شتەکان بووه بۆ دواو. سەرەتا ناونيشانەگەى تۆم ون
کرد و کيشەى زۆرم هاتە رى لە دۆزىنەوەتدا. کاتىکيش
دواجار دەقەگەتم پى گەيشت، نەمتوانى بزنام باسى چى
دەگات. يان بە هەلە لى تىگەيشتم، دلىا نىم. چىتر لە
هىچ شتىک دلىا نىم. پىم وا بوو ئامانجى ئەرکەگەم
دۆزىووتەو؛ تەنانەت پىم وا بوو ئەو ژنەشم
دۆزىووتەو کە دەبىت بە پردى پەيوەندىم، بەلام بە
هىچ شىوەىهەک وا نەبوو، ئىستاش هىچم لا روون نىبە

له باره‌ی شوینه‌کوهه، له باره‌ی هیچ شتیکه‌وه.
پئویستیم به یارمه‌تییه، هاوړی، تکایه یارمه‌تیم بده.
کافکا به بیده‌نگی ته‌ماشای ده‌کرد. دواچار پرسپاری
کرد، "تو کییت؟"

"من کییم؟ مه‌به‌سنت ئه‌وه‌یه نازانیت؟"
نه‌خیر. کافکا نه‌یده‌زانی. ئه‌وه له سه‌روسیمایه‌وه دیار
بوو. "وام زانی لی‌ره، له پراگ، ئیش بو ژوورنالیک
ده‌کیت به زمانی بی‌دی که به‌لینی ده‌قیکم پی دابوون.
به‌لام ده‌بینم هه‌له بووم."

له پر پووناکییه‌ک بو ماوسی ئاشکرا بوو. بو‌ی
ده‌رکه‌وت چی پووی داوه. کافکا به شیوه‌زاره‌که‌ی
ماوسی، که شیوه‌زاری جوویه‌کی پووسی بوو،
خه‌له‌تابوو. به که‌سیک تیگه‌یشتبوو که له ژوورنالیک
بی‌دی کاری ده‌کرد، یه‌کیک له و گو‌فاران‌ه‌ی که کافکا له
ئه‌نجامی سه‌رسامی به جووداییزمی^{۱۴} پوژه‌ه‌لاتی
هاوکاری ده‌کردن. بو‌یه داواکردنی ده‌قه‌که شتیکی نامو
نه‌بوو به لایه‌وه. به‌لکوو به‌بی دواکه‌وتن وه‌لامی
دابوو‌وه‌وه. به و جو‌ره‌یش هه‌له‌که پووی دابوو.

^{۱۴} جووداییزم واتا یه‌هوودییه‌ت، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به دریزایی وه‌رگتیرانه‌که وشه‌ی
"جوو"مان به‌کار بردوو، نه‌ک یه‌هوودی، بو‌یه له‌م ته‌نیا حاله‌ته‌شدا "جووداییزم"مان له
بری یه‌هوودییه‌ت داناوه.

ئەى ئىستا؟ چى بىرئىت؟ ھەموو راستىيەكە بلىت؟
 نەخىر، ماوسى نەيدەتوانى ھەموو شتىكى پى بلىت.
 دواجار، نەيدەزانى تا چ رادەيەك متمانە بە كافكا بىكات.
 بۆ دەربازبوون دەبوو چىرۆكىك دروست بىكات،
 ھونەرىك كە خەرىك بوو تىيدا دەبوو مامۇستا.
 چىرۆكىكى دروست كرد. بەلى، كارى بۆ ژوورنالىكى
 يىدى دەكرد—بەلام لە رووسىا، نەك پىراگ، كە ئىستا
 بە سەردان بۆى ھاتبوو. "يۆسىي ھاورىم كە
 سەرنووسەرە، پىي گوتم كە دەبىت سوود لەم ھەلە
 ۋەربگرم و پەيوەندى بە نووسەرىكەۋە بىكەم. . . كە
 ناۋەكەيم لە بىر نەماۋە. ئەو نووسەرەيش دەقىم پى
 دەدات بۆ ژوورنالەكەمان. وام زانى تۆ ئەو
 نووسەرەيت. ھەلەكەش لىرەۋە رووى دا." پلىنگەكانى
 ناۋ پەرسىتگاگەي لە گىرفانى دەرھىنا و بۆ كافكاي درىژ
 كرد: "فەرموو. تكايە لە ھەموو تىكەلاۋىيەكان ببورە. . ."
 كافكا بەبى جوولە تەماشاي دەكرد. لە پىر كۆكەيەك
 سەرى لى دا. نەرمەكۆكەيەكى وشك و نزم بەلام
 مەترسىدار. ماوسى گىانى كەۋتە لەرزىن. ئەو كۆكەيەي
 دەناسىيەۋە: دلنىا بوو كە نىشانەي سىلە—ئەو
 دىۋەزمەيەي كە شانبەشانى كوشتارگەكان لە قىرکردنى
 گوندى جوۋەكاندا بەشدار بوو. كافكا لە گوند نەدەژيا،
 بەلام ھەموو نىشانەكانى قوربانى تىدا بوو: لاۋازى،

پهنگزهردی، پرومه تی که میک سووره لگه پراو. له گهل
ته پوتووشی ماله بچووکه سارده که دا که بو سیل باش
نه بوو. په شیمانیه کی گه وره ماوسی داگرت، هه مان
په شیمانی که دایکی ههستی پی ده کرد نه گهر له شوینی
ئهو بوایه: تو نه خوشیت، کافکا، زور نه خوشیت، ئهو
کوکه یه گالته نییه، ئهوه په تا نییه، به لکوو سیله،
دهتکوژیت وهک چون زور کهسی تری کوشتوو،
وانه زانی دوکتوراکهت له یاسادا رزگارت دهکات، یان
نوو سه ربوونت رزگارت دهکات، ئه م نه خوشیه کهسی
لی قوتار نابیت، پیویسته چاره ی خوت بکهیت، زیاتر
بخو، ته ماشا چهند لاوازیت، ده بیت له م شوینه
نه فره تییه ش دهر بچیت، له م نه شکه و ته سارده شیداره،
مانه وه و نووسین لی ره هیچ سوودیکی نه ماوه نه گهر به
ژیانت باجه که ی بدهیت، لی ره برؤ پیش ئه وه ی زور
درهنگ بیت، گوئی له م قسانه م بگره، بو باشی خوت
ده لیم.

به لام ماوسی هه موو ئه و قسانه ی له دلی خویدا
هیشتنه وه. به رده وام بوو له ته ماشا کردن کافکا به
بیدهنگی. دواچار کوکه که ی کوتایی هات. کافکا
دهسته سړیکی له گیرفانی دهرهینا و ئاره قه ی نیوچاوانی
سړی. "ببووره. که میک له مه و پیش ئه م کوکه یه سه ری
لی دام. شتیکی دهر وونییه، خوت ده زانی."

زهرده خه نه یه کی خه مگینی کرد: "رهنگه پیویست بیئت
 دوکتور فرۆید چاره سهرم بکات."
 "دهقه کهت ببه،" ماوسی جه ختی کرده وه.
 "نه خیر، هه لی گره."
 نیگا و ئاوازی دهنگی کاریان کرده سهر ماوسی. وهک
 ئه وه بوو له و ساته دا کافکا بریاری دابیئت ماوسی بکات
 به عه مباری شتیک؛ ماوسی دلنیا نه بوو ئه و شته چییه،
 به لام دلنیا بوو که نایه ویئت په سهندی بکات.
 "به لام، به راستی من نامه ویئت. . . ."
 "هه لی گره." ئاوازی دهنگی به ئاشکرا فه رماندهر بوو،
 هینده فه رماندهر که ماوسی ترساند. "دهقه که هه لگره."
 "کۆپی ترت هه یه؟"
 "خه می ئه وهت نه بیئت. به لی یه کیکی ترم هه یه. کۆپییه کی
 ترم هه یه. دهقه که هه لگره." هه ستا و ده رگاکه ی کرده وه.
 "ئیستاش تکایه بمبووره، ده بیئت ئیش بکه م. کاتم بو
 ئه دهب زور که مه. . . هیوادارم لیم تیبگه یت."
 "تیده گه م،" ماوسی بلماندی، کاتیک رۆیشته ده ره وه.
 ده رگاکه له دوایه وه داخرا. بییری له وه کرده وه
 بگه ریته وه و به کافکا بلایت که دهقه که — هه رچه نده
 لییشی تینه ده گه یشت — نایاب بوو. به لام ده رگا
 داخرا وه که په شیمانی کرده وه.

له پر ههستی به شهکەتی دەکرد، بریاریدا بگەریتەوه بو
هوتیلەکه. دەیویست لەسەر جینگەیهک رابکشیت، هەر
جینگەیهک. دەیویست بخەویت، ئاگای له خۆی نەمیینت،
خەون نەبینت، خەویک بیباتەوه که بتوانیت ئەو رۆژە
کارەساتبارەى بیر بیاتەوه. بەلام هەر جووره خەویکی
لی حەرام بوو.

کاتیکی گەیشتە هوتیل تیرمینوس، چاوی کەوتە
ئۆتۆمبیلیکی پۆلیس که لەبەردەم هوتیلەکه دا وهستابوو.
یهکسەر دلی خەبەری دا، نەپۆیشتە ژوورەوه: له
شووشەى دەرگا که وه له ژوورەوه ورد بووه وه.

پیاوانی پۆلیس له ژوورەوه بوون. دیار بوو پرسیاریان
له فەرمانبەری بەشى پیشوازی دەکرد، ئەویش تۆماری
ئەو ناوانەى پیشان دەدان که له هوتیلەکه دا مابوونەوه.

ماوسی گومانی نەبوو که ئەو کەسەى به دوایدا
دەگەرێن، خۆی بوو. بەلام دەبیت کى هەوالی لی دابیت؟
لهوانەیه فەرمانبەرەکهى بەشى پیشوازی بووبیت، ئەو
کابرا بەدە نەگریسه. یان لهوانەیه (سەرودلی گیرا بەم
ختوورەیه) بێرتا هەوالی دابیت. پێویست بوو
دەستبەجی هەلبیت. مه حال بوو برواته ناو هوتیلەکه وه،
له گەل ئەوهیشدا پێویستیشی نەدەکرد. پارە و
بەلگەنامەکان و بلیتی شەمەندەفەرەکهیشی پی بوو، که
نەیویستبوو سەرکیشی ئەوه بکات له هوتیلەکه

به جييان بهيٽيت—وهڪ ئيستائيش دهردهكهوت ڪاريڪي
زور ڙيرانه بوو. دهبوو جانتاڪهي به جي بهيٽيت—ئارام
به. ماوهيهڪي زوري پي دهچيٽ ههتا بتوانيت جلوبه رگي
نوي بڪريٽ، به لام ٽهوه، به بهراورد به ٽهگه رهڪان، هيچ
نه بوو.

بهختي هه بوو. شه مهنده فهرڪ لهو ڪاته دا به ري
دهكهوت بو رومانيا. سواري ٽهو شه مهنده فهره بوو. به
دريڙايي ريگاڪه نوست، ته نيا ٽهو ڪاته ي گهيشتنه جي
له خهو رابوو. له بيريشي نه چوو گيرفانه ڪاني بپشڪنيت.
هه موو شته ڪان له جي خوياندا بوون: پاره،
به لگه نامه ڪان. ٽا، به لي، ده قيڪي فرانز ڪافڪايش به
ناونيشاني پلينگه ڪاني ناو په رستگاڪه.

جگه له ٽاماده ي چري سوپاڪان—جهنگه ڪه گهيشتبوه
چله پوپه—پاشماوه ي گه شته ڪهي به بي روداو تيپه راند.
هه مان به له موان په راندييه وه بو رويسيا، ٽه مجاره يان
به بيدهنگيه ڪي ته واوه وه. دواچار، ڪاتيڪ گهيشته وه مال
شه و داهاتبوو. رويشته ژووره وه و هاوار يڪي
چاوه روانڪراو له هه موويان به رز بووه وه—هه موويان
رايانڪرد و له ٽاميزيان گرت. ٽه مه رويڪ ده مڪوڙيٽ!
دايڪي به دم گريان و پيڪه نينه وه هاواري ڪرد، ٽه م
به چڪه شهيتانه رويڪ ده مڪوڙيٽ.

دواچار هیور بوونهوه: به دهوری میزه که دا دانیشتن و به ئاماده بییه که وه که خوی سهری لی سوور مابوو ئه و چیرۆکه ی گیرایه وه که ده رباره ی گه ران به دوا ی ئیش له شاریکی تر دا ئاماده ی کردبوو.

دایک و باوک و خوشک و براهی باوه ریان پی کرد، یان وایان پیشان ده دا وه ک چیرۆکی کوره ده ستبلا وه که، هۆکاری رۆیشتنی ماوسی گرنگ نه بوو، به لکو گرنگ ئه وه بوو گه رابوو وه بو مالله وه. دواچار ئه و پرسیاره ی کرد که له قورگیدا گیری خوار دبوو: ئه ی یۆسی، ئه و چۆن بوو؟

بیدهنگییه کی سامناک بالی کیشا.

"یۆسی مرد،" باوکی گوتی، "ئه و رۆژه ی تو رۆیشتنیت تایه کی زور خراپی لی هات، پاشان له رز گرتی و دواتریش، گیانی سپارد."

ماوسی هه واله که ی به بیدهنگی وه رگرت، سهری خستبووه خوار. له راستیدا پیشبینی ئه و هه واله ی کردبوو، وه ک ئه وه ی یۆسی، که تا دواسنوور میهره بان بوو، ویستبیتی ئه وه له سهر ماوسی نه هیلیت که ناچار بیت دان به شکسته کهیدا بنیت. له ئه رکه کهیدا شکستی هینابوو، به ته واوی شکستی هینابوو. هیچی نه دۆزیبووه وه، هیچی ئه نجام نه دابوو، ته نانه ت جله کانیشی له ده ست دابوو. ته نیا شتیک له گه شته که ی

لاى مابيتته وه دهقه كهى كافكا بوو كه له گيرفانيدا بوو،
له گه ل ئه وه ههستكردنهى به تاوانبارى كه تا كو تايبى
ژيانى له گه ليدا ده مينيته وه.

.....

پاش مردنى يوسى، كومهلهى شورشگيره گه نجه كان
هه لوه شايه وه. به هوى كو لنه دانى دايكييه وه، ماوسى
لاى باوكى دهستى به كار كردن كرد. سه ره تا رقى له
كاره كه بوو چونكه پيى وا بوو له ئاستى ئه ودا نييه.
به لام ورده ورده چيژيكي تايبه تى له كارى برين و
دروومان و قوپچه دانان ده بينى. لانيكه م كارىكي لوژيكي
و پيشبينى كراو بوو، نه شتى كتوپر و نه نيگه رانيى تيدا
بوو. ئاى، خوژگه ده يتوانى ژيانى بنيات بنيت، بو
نموونه به و شيويه يه كه پارچه كانى هيله كيكي پيگه وه
ده دروو. به لام ژيان زور ئالوزتر بوو له هيله كدروون،
سياسه تيش له ژيان ئالوزتر. ماوسى بريارى دا بو
ماويه ك سياسه ت به لاوه بنيت و خووى بو
هيله كدروون ته رخان بكات.

به لام سه ره هه لدانى شورش له ئانوسا تا بوو. جه نجه كه
تا دواسنوور كيشه كانى رپوسى اى قوول كرد بو وه وه.
برسي تى هه موو شوينيكي ئه ويى گرت بو وه وه و به هوى
زستانه سه خته كه يشه وه دوخه كه خراپتر بوو بوو.
ئازارى ۱۹۱۷، قه يسه ر نيكولاس ده ستبه ردارى عه رش

بسو. حڪومته تي جيگرهه ودهيش، به سه رهو ڪا به تي
نه ليڪساندهر ڪيرينسڪي، ته نيا بو چند مانگيڪ خوي
راگرت. له مانگي نيساندا لئين به شيوهيه ڪي دراماتيڪي
له تاراوگه گه رابووهوه. له مانگي ئوڪتو به ردا
به لشه ڦيهه ڪان دهسه لائين گرته دهست.

هه سوو نهو رووداوانه، نهو ڪا ته ي دهگه يشتنه
چيرنو ڦيٽسڪي، بووبوون به هه والي ڪون، له وي به
سه رسوورمان و نائوميديوهه، نه گهر نه لئين به ترسي
رهه اوه، پيشوازي ده ڪران. قهيسهر هيماي
چه وساندنهوه بوو، به لام چه وساندنهوهيه ڪه ڪه پي
راهاتبوون. ئيسٽا، ڪه ئاشووب هه موو رووسي اي
ته نيوه ته وه، ده بيت چي روو بدات؟

له گهل نه وهيشدا، چند ڪه سيڪي گونده ڪه هيويان
هه سوو، ڪه سيشيان به راده ي ماوسي نا، ڪه
خويندنهوه ي مانيفيسٽوي ڪومونيستي دهست پي
کردبووهوه. ڪاتي خويندنهوه ي يو سي بير ڪه وه ته وه ڪه
ئيسٽا خه ونه ڪه ي به دي هاتبوو: وه ڪ لئين له ڪوشڪي
زستانه دا¹⁰ گوتبووي، ڪومه لگه يه ڪي نوي له سه
ويړانه ي رڙيمه ڪونه ڪه دروست ده ڪريٽ. ٽروٽسڪي، ڪه
له تاراوگه گه رابووهوه، ئيسٽا له حڪومته تي
به لشه ڦيهه ڪاندا پوسٽيڪي گرنگي پي سپر درابوو:

کۆمیساری گهل بۆ کاروباری دهره وه. کاتیک ماوسی زانی ئایدیال هه که ی سهردانی ئۆدیسای دهکات، رۆیشت بۆ ئه وهی بیینییت، به گالیسکه یه که که لای که سیک هینابووی. به لام کاتیک گه یشته ئه وئ، قروتسکی رۆیشتبوو.

حکومه تی نوئ ریکه وتننامه ی ئاشتی له گهل ئه لمانیادا مۆر کرد بۆ کۆتاییهینان به گرژییهکان — به لام ئه و کاته شه ری ناوخۆ دهستی پی کردبوو، به لسه قییه سپیهکان دژ به سوورهکان. ململانییهکی هینده خویناوی بوو که ژماره یهکی زۆر شار و شارۆچکه به ته وای ویران بوون. هه رچه نده چیرنۆ قیتسکی چاره نووسیکی وه ها مالویرانکه ری نه بوو، به لام باوکی ماوسی ده ترسا، برپاری دا خیزانه که ی ببات بۆ به رازیل چونکه خزمی له و ولاته هه بوو.

ماوسی نه یده ویست بروات. "شوینی من ئیره یه،" پیداکری ده کرد، "ده مه ویت ببه به شیک له شوړش و بنیاتنانه وهی کومه لگه یه کی نوئ." قه رزاری یۆسی بوو؛ نه ده کرا جاریکی تر له جیه جیکردنی ئه رکه که یدا شکست بهینییت. دایکی تووشی داپووخان بوو و هه ره شه ی کرد خوی بکوژیته ئه گهر کوره که ی له گه لیدا نه روات. ماوسی ناچار بوو کۆل بدات. شه ویک گونده که یان و ئه و شته که مانه ی که هه یانبوو به جی

هیشت. له پرووباره که پهرینه وه (به بهله می هه مان
به له موان که جاریکی تر ده می داخست) و که گه یشتنه
پرومانیا، سواری شه مهنده فەر بوون بو هه مپورگ،
ئه لمانیا. له ویشه وه به سواری که شتییه کی باره لگر
به رهو به رازیل که وتنه ری.

خیزانی کانتارو فیچ له پورتو ئه لیگری نیشته جی بوون.
باپیرم، ئایزاک کانتارو فیچ، کارگه یه کی بچووی
جلوبه رگی دانا. داوای له براکه ی کرد کاری له گه لدا
بکات، به لام ماوسی برای داواکه ی رت کرده وه:
نه یده توانی له سه ر به های سه رپیژی و زه وتکردنی مافی
پرولیتار بژی. پرویشته لای به رگدروویه کی
تروتسکیست به ناوی لیوپولدو پیپرو، ئه ویش
کاره کانی ماوسی پی باش بوو و پیشوازی لی کرد،
سه ره تا بوو به شاگردی و دواتریش هاوبه شی. بو
چهن دین سال هه ردووکیان له سه ر پیبازی تروتسکی
ده پرویشتن، نووسینه کانیان ده خوینده وه و تاوتوییان
ده کرد. ئه وهیش به س بوو بو ماوسی چونکه، بو ئه و،
دونیای سیاست دونیای ئایدیا و نووسین بوو. به لام
لیوپولدو زیاتری ده ویست. ئه و کرداری ده ویست،
کرداری شورشگیرانه. مانگرتن و ریگه گرتن و ململانیی
چه کرداری ده ویست؛ ده ویست شوینه حکومیه کان

داگیر بکات. کاتیک جهنگی ناوخو له ئیسپانیا هه لگیرسا،
دوچار هه لیکى دهست کهوت. هه زاران چه پره و له
سه رانسهرى جیهانه وه—له نیویشیاندا کومه لیک له
پورتو ئه لیگری یه وه—خویان له لیوا نیوده وه له تییه کاندایا
ناونوس ده کرد که ده پویشتن بو به رگریکردن له
حکومه تی کوماری. لیوپولدویش بریاری هه مان شتی
دا. به ژن و کچه که ی راگه یاند، که به بیستنی ئه و
هه واله توقیبوون، که ئه وه ئه رکیتی و ئه گهر هاوکاری
حکومه تی کوماری نه کات ژیانى هیچ مانایه کی
نامینیت. ته نانه ت بلیتیشی کری، به لام دوو رۆژ پیش
گه شته که ی ده بوو به په له بگه یه نریته نه خوشخانه به
هوی هه وکردنی ریخوله کویره وه، به هوی هه وکردنی
په رده ی سک و په رده ی ریخوله کانیش ه وه دۆخه که ی
ئالۆزتر بوو. پتر له دوو مانگ له نه خوشخانه مایه وه،
دوای ئه وه پیش له وه بیهیزتر بوو بتوانیت گه شت بکات.
ئه و کاته پیش ئه وه یه کلایى بوو بووه وه که کومارییه کان
چیتر چانس یکیان نه مابوو، بویه قایل بوو به
کوکردنه وه ی کومه ک بو لیواکه و بلاوکردنه وه ی
به یانن نامه یه ک که خو ی نووسیبوو ی له باره ی
ململانیکه وه و دروشمی کومارییه کانیشی وه ک
ناونیشان به کار هینابوو: تیناپه رن.

به کیکي تريش له پلانه کاني به بيهيو ابووني کوټاي هات.
 پاش تيکچووني له گهل ستالين دا، ترؤتسکي رووي
 کردبووه تاراوگه له مه کسيک. هه واله که ليؤپؤلدؤي
 تووره کرد—شهرمه زاري بوو که ترؤتسکي ولاتيک
 به جي بهيليت که هه موو شتيکي خؤي به خشيوو بو
 يارمه تيداني—به لام له هه مان کاتدا بيروکه يه کي لا
 دروست بوو: دهروات بو سهرداني له ماله که ي خويدا
 له دهورو به ري کوياکان. داواي له هاوري که ي کرد
 له گهلدا بروات. ماوسي بيري له قبوولکردني داواکه ي
 کرده وه—به لام راستييه که ي نه وه بوو که ترسيکي
 گوره ي له گه شتکردن به فروکه هه بوو، که ليؤپؤلدؤ
 به نياز بوو گه شتي پي بکات بو نه وولاته دووره.
 ماوسي ناماده ي گه شته که نه ده بوو، به لام داواي له
 هاوري که ي کرد کاريکي بو بکات.
 "چ کاريک؟" ليؤپؤلدؤ لي پرسى.
 "دهمه ويټ شتيک له ترؤتسکي بپرسيت." که ميک وه ستا.
 "به لام سهره تا ده بيټ چيروکيکت بو بگيرمه وه."
 ئينجا باسي گه شته که ي پراگي کرد، باسي نه و نه رکه ي
 کرد که نه يتوانيوو جي به جي بکات. کاتيک لي بو وه وه
 ليؤپؤلدؤ دهستي کرد به پيکه نين. هينده پيکه ني هه تا
 فرميسک به چاوانيدا هاته خواره وه. ماوسي سهرسام و
 تووره تهماشاي ده کرد.

"ببورە، بنیامین، لیۆپۆلدو، که دەیویست هەناسەیی
بە بەردا بیتهو، گوتی، "بەلام ئەم چیرۆکەیی تۆ بەراستی
پیکەنیناوییە. ئەو تیکە لکردنەیی شتەکان...". دیسانەو
دایە قاقای پیکەنین. بنیامین پەست بوو. لیۆپۆلدو
جاریکی تر داوای لیۆپۆلدو کرد و لێی پرسسی چ
پرسیاریک لە تروۆتسکی بکات.

ماوسی گوتی "لێی پرسیە چ ئەرکیکی بە یۆسی
سپاردبوو." لیۆپۆلدو بە جیدیەتییکی لەناکاوهو
تەماشای کرد: "ماوسی، ئەو پرسیارەیی لێ دەکەم. بۆ
من ئاساییە. بەلام دەمەویت شتیک لە بەرچاوی بگریت:
ئەیی ئەگەر تروۆتسکی گوتی چیتەر لە یادی نەماوه یۆسی
کێ بووه؟ یان ئەگەر هەموو شتییکی لە بیر
چووبوووه؟ خۆت دەزانیت ئەو پیاوه لە ژیانیدا بە
زۆر شتدا تێپەریوه. ئەوهی بە لای تۆوه زۆر گرنگ
رەنگە بۆ ئەو تەنیا گەفتوگۆیەکی بیت لە گەل گەنجیکدا
ئەنجامی داوه که لە پاریس بە شوینییهوه بووه—وهک
زۆر گەنجی تر که دلنیام بە هیچ جۆریک لە یادی
نەماون."

ماوسی ماوهیەکی زۆر بە بێدەنگی سەری داخست.
دواچار چاوی هەلبەری. "تۆ راست دەکەیت،" بلماندی.
"پرسیار مەکە."

له كۆتاييدا گهشتهكهى مهكسيك ئه نجام نه درا. دؤسىي ليوپۆلدؤ لاي پؤليس—ئوه له سه رده مى حوكمى ديكتاتورىي گيتوليو فارگاس دا بوو—كيشه ي زورى بو دروست كردبوو له به ده ستهينانى پاسپورتدا. ئه و كاته ي دوا جار به لگه نامه كانى پى گه يشت، ترؤتسكى له ماله كه ي خويدا تيرؤر كرابوو.

بيگومان ليوپۆلدؤ و ماوسى تاكه هه وادارى ترؤتسكى نه بوون له پورتؤ ئه لىگرى. به لام ترؤتسكىسته كانى تر خوشيان له م دووانه نه ده هات: ليوپۆلدؤيان به له خوبايى ده بينى و ماوسى ش جى به زه بينان بوو. به وجؤره ئه و دووانه دابرابوون، ئه وه يش له راستيدا بى زارى نه ده كردن: پيشه نگ هه ميشه دابراوه، ليوپۆلدؤ به شانازى به وه ده يگوت. دوور له وانى تر له خه بات به رده وام ده بوون، كاره كانى ترؤتسكىيان ده خوئنده وه و تاوتوييان ده كردن.

"له كتيبى ميژووى شؤرشى رووسى دا،" ليوپۆلدؤ به ده م برينى چاكه تىكه وه ده يگوت، "ترؤتسكى باس له ته ليسمىكى گه وره ي شؤرش ده كات. ئه وه چ ته ليسمىكه؟"

ماوسى له جيگه كه ي خؤيه وه، له پشت مه كينه ي دروومانه كه وه، به بى دوودلى وه لامى ده دايه وه: "ئه و راستى به كه پرؤليتار له نه ته وه يه كى دواكه وتوودا

دەسەلات بگريته دەست. ئەي لە كويى بە دواي
 چارەسەرى ئەو تەلېسمەدا بگريين؟"
 ليۇپۆلدۆ بە خەندەيەكى ھاوسۆزەو ۋەلامى دەدايەو،
 "لە تايبەتمەندىيەكانى ئەو نەتەو ۋە دواكەوتوۋەدا."
 بەلام ئەم پېشېركى دۆستانەيە دواتر دەگۆرا بۆ
 گفتوگۆيەكى گەرم. لە زۆر شتېشدا ناكۆك بوون—لە
 راستىدا ۋەك ئەو ۋە ۋا بوو نوينەرى دوو بالى جياواز
 بن. جاريكيان، پاش مشتومريكى توند لە بارەي
 بيروكەي ديكتاتورىيەتى پرۆليتارياۋە، زيز بوون، ئىتر
 قسەيان لەگەل يەكتر نەدەكرد. تەنيا بە ماۋەيەكى كەم
 پېش مردنى ليۇپۆلدۆ لە سالى ۱۹۴۴، ئاشت بوونەو:
 تەنانت دواي ئەو ۋەش گفتوگۆيان تەنيا لەسەر چەند
 بيروكەيەكى ئاساي دەكرد. (پزېشكەكەي ليۇپۆلدۆ
 نەيدەويست ئەم نەخۆشەي جۆشوخروش بيگريت).
 پاش مردنى ليۇپۆلدۆ، ماۋسى چىتر ھاۋرپىيەكى نەما
 بيروكەكانى لەگەلدا تاوتويى بكات. كەسش نەبوو
 دروومانى لەگەلدا بكات. بە تەنيا لە دوكانەكەدا مايەو.
 لە ھەمان كاتدا، ئايزاك كاريكى باشى پەرە پى دابوو و
 ھاوسەرگيرىي كرىبوو و مندال و پاشانىش نەو ھى
 ھەبوو.
 ماۋسى بىرتاي تەنيا و گەرە خۆشەويستى ژيانى لە
 بىر نەچوۋەو ۋە. بۆ چەندىن سال ھەولى دەدا پەيوەندىي

پیوه بکات. توانی ناو نیشانی خشل فرۆشییه که پهیدا بکات
 و نامه یه کیشی بو نارد—نامه که ی گه رینرایه وه و
 له سه ری نووسرابوو که کوگا که داخراوه. بیری له وه
 کرده وه بروات له ئه ورووپا به دوایدا بگه ریت: ته نانه ت
 براکه ی بو ئه و مه به سته پاره یشی پی دا، که ماوسی به
 شانازییه وه ره تی کرده وه. ئه و کاته ی دواچار پارهی
 پیویستی کو کردبو وه وه، جهنگی جیهانی دووهم
 هه لگیرسابوو و چیت نهیده توانی گه شت بکات. سالی
 ۱۹۴۶، به یارمه تی ریکخراویکی تایبه ت به په نابه ران،
 دواچار زانیبووی بیرتا چی به سه ردا هاتبوو: له
 ئوردووگای تربیلینکا ده سته سه ر بوو و ماوه یه کی که م
 پیش رزگارکردنی ئوردووگا که مردبوو.
 ته نیا یادگارییه ک که بنیامین له و سه رکیشیه ی پراگه وه
 بو ی مابوو وه وه، ده قه که ی کافکا بوو، که تا راده یه ک
 وه ک شتیکی پیروزی لی هاتبوو: هینده خویندبوویه وه
 که ده ی توانی له بهر بیلته وه. چهنه کاریکی تری
 نووسه ره که یشی به زمانی یه که م خویندبوویه وه؛
 ته نانه ت بو ئه و مه به سته زمانی ئه لمانییشی خویندبووو.
 به لام، راسه تیه که ی، هیشتا له کاره ئه ده بییه
 ته لیسماوییه کانی کافکا تینه ده گه یشت. پیاویک ده بیته
 قالونچه، ئه وه چ مانایه کی هیه؟ یان پاله وانه که ی
 دادگایی، به تاوانیک ده سته گیر ده کریت که ته نانه ت

خۆیشى نازانىت چىيە؟ ئەي لە نىشتەنىي تاوانباراندا كە
باس لە ئامېرىك دەكات كە حوكم بە تاتو لەسەر پىستى
بەندكراوهكان دەنوسىت؟ ئايا شتى لەوجۆره
پىشكەوتنخوازه يان پەرچە كردارىيە؟ كاتىكىش نەيتوانى
بگاتە دەرئەنجامىك سەبارەت بەو پرسىيارە، ماوسىي ش
هەمان گومانى كۆمۇنىستەكانى سەبارەت بە كافكا لا
دروست بوو.

ئىستا ئىتر ئەو دەقە تەنيا پەيوەندىي بە ئەدەبەو نەبوو،
بەلكوو يادەوهرىيەكى پر لە شتى سەرنجراكىش بوو كە
بە پژدى دەپپاراست. بە ھەر شىئوہىەك بىت،
رۆژنامەنوسىي كى خەلكى پۆرتو ئەلىگىرى بۆي
دەركەوتبوو كە بنىامين كانتاروفىچى بەرگدروو،
نوسەرى مەزن، فرانز كافكاي بينىوہ. بە ھەموو
شىوازىك ھەولى دا چاوپىكەوتنىكى لەگەلدا بكات.
بىسوود بوو. ماوسى ھەمىشە دەىگوت كە ئەوہ شتىكى
تايبەتە و رەتى دەكاتەوہ لەگەل ھىچ كەسىكدا باسى
بكات. رۆژنامەنوسەكە پىداگىرى كرد. تەنانەت
دەستپىكىكى جوانىشى بۆ راپۆرتەكەي ئامادە كرد: لەو
حەفتەيەدا، نامەيەك بە واژۆي فرانز كافكا خرابوہ
زىادكردنەوہ و بە ھەشتەزار و پىنجسەد دۆلار
فروشرابوو—بەرە پارەيەكى زۆر بوو كە بىرۆكەيەكى
لە بارەي گىرنگىي نوسەرەكەوہ دەدا. لە ساوپاولو،

كۆكەرەوۋەيەك پرايگەيانند كە ھەمان نرخ يان تەنانەت
زياتریش دەدات بە ھەر شتېك لە لايەن كافكاۋە واژۇ
كرابېت.

"پراستە دەقېكى كافكام لايە،" ماوسى گوتى، "بەلام ھېچ
پرسىيارىكم لە بارەيەۋە لى مەكە."

ئەۋە پۈژنامە نووسەكەي نەۋەستاند: ھەۋالېكى گرنىگ
بوو و پېۋىست بوو بلاو بىكرېتەۋە. تەنانەت
بېرە پارەيەكېشى خستە بەردەم ماوسى بو
چاۋپېكە وتنىك. ماوسى مەقەستەكەي لى ھەلگرت لە
دوكانەكەي دەرى كرده دەرەۋە.

بەلام كەسېك ھەبوو كە ماوسى باسى كافكاي بو
كردبوو: جېمى كانتارۋېچ. ماوسى خۇشەۋىستېيەكى
تايبەتى بو ئەم برازازايەي ھەبوو ھەر لەۋ ساتەۋەي كە
مندال بوو. ژمارەيەكى زۆر برازا و برازازاي ھەبوو،
بەلام ماوسى پياۋى ناو خىزان نەبوو. ھەرۋەھا
خىزانەكېشى زۆر بايەخيان پى نەدەدا: ھەموويان
دەيانگوت پياۋىكى رىزپەرە. جېمى ئەۋ بوچوونەي
نەبوو، پەنگە بە ھۆي ئەۋەۋە بووبېت كە، لانېكەم بە
شىۋەيەكى يەشەكى، ھاوشىۋەي ماوسى بوو.
دايكوباۋكى جېمى لىك جيا بووبوونەۋە و خۇيشى
ھەمىشە نەخۇش بوو (لە ئەنجامى ئىفلىجىي مندالانەۋە
پىكردىنى دژوار بووبوو.) بە گەنجى ناسك و بىزىيان

بوو. به لّام زیره کییه که ی نائاسای بوو و چیژیکی
 زوری شی له خویندنه وه ده بینی. کاتیک زانی مامی
 گه وره ی کتیبخانه یه کی بچووک به لّام ده سته بژی ری
 هه یه، روخسه تی لی خواست له ماله وه سه ردانی بکات.
 هر که سیکی تر ئەم داوا یه ی له بنیامین بکردایه،
 ده یگوت نه خیر، به لّام هر گیز هیچ شتیکی جیمی رهت
 نه ده کرده وه (که ئەو کاته ته مه نی نزیکه ی ده سال بوو)
 ته نانه ت چیژیکی ناوازه شی له قسه کردن له باره ی
 کتیبه کانی و له پیشنیار کردنی ئەم یان ئەو نوو سه ردا
 ده بینی.

شتیکی زیاتر له ته نیا چیژی هاو به شی خویندنه وه
 پیکه وه ی گری ده دان. جیمی که گه یشته ته مه نی
 هرزه کاری، بوو به چالاکوان له ریخراوه
 خویندکاریه کاند. هر زوویش بوو به سه ر کرده یه ک
 که له لایه ن هاو پوله کانییه وه ریزی لی ده گیرا،
 راستییه ک که جی شانازی ماوسی بوو. به لّام ئەم
 شانازییه زوری نه خایاند. جیمی خو ی وه ک
 ستالینیستیک ناساند و له ئەنجامیشدا ترۆتسکی، وه ک
 ناپاکیک که شایانی مردن بوو، به نه فرهت کرد. ئەو
 دووانه ده که وتنه گفتوگوی گه رموگوره وه؛ زور جاریش
 ماوسی گه نجه که ی له مال ده رده کرد. جیمی ده رپویشته،
 به لینی ده دا هر گیز نه گه ریته وه. به لّام له راستیدا

ھەمیشە دەگەراییەوہ. خۆشەویستی بو پیاوہ پیرەکہ
 لەوہ گەرەتر بوو بەو مشتومرانیە بسریتەوہ.
 بە پیچەوانەئە ھاوریکانییەوہ، جیمی، کافکای خۆش
 دەویست. لە زمانی ئەلمانیدا بەتوانا بوو (ئینگیزی و
 فەرەنسییەکەئە، ھەر پیویست بە باسکردن ناکات)،
 چەندین کتیبی ئەو نووسەرەئە خۆیندبووہوہ، سەرەتا
 مەسخ. ئەوہ کتیبە—وہک خۆئە دەگوت—کاریگەری
 ویرانکەری لەسەرئە ھەبوو و وہک ئەزموونیک
 بالابوون بوو کہ سەرەرەئە ھەموو شتیک سەرسامی
 دەکرد. دەیزانی کافکا لای کۆمۆنیستەکان پەسەند
 نەبوو، ئەوان خۆیان بو ئەو ئەدەبیاتە تەرخان کردبوو
 کہ بتوانیت خزمەتی پرۆپاگاندەئە شورشگێرانیە بکات.
 نووسینەکانی کافکا لەگەل ئەم قالبەدا نەدەگونجان.
 ھیچ یەک لەو شتانە کاری نەدەکردە ھاورییەتیەکەئە
 لەگەل مامی گەرەیدا. بە پیچەوانەوہ، ئەو دووانە
 ھەمیشە ھەستیان بە نزیککی لە یەکتر دەکرد. جیمی باش
 نەدەگونجا لەگەل ئەندامانی تری خیزانەکەیدا—
 کۆنەپەرەستەکان، بۆرژوازییە قەلەوہکان—کاتیکی
 کہمیشی بەسەر دەبرد لەگەل ھەر یەک لە باوکی، کہ لە
 گوند دەژیا و دایکی، کہ کەسیکی شپرزە و مۆن بوو.
 بەلام نزیکەئە ھەموو رۆژیک سەردانی ماوسی دەکرد،
 زۆرجاریش بیاتریز گۆنسالفیتسی خۆشەویستی لەگەل

خویدا دههینا. بیاتریز که میک له جیمی گه وره تر بوو،
کچی هونه رمه ندیک بوو، خانمیکی گهنجی جوان و
هه ستیار بوو، که به وینهی جیمی خوشه ویستی،
حه زی له خویندنه وه بوو— به تایبه تیش کافکا. نهو
سی که سه بو چه ندین کاتر میز پیکه وه قسه یان
ده کرد— هه تا له دوا پیدا بنیامین ده رگا که ی ده کرده وه و
کشه کشی لی ده کردن بو دهره وه.

جیمی ته مهنی هه ژده سال بوو و له قوناغی یه که می
خویندنی زمان و نه دهبدا بوو له زانکوی ریو گراندی
دو سول کاتیک کۆده تا که ی سالی ۱۹۶۴ نه نجام درا.
ههر له سه ره تا وه به شداریی خو پیشاندانه کانی کرد له
دژی رژی مه سه ربازییه که و هر زوو ناوی که وته ناو
دوسی تی کده رانه وه که له لایه ن به شی یاسا پاریزی
سیاسهت و کومه لگه وه (ب.ی.س.ک) ناماده ده کرا. به لام
نهو کاره گه نجه که ی نه ترساند. به پیچه وانه وه، تا
دههات پتر هانی دها. هه موو به یان نامه کانی واژو ده کرد
و له هه موو خو پیشاندانه کاند له ریزی پیشه وه دا
ده بوو. هاو پولیکی، که هاو ری له ناو (ب.ی.س.ک) دا
هه بوو، زانی که ناوی جیمی له چه ندین لیستی
گومانلیکرا و اندا هه بوو و ته نیا به خت یاوهری بووه که
تا نهو کاته ده ستگیر نه کرا بوو. نه هه واله نه دامانی

کۆمهلهکهی ترساند و داوای کۆبوونهوهیهکی نائاساییان کرد. له کۆبوونهوهکهدا بریاریان دا جیمی ماوهیهک خۆی ون بکات و بروات بۆ شاریکی گهوره—وهک ساوپاولۆ، که تێیدا هیچ کهسیک نایناسیت. جیمی بیرۆکهکهی لا پهسهند نهبوو، بهلام نهیتوانی دژی ویستی دهستهجهمی بوهستیتتهوه.

پالانهکهی بۆ دوو کهس ئاشکرا کرد. یهکیکیان خوشهویستهکهی: بیاتریز گوتی که دهستبهرداری نابیت؛ لهگهلهیدا دهروات تا له شاری ساوپاولۆ پیکهوه بژین.

کهسی دووهم ماوسی بوو. بۆ ماوسی که ئیتر زۆر چووبوو تهمهنهوه، ههوالهکه سهخت بوو. جیمی ئهو کوره بوو که ههمیشه ئاواتی خواستبیت ههیبیت، تهنیا کهس بوو که بهراستی خوشی دهویست.

بهلام ههوالهکهی بهبی راپلهکین وهرگرت. ئاگادار بوو که برازاکی له پورتۆ ئهلیگری ژیانی له مهترسیدایه و رۆیشتن بۆ ساوپاولۆ دهشیت له زیندانیکردنی بپاریزیت. بهلام جیمی ههر زوو کیشهی تری بۆ دروست بوو. له کوی بژی؟ به چی بژی؟ جیمی هیچ وهلامیکی پی نهبوو. نهیدهویست داوای پاره له باوکی یان له خزمهکانی بکات.

"به دواى كاردا دهگه پریم،" وای گوت، به بی ئه وهی له هیج دنیا بیت.

"ئه ی زانکۆ؟ خویندنه کهت؟"

شانى هه لته کاند: "زانکۆ و خویندن و ئه و شتانه ده بیت چاوه پرئى بن هه تا هه ندیک پاره په یدا ده که م."

له ژوورى دانیشتنی ئه پارتمانه بچوو که که ی ماوسی دا دانیشتبوون. بو چه ند خوله کییک بیدهنگ بوون، بهرگدرووه پیره که چاوی بریبوووه بو شایی. له پر ماوسی هه ستایه پی. "شتیکم هه یه پیتی بدهم. شتیک که یارمه تیت ده دات."

وینه یه کی له دیواره که کرده وه، قاسه یه کی بچووکی له پشته وه بوو، که ده رگا که ی کرده وه هیچی تیدا نه بوو جگه له زهرفیکی قاوه یی توخ که دایه دهستی جیمی: "پیم وا بیت ئه مه کیشه کانت چاره سه ر ده کات."

جیمی زهرفه که ی کرده وه و پارچه کاخه زیکی لی ده رهینا که به هوی کۆنیه وه زهرد بوو بوو. نووسراوه که ی خوینده وه و پاشان به چه په سانه وه ته ماشای بنیامینی کرد: "به لام ئه مه هیی کافکایه!"

"هیی کافکایه،" ماوسی به خنده یه که وه دووپاتی کرده وه، "کاریکی ره سه نی کافکایه. واژۆ که یش هیی ئه وه."

پاشان تەواوی چیرۆکه کە ی گێرایەو — چیرۆکیک کە
جیمی بە سەرسامی و حەپەسانەو گویی لی گرت:
هەرگیز بە خەیاڵیدا نەهاتبوو مامی لە سەرکیشییەکی
لەوجۆرەدا بەشداری کردبیت. پاشان جاریکی تر
پارچە کاخەزە کە ی پشکنی.

بەلام ئەم پارچە کاخەزە گەنجینە یە کە، "جیمی لە ژیر
لێو هە گوئی.

"لانیكەم باایی هەشتەزار و پینجسەد دۆلارە."
یەك خولەك، ماوسی، "جیمی بە سەرسورمانەو
گوئی، "خۆ بێر لە فرۆشتنی ئەم دەقە رەسەنە
ناکەیتەو، وایە؟"

"نەخیر، ماوسی گوئی. "من نایفرۆشم، یەکیک لە
هۆکارەکانیش ئەو یە ئەستەمە کریاریکی باش لێرە، لە
پۆرتۆ ئەلیگری، بدۆزینەو. تو دەیفرووشیت، ئەو کاتە ی
دەگەیتە ساوپاولۆ. کۆکەرەو یەك دەناسم کە پارە ی
باش دەدات بۆ کرینی ئەم دەستنووسنە. پارە کەیش
لانیكەم بۆ ماوہی دوو سال کیشە کانت چارەسەر
دەکات."

جیمی بۆ ساتیک بیدەنگ بوو و دیقەتی کاخەزە کە ی
دەدا، دوا جار تەماشای ماوسی کرد.

"نه خیر، بنیامین،" به دهنگیکی نووساوه وه گوتی، "من ناتوانم ئه وه بکه م. ئه و کاخه زه به ته نیا به هایه کی ماددی نییه. نیوهی ژیانته له و پارچه کاخه زه دایه." "قسه ی پروپووچ،" ماوسی وه لامی دایه وه، "زور پروپووچ. ئه وه ی لیږده دا نووسراوه له بهر ده یلیمه وه، له سه ره تا وه، له کو تاییه وه. ده ته ویته تا قیم بکه یته وه؟" که میک بیری کرده وه و پاشان به ئه لمانیه کی نه زور ره وانه وه دهستی کرد به گوته وهی:

'Leoparden brechen in den Tempel ein und saufen die Opferkrüge leer; das wiederholt sich immer wieder; schliesslich kann man es vorausberechnen, und es wird ein Teil der Zeremonie.'

به هه وای سه ره که وتنه وه ته ماشای جیمی کرد: "بینیت؟ بویه پیویستیم به کاخه زه که نییه. خو شحال ده بم ئه گهر بتوانم یارمه تیت بدهم. ههروهک پیم وایه کافکایش خو شحال ده بوو."

جیمی ئاماده نه بوو کۆل بدات: "به لام ده قه که بو تو زور گرنگه. . . ."

"تو زور گرنگتری،" ماوسی به نه رمی گوتی. جیمی به سوژه وه له ئامیزی گرت. بو چه ند ساتیک یه کتریان له ئامیز گرتبوو، گه نجه که له تاوا له شی ده له رزی. دوا جار جیمی ته ماشای ماوسی کرد. پیی

گوت، "نازانم چیت پی بلیم جگه له وهی بلیم زور سوپاس."

پنویست ناکات سوپاسی من بکهیت. سوپاسی کافکا بکه. نزیکهی هه موو دهستنووسه کانی خوئی له ناو برد. هه ر ئه وهیه وا دهکات ئه م دهقه دهگمه ن بیت — نرخی خویشی پی ده دات.

جیمی جاریکی تر له ئامیزی گرت و پاشان رویشیت.

کاتزمیر هه شتی ئیواره بوو. جیمی له ته له فونیکي گشتیه وه په یوه ندی به هاوړیانه وه کرد و داوای کو بوونه وهیه کی کرد له ئه پارتمان هه کی بیاتریزدا و خویشی دهستبه جی بو ئه وی رویشیت. کو بوونه وهه که له کاتزمیر یازدهوسی خولهک کو تایی هات. کاتیک له و باله خانه یه ی ئه پارتمان هه کی بیاتریزی تیدا بوو، ده هاتنه دهره وه، سی پیاو، که خویمان وهک کارمه ندی (ب.ی.س.ک) ناساند، ویستیان دهسگیریان بکه ن. له پشیوی ئه و ئانوساته دا، هه موو ئه ندامانی کو مه له که توانیان دهر باز بین — جگه له جیمی. ئه و که دهیزانی به هوی قاچییه وه ناتوانیت رابکات، له گه ل پولیسه کانداتی گیرا، به و جو ره ییش یارمه تی هاوړیکانی دا هه لبین.

کاتزمیر یه کی شهو، ماوسی به له دهر گادانیکی شیرزانه
 له خه و رابوو. "کییه؟" به ترسه وه پرسیری کرد. "تو کییه؟"
 دهنگیکی خه مبار گوتی "ماوسی، ئه وه منم!"
 "تو کییه؟" بیاتریز، هاوریکه ی جیمی. بیکه ره وه. لیت ده پاریمه وه!
 به هه ندیک سه ختییه وه—رؤماتیزمه که ی له شه ودا
 خراپتر ده بوو—پیاوه پیره که هه ستا و رپویکی دراوی
 کرده سه ر شان و رپویشته دهر گاکه بکاته وه. بیاتریز
 له بهر دهر گاکه دا وه ستابوو و ده گریا. "وای ماوسی،
 چه ند ناخوشه، زور ناخوش..."
 هه رچی رپوی دابوو بوی گیرایه وه. کاتیک لی بووه وه،
 بیده نگیه ک بالی کیشا—بیده نگیه کی سامناک.
 دواچار بهر گدرووه که گوتی، "بو منی جی بهیله.
 رپگه یه ک ده دوزمه وه."
 "ماوسی، تو؟" له کاتیکدا ده گریا، نه ی توانی پینه که نیت.
 "به لام چون؟ چون دهره قه تی ئه و پیاوانه دیت؟"
 "سه ره تا ده رپوم بو دوکانی بهر گدرووه که م."
 "دوکانه که ت؟" بیاتریز سه ری سوور مابوو. "چی
 ده که ییت له دوکان؟"
 "ماوسی گوتی "ئه وه به شیکه له پلانه که م. ده زانم تو
 تینا که ییت. به لام نیگه ران مه به: سهرکه و توو ده بییت."

"به لّام ماوسی، جیمی. . .".
 "دهزانم، ئازیزم، دهزانم. به لّام بۆ منی به جی بیله. ئیستا
 برۆوه بۆ مال. پشوو بده. به یانی هه والی خوشت پی
 دهگات."
 ماوسی به شه قامه چۆله که دا به په له خووی گه یانده
 بینایه که له ناوه راستی پورتۆ ئه لیگری، که دوکانه که ی
 تیدا بوو. پاسه وانی شه وان ماوسی بینی کاتیک
 گه یشته، به سه رسوورمانه وه لیی پرسی: "تۆ، لییره، به م
 وهخته، ماوسی؟ چی رووی داوه؟"
 "داوایه کی تایبته و به په له یه." "تۆ، چی رووی داوه؟"
 "داوای تایبته له کاتژمیر چواری به یانی؟" پیاوه
 خوازه لۆکه که پرسیا ری کرد. "که واته یان بۆ پرسه یه
 یان بۆ زه ماوه نده."
 "بۆ زه ماوه نده،" ماوسی وه لّامی دایه وه.
 "له دوو خراپه که مترینیان." پاسه وانه که وای گوت و
 گه رایه وه بۆ لای رادیۆکه ی.
 ماوسی به ئه سانسیره کۆنه که دا سه رکه وت بۆ نهۆمی
 چواره م. ده رگای دوکانه که ی کرده وه (که هیشته له سه ر
 تابلۆکه ی نووسرا بوو "به رگدرووی لیۆپۆلدۆ و بنیامین")
 چووه ژووره وه و گلۆپه که ی هه لکرد. رۆیشته بۆ لای
 کانتۆریک له سووچیکی ژووره بچوو که که دا و کلیلیکی

دەرھیتنا و کردییەو. ئاھیکى ھەلکیشا: بەلى ئەوھى
 پىویستی بوو لەویدا بوو. ئەوھى پىویستی بوو
 پارچەبەك قوماشى کشمیری ئینگلیزی رەسەن بوو،
 رەنگى خۆلەمیشى خالخال. قوماشىكى زۆر جوان بوو.
 ماوسى، ھىندە نەبوو كە ھاتبوون بۆ پۆرتو ئەلگىرى، لە
 بازارى رەش كرىبووى. ویستبووى قاتىكى بۆ خۆى لى
 بکات—لەوانەبە قاتى زەماوئەندەكەى، ئەگەر چارەنووس
 رینگەى دابا جارىكى تر بپرتا بدۆزیتەو و ئەگەر بپرتا
 قایل بوایە... بەلام چارەنووس رینگەى نەدا، ھىچ
 ژنىكى تریش نەھاتە ژیانیبەو و قوماشە کشمیرە
 ئینگلیزیبەكەیش لە کانتۆرەكەدا بە کلۆمدراوى مایەو،
 پاریزراو لە پەروانەکان. *بە ئاھیکى ھەلکیشا: بەلى ئەوھى*
 ئاھیکى لە سینەیدا كپ کردەو، قوماشەكەى لەسەر
 میزەكە کردەو. پاشان بە برۆى لیکنراوئەو بەناو
 دەفتەرىكى كۆندا گەرا. ئەو زانیاریبەى دۆزیبەو كە
 پىویستی بوو و پاشان راستەوخۆ دەستی بە كارکردن
 کرد. لە ماوھى سى كاتژمىرى دواتردا، بە خیرایى برین
 و دروون و قۆچەدانانى تەواو کرد. بە بەردەوامى
 تەماشای كاتژمىرە پەندۆلیبە كۆنەكەى سەر دیوارەكەى
 دەکرد: بیگومان لە پیشبەركیدا بوو لەگەل كاتدا. لە پى
 ساتىكى شلەژان، كارەبا برا. بەلام ماوسى نەیدەتوانى
 بوەستیت. لەبەر پووناكى مۆمىك لە ئەركەكەى

بهر دهوام بوو. ههتا کو تایی پی هیئا. کاتیکیش ته ماشای
 کاره ته و او کراوه که ی کرد، نه ی توانی ری له هاواری
 چه پینراوی سه رکه وتن بگریت. به لئی، گومانی تیدا نه بوو
 که نه وه باشترین قات بوو له ژیانیدا دروو بیستی،
 شاکاری نهو بوو وهک بهر گدروویه ک. *ههتا کو تایی پی هیئا*
 قه دی کرد و خستییه جانتایه که وه و رویشته دهره وه.
 هیشتا کاره بای ناوشار نه هاتبو وه بویه به پلیکانه که دا
 هاته خواره وه. که گه یشتته نهومی یه که م، هه ناسه برکیی
 بوو— هیئدهیش زهره هه لگه رابوو که پاسه وانه که
 راجله کی: "ماوسی نه خوشیت؟ ته له فون بوو پزیشک
 بکه م؟" *ههتا کو تایی پی هیئا*
 نه خیر، پزیشکی نه ده ویست. له بینا که دهرچوو و
 سواری نهو تاکسییه بوو که لهو بهر ده مه دا وه ستابوو.
 "بوو کوی؟" شو فییره که پرسی. *ههتا کو تایی پی هیئا*
 "بوو بنکه ی (ب.ی.س.ک). ده زانیت له کوئییه؟" *ههتا کو تایی پی هیئا*
 "ده ته ویت هه وال له که سیک بدهیت؟" پیاوه که به گالته وه
 گوتی، "یان خوت راده ست ده که ییت؟" *ههتا کو تایی پی هیئا*
 "ده کریت واز له قه شمهری بهینیت و برؤین؟" *ههتا کو تایی پی هیئا*
 شو فییره که به ئاراسته ی دیاریکراو رویشته. دوا ی ده
 خوله ک گه یشتنه بنکه ی (ب.ی.س.ک). *ههتا کو تایی پی هیئا*

ماوسی رۆیشتە سەرەوه بو پرسگە و داوای بینینی
بەرپۆه بەر فرانسیسکووی کرد.

"ناوت چییە؟ پیاوێکە پرسی.

"بنیامین، من بەرگدرووی ئەوم. . . ."

"بەرگدروو؟" پیاوێکە برۆی هینایە یەک. "دُنیا نیم کە

بەرپۆه بەر بتوانیت ئیستا بتبینیت. تازە گەیشتوو و

دونیایەک دۆسیی لەبەر دەستدایە."

"بەلام من ئەم داوا تایبەتیە ی ئەوم پێیە." ماوسی

پیداگری کرد.

پیاوێکە تەلەفۆنە ناو خۆییە کە ی هەلگرت و بە چرپە و

چەند وشە یەکی لەگەڵ بەرپۆه بەردا گۆرپیە و.

تەلەفۆنە کە ی دانایە و.

"برۆ سەرەوه. نەومی دووهم."

بەرپۆه بەر پیاویکی بالابەرز ی سمیلزل بوو، بە تەنیا لە

ژوورە کە ی خۆیدا چاوەرپی ماوسی دەکرد.

"بەرستی کاتی ئەوهم نییە بتبینم، ماوسی، ئیشم زۆرە.

بەلام بەم داوا تایبەتیە و وات لی کردم حەز بکەم

بزانی چی هەیه؟"

وێک وەلامیک، ماوسی جانتاکە ی کردەوه و قاتە کە ی

دەرھینا.

"بو من؟" بەرپۆه بەر بە سەرسوورمانەوه پرسی.

"بەلی. دیارییە ک لە بەرگدروو و کە تەوه."

به‌ریوه‌بهر به سه‌رسامییه‌وه له قاته‌که‌ی ورد بووه‌وه.
 "به‌لام چ کاریکی جوانه! ماوسی، ئەمه جوانترین جله له
 ژیانندا بو منت دروو بیت، خۆت ده‌زانیت له که‌یه‌وه من
 و تو یه‌کتر ده‌ناسین."
 چاکه‌ته‌که‌ی تا‌قی کرده‌وه، به ته‌واوی بو‌ی ده‌گونجا.
 قو‌لی چه‌پی چند ملیمه‌تریک له قو‌لی راستی کورتر
 بوو—ماوسی به پره‌نسیپی خو‌یه‌وه په‌یوه‌ست بوو،
 ئەلبه‌ت به شیوه‌یه‌کی سیمبۆلی—به‌لام کابرای پو‌لیس
 تیبینی نه‌کرد. "بی که‌موکورتییه،" به‌ریوه‌بهر گو‌تی، "به
 ته‌واوی بی که‌موکورتییه." پاشان به گومانیکی
 له‌ناکاوه‌وه: "به‌لام به‌رام‌بهر به‌م قاته به ته‌مای چیت؟"
 ماوسی چه‌ند روون‌کردنه‌وه‌یه‌کی بلماندا: به‌ریوه‌بهری
 پو‌لیس یه‌کیک بوو له کریاره کۆنه‌کانی و کریاریکی
 باشیش بوو، له‌وه‌ته‌ی کریسمس نزیک بوو، ماوسی
 بریاری دا‌بوو...
 به‌ریوه‌بهر قسه‌که‌ی پی بری.
 "گو‌یگره، ماوسی، ناتوانیت بمخه‌له‌تینیت. شتیکت لیم
 ده‌ویت. به‌س کاتم به فیرو‌ بده، چیت هه‌یه بیلی. چیه؟"
 ئیستا کاتی بوو. ماوسی تفیکی قووت دا، قورگی وشک
 بوو‌بوو، ده‌ستی پیکرد: "شه‌وی پیشوو کارمه‌نده‌کانتان
 که‌نجیکیان ده‌ستگیر کردوو..."

"زور راسته. راپورتته که یان لیره یه، له بهر ده ستمدایه. ئیستا ده موست ته ماشای بکه م." کاخه زیکی هه لگرت و به بی ئه وهی شه ویلگه ی بترازینیت خویندییه وه. نیگای دواتری بو ماوسی هیچ شتیکی دوستانه ی تیدا نه بوو: نیگایه کی سارد و تیژ بوو. "جیمی کانتاروفیچ خزمی تویه؟"

"به لئ."

"هاتوویت من ئازادی بکه م؟" کاخه زه که ی فری دایه سهر میزه که. "هیچم پی ناکریت، ماوسی. ناتوانم ئه و کاره بکه م. ناتوانم پیاوه که ی تو ئازاد بکه م."

ماوسی کولی نه دا، وهخت بوو دهستی ده کرد به گریان: ئه م کوره له ژیانیدا ئازاری زوری چه شتووه، که مندا ل بوو دایکوباوکی جیا بوونه وه، که مئه ندامه — ئیتر چ شتیکی سهیر هه یه ئه گهر بیته که سیکی یاخی؟ به لام هه رگیز نه بووه ته هه ره شه بو هیچ که س، به شیک نه بووه له هیچ بزووتنه وه یه کی تیکده رانه؛ هینده هه بوو خویندکاریک بوو که چه نه بازیی زوری ده کرد. له گه ل ئه وه یشدا، به نیاز بوو بگویتیه وه بو ساوپاولو. به ریوه بهری پۆلیس جاریکی تر راپورتته که ی هه لگرتته وه. "به لام که یسه که له ژیر لیکولینه وه دایه، ماوسی. رهنگه په یوه ندیی نیوده وه له تیی هه بیته. کارمه نده کانمان به لگه نامه یه کیان پی گرتووه، به لگه نامه که به ئه لمانی

نووسراوه و له لایه ن کافکا ناویکه وه واژو کراوه.
به لگه نامه که لیړه یه.

دهقه که ی کافکای پیشانی ماوسی دا.

"دهزانیته هم پیاوه کییه؟"

"به لای دهزانم، ماوسی گوتی. "نووسه ره. ئیستا مردووه،

به لام من له نه وروویا چاوم پی کهوت، نه و کاته ی له

ژیاندا بوو. نه و دهقه ی به دهستی خو ی پی دام."

"نووسه ر؟" به ریوه به ره که پرسى، هیشتا هر به گومان

بوو. "هرگیز ناوی نه م نووسه ره م نه بیستووه."

بیرو که یه کی بو هات: "یه ک خوله ک بوه سته.

لیکوله ریگمان هه یه نه هلی نه ده به. با بزانیته نه و شتیک

دهزانیته."

ته له فونه که ی هه لگرت و ژماره یه کی لی دا: "سلاو،

فیلیسبیرتو، به ریوه به ر فرانسیسکو قسه ده کات. هه ندیک

زانیاریم پیویسته. ده رباره ی نه ده ب. پیم بلای، هه رگیز

ناوی کافکات بیستووه؟ بیستووته؟ به راست نووسه ره؟

نووسه ریکی ئالوزه؟ به چ زمانیک ده نووسیته؟ به

نه لمانی؟ نه ها، باشه."

ته له فونه که ی داخست.

"راست ده که یته، ماوسی. له راستیدا کافکا نووسه ر بوو.

ته ماشاکه، خو تو نه لمانی دهزانیته، وا نییه؟ که واته

نه وه م بو وه ربگیړه."

ماوسی ئه وهی کرد که لیلی داوا کرابوو. به ریوه به ره که
گویی ده گرت، به سه رسوورمانه وه بروی هینابوو
یه ک.

"به لام ئه مه چ قسه یه کی قوره، کابرا؟ ده بیته ئه وه بلیم
که له یه ک شتی تینه گه یشتم. پلینگه کانی ناو
په رستگاکه؟ چ پلینگیک؟ چ په رستگایه ک؟"

له پر گومانی لا په یدا بوو، گوتی: "ئه مه ناوی نهینی
نییه، ماوسی؟ پلینگه کانی ناو په رستگاکه. . . پتر له
ناوی شانیه کی نهینی ده چیت."

ماوسی گوتی "ناوی نهینی نییه، ته نیا شیوازی
نووسینی ئه و پیاوه یه، مه سه له که هر ئه وه یه."
"دلنیایت؟" به ریوه به ره که پرسیری لی کرد، هیشتا به
ته واوی باوه ری نه هینابوو.
"سویندت بو ده خوم."

به ریوه به ری پولیس دهیزانی ماوسی درو ناکات.
"باشه، باوه رت پی ده که م. متمانه ده که م که خو
ناکه یته چاومه وه." بو ساتیک بیده نگ بوو. دواچار به
دوودلییه وه ئه و پرسیاره ی کرد که له خه یالیدا بوو:
"شتیکم پی بلی، ماوسی. من و تو ماوه یه کی زوره
یه کتر ده ناسین و ده شزانم تو زور ده خوینیته وه. تو
باوه رت به مجوره نووسینانه هه یه؟"

"نه خیر، ماوسی گوتی. "پیم وایه قسه ی پروپوون."

"منیش وا ده لیم!" به ریوه بهر به هه وای سه رکه و تنه وه
گوتی. "ئه مانه دونیایه ک قسه ی بیمانا نین که کهس
لییان تی ناگات؟ پلینگه کانی ناو په رستگاکه. . . پلینگ
ئیشی چیه له په رستگا؟ له شتی له و جوره دا نازانیت له
کوئوه ده ست پی بکه یت. بو من، ئه مه شتیکی
که مژانه یه، شتیکی شیتانه یه. شتیکت پی بلیم، ماوسی؟
ئه م پلینگانه ی ناو په رستگاکه با برۆن ملیان بشکینن."
به ریوه بهری پۆلیس، که ئه و قسه یه ی له سنگی دهره ینا،
به له خورازیبوونه وه دایه قاقای پیکه نین.

"تو به ختت هه یه، ماوسی. له رۆژیکی باشدا هاتیت بو
لام. خزمه کهت به رده دم. به لام با جاریکی تر لیره
خوی دهرنه خات، تیگه یشتی؟"
کاخه زه که ی هه لگرته وه و چه ند دیریکی له سه ر نووسی
و به دهنگی بهرز بو ماوسی خوینده وه: "لیکۆلینه وه
دهری خست که به لگه نامه ی ناوبراو ده قیقی ئه ده بییه و
هیی نووسه ریکی بیانییه که ئیستا له ژیاندا نه ماوه.
گومانلیکراو جیمی کانتاروفیچ، ناوی نهینی کانتالوپی، به
هوی نه بوونی به لگه ی پیویسته وه بهردرا، به لام
به رده وام له ژیر چاودیریدا ده بیت."
ته له فونه که ی هه لگرت و ژماره یه کی لی دا.

"دهتوانن ئەم کانتارۆفییچ — بهربدهن. خزمیکی بهرپرسیاریتی دهگریته ئەستۆ. چۆن؟ ئەها، تیگه یشتم. باشه، نا، ههروهک خۆی."

تهلهفۆنهکهی داناویه و تهماشای بهرگدرووهکهی کرد: "ماوسی، دهییت ئاگادارت بکه مه وه: ئەو له ئیستادا حالی زۆر باش نییه. خۆت دهزانیت له لیکۆلینه وهدا هه ندیجار شتهکان چۆن دهبن، خه لکی لیدان و فه لاقه ی زۆر ده کرین. بۆیه سه رت سوور نه مینیت. له پشت بیناکه وه چاوه ریتن. به بیدهنگی برۆ."

دهقه کهی کافکای بو دریز کرد. "ئهمه هیی تویه. دهتوانیت بییهیت." به لام پیش ئه وهی ماوسی کاخه زه کهی لی وه ربگریت، بریاری گوپی. "تو ده لیت ئهمه هیچ په یوه ندیی به تیکده رانه وه نییه. باوه رت پی ده کهم، به لام ته نیا ئه گهر. . . ."

کاخه زه کهی پارچه پارچه کرد و فریی دایه سه تلی خۆله که وه. ماوسی به خه مساردییه وه ته ماشای ده کرد. "بیری ناکه ییت. خۆت گوته قسه ی پرپووچه، وا نه بوو؟"

"بیگومان وا بوو،" ماوسی به بیباکی گوتی. "که واته، ئەم کاخه زه شتیکی بیسووده، شوینی سه تلی خۆله که یه. من چاکه یه کم له گه لدا کردیت. . . . ئیستایش برۆ. له بیرت بییت: یهک وشه له وهی لی ره پرووی دا

باس نه كه يت. ئەگەر بزائەم ئەم قسانەت بۆ كه سەيك
 گىراو تەو، گونت دەتە قىنم. خۆت چەرمى سەر كىرت
 نەماو بە ئەو دواشى لە دەست نە دەيت.

ماوسى بە پليكانە كەدا هاتە خوارەو و بە پارەو يكى
 دريژدا بەرەو دەرگای پشتەو و رۆيشت. جىمى لەوئى
 چاوەروانى بوو، كارمەندىك پاسەوانى دەكرد.
 گەنجەكە لە دۆخىكى خراپدا بوو، رۆخسارى هەموو
 شين بوو بوو وەو. سەرەپاى پىداگرى ماوسى، رەتى
 كردهو و بروات بۆ نەخۆشخانە يان بۆ لای پزىشك. لای
 مالەكەى دادەبەزىت تەنيا بۆ ئەوئى جانتاكەى بەئىت
 كه پىشتر ئامادەى كردبوو. دواتر مالئاوايى لە داىكى و
 لە بىاترىز كرد و راستەوخۆ بەرەو وىستگەى پاس
 رۆيشت.

كاتر مەر هەشتى شەو. لە حەشارگەكە يەو، لە پشت
 داريكەو، ماوسى چاودىرى بارەگای (ب.ى.س.ك.)ى
 دەكرد. پۆلىسەكانى بينى دەرويشتەو. پاشان
 گلۆپەكان يەك لە دواى يەك دەكوژانەو. لە كۆتايىدا،
 وەك پىشبينى كردبوو، كارمەندىكى ستافەكە بە سەتلى
 خۆلەكەو لە بنكەكە هاتە دەرەو و لەسەر شۆستەكەى
 دانا، لە تەنىشت شوينى راگرتنى ئۆتۆمبىل.

ماوسی ئاماژەى بۆ ئۆتۆمبیلێكى قانى بەرازیلیی كۆن
کرد، كه لهو نزیكانه وهستا بوو. شۆفیرەكه به هیواشی
نزیك بووهوه و له پیش بیناكهدا وهستا. دابهزی و به
یارمهتی پیاوه پیرهكه سهتلی خۆلهكهى هه لگرت و
خستیه دواى ئۆتۆمبیلەكه یه وه. بنیامین به شیرزه یی
گوتی، "با برۆین، با برۆین." قانهكه دهستبه جی نه كه وته
گەر، به لام دوا جار شۆفیرەكه سهركه وتوو بوو. ئه ویش
شیرزه بوو بوو.

"له ژیاندا زۆر شتی خراپم کردوه،" شۆفیرەكه گوتی،
"به لام هه رگیز سهتلی خۆلم نه دزیوه."
"دهمت داخه، كابرا!" ماوسی مۆره ی کرد، "پاره ی باشم
پى داویت."

وهك پلانیان دانابوو، قانهكه به چهن دین پیچوپه نادا
تینه پری، پیش ئه وه ی بگاته به رده م ئه و باله خانه یه ی كه
ئه پارتمانه كه ی ماوسی تیدا بوو. شۆفیرەكه جارێكى تر
سه تله كه ی هه لگرت، ئه مجاره یان بردییه سه ره وه بۆ
ئه پارتمانه كه ی ماوسی. كریكه ی وه رگرت و له و كاته دا
كه ده یویست بروات ئاوری دایه وه: "هه روا چه ز ده كم
بزانم، به چ مه به ستیک پیاوینكى پیری وهك تو ئه م
سه تله خۆله ده دزیت؟ له باره گای (ب.ی.س.ك.)یش، نه ك
شونینكى تر؟"

"من هه لگه راوه م،" ماوسی گوتی، "ئیس تایش ئه رکیک
جیبه جی ده که م. ئه رکیکی زور گرنگ."

پیاوه که به باوه رنه کردنه وه ته ماشای کرد، نه یزانی چی
بلیت. ماوسی دهستی کرد به پیکه نین.

"قسه ی پروپووچ. به راستی ده ته ویت بزانیته؟ باشه، پیت
ده لیم." دهنگی نزم کرده وه. "به کهس نه لیت: سه تلی
خول کو ده که مه وه. ئه مه سییه م سه تله له م مانگه دا
ده دیزم."

شوفیره که جاریکی تر ته ماشای کرده وه، واقعی وری
مابوو—پاشان هه ردووکیان ده ستیان کرد به پیکه نین.
پیاوه که روخسه تی لی وه رگرت—ئه گهر ویستت سه تلی
خول زیاتر بدزیت، ته نیا بانگم بکه—دوای ئه وه
رویشته. ماوسی پارچه چادرکی له مه خزنه که ی
ده رهینا و رایخست. پاشان خوله که ی هه لپرشت و
بلاوی کرده وه و دانیشته و به ئارامی دهستی کرد به
گه ران.

گه رانه که ی چند کاتژمیریکی خایاند. هه موو جووره
شتیک له سه تلی خوله که دا بوو: کاخه زی دراو، وینه ی
فوتوگرافی سووتاو و نیوه سووتاو، توئکی پرته قال و
موز، شووشه ی به تال، قونگه جگهره و بنکی چرووت،
که وله شقارته، پارچه ی کارتون، پاشماوه ی خوراک.

خۆر له هه لاتندا بوو کاتیک ماوسی دواچار ئه و شتهی
دۆزییه وه که بۆی ده گهرا: پارچه کاخه زیك ئه م وشانهی
له سه ر بوو پلینگه کانی ناو.—

ئه وه هه موو شتیک بوو که له ده قه که ی کافکا مابوو وه،
فرانز کافکای نووسه ری چیکی که سالی ۱۸۸۳ له
شاری پراگ له دایک بووه و سالی ۱۹۲۴ به نه خوشیی
سیل مرد. پارچه کاخه زه بچوو که که به له
چوارچیوه نراوی لای بنیامین کانتاروفیچ هه لگیرا هه تا
کو تایی ژیانی له سالی ۱۹۸۰. که له کو تاییه کانی
ژیانیدا له نه خوشخانه بوو، له سه ر میزی ته نیشته
قه ره ویله که ی دانرا بوو. هه روه ها له خه یالیشیدا بوو—له
ورینه کانیشیدا—کاتیک گیانی سپارد. په رستاره کان
پیان گوتم که پیاوه که شتی ده بینی و ته نیا باسی
پلینگیشی ده کرد. به لام من ده زانم ئه وانه ورینه نه بوون،
یان شتی زیاتر له ورینه بوون. شه ویك، دوا هه مین
شه وی، به ته نیشتییه وه دانیشتبووم. ئه و له وییدا بوو،
به بی جووله، مشتی نووقاندبوو.

ئه و له وییدایه، به بی جووله، مشتی نووقاندوو. له
پشتییه وه، ده رگاگان به ره و په رستگا که کراونه ته وه:
په رستگا که، شوینیکی دره وشاوه، به جامه ئالتوونیییه
پیروزه کانییه وه که به خشل رازینراونه ته وه. هه یچ
که سیک پاسه وانیی ئه و جامانه ناکات. قه شه کان له

ترسان پوښتون. به لام ماوسی نا. ماوسی، هرچنده
 دهرسیت، به لام هه لئا یه ت. ئه و په یوه نیدی به
 په رستگا که وه نییه؛ باوهری به و ئایینه نییه که له ویدا
 په رستشی پی دهریت، یان ئه وه ی جار ان له ویدا
 په رستش دهرکرا. له راستیدا ئه و باوهری به هیچ ئایینیک
 نییه: بو ئه و ئایین ئه فیونی گه لانه. به لام ئه وه گرنگ
 نییه. گرنگ شتیکی تره که بو ئه و له سه روو هه موو
 ئه وانی تره وه یه. چاوهری دهرکات، ناجوولیت، مشتی
 نووقاندووه. ماوه یه کی زوره چاوهرییه: چهن دین پوژ،
 چهن دین هه فته، رهنگه چهن دین مانگ، رهنگه چهن دین
 سال. سالانیکه، به هه رحال. چهن دین ساله. هه رکه سیکی
 تر بوایه کولی دها. به لام ماوسی نا. ماوسی دلنیا یه که
 دین. ئه و جاریکیان بینیبوونی. به کولنه دهرییه
 توندوتیژه که یان دهرانیت. به لی، بو ئه م دواه مین دیداره
 دین.

شه و داهاتووه و له تاریکیه وه دهنگه کان بانگی دهکن:
 وهره بنیامین، وهره ژووره وه، وهره نان بخو. دهنگه کان
 لای دایکوباوکیه وه دین، لای خوشک و براکانییه وه؛
 نیگه رانی ئه ون، نایانه ویت هیچ سه رکیشییه ک بکات.
 ماوسی ههستی دهبزویت، به لام ئه وه وای لی ناکات
 شوینه که ی به جی بهیلیت. تا دواه مین شهر لیره
 دهمینیته وه. یوسی هاورپیشی بوایه هه ر ئه و کاره ی

دهکرد. ئاي، خوزگه ئىستا بىرتا دهىبىنى چۆن له برى
 دزىنى جامه ئالتونىيه كان بهرگرىيان لى دهكات! به
 دلنباييه وه باوهرى پى دهکرد، به دلنباييه وه له وه
 تىدهگىشت كه ئه و كاته ويستبووى چى بلىت، سالانىكى
 زور له وه وپىش، كاتىك باسى ئهركه كهى بو كردبوو.
 نه خىر، نه يوسى ماوه، نه بىرتا. نه جىمى، جىمى بوڤر،
 كه له ساوپاولو به رووداوى ئوتومبىل مردبوو. ئىستا
 ته نيايه. گرنگ نيه.

له كوتاييدا گوڤى له دهنگىكى نزمه، وهك فىشكه وايه.

خوى گورج دهكات وه، وريا دهبيت: ئايا خويانن؟
 بهلى خويانن. وا پلىنگه كان بهرىوهن. دوو بوونه وهرى
 به سامى سهر به رهگه زىك كه ئىستا به رهو له ناوچوون
 دهچن. شانبه شانى يهك دىن، لىويان دهلىسنه وه: چونكه
 له كار دوور كه وتبوونه وه: بو چه ندىن ساله هىچيان له
 ناو جامه كان نه خوار دوو ته وه، كه ئىستا بوونه كهى
 رايانده كىشيت.

دوو ئاژده له پشيله بيه كه، كاتىك ماوسى ده بىنن،
 ده وهستن. پياوه بچوو كه كه و درنده كان چاويان
 برىوده ته به كتر. ئه وه چركه ساتى يه كلايى كردنه وه يه.
 ماوسى ده بيت هه لىت: پلىنگه كان چاوه رى ئه وه
 دهكەن، چاوه رىن هه لىت، سوارى شه مه نده فر بىت و

Kafka's Leopards

Moacyr Scliar

Translated by Saiwan Muhamad

مواسیر سکلیار
۱۹۳۷ - ۲۰۱۱

یه کینکه له ناوه دیاره گانی
ئه ده بیاتی ئه مهربکای لاتین، له
بنه رتدا له و خیزانه جوو
کوچه رانه به که له سه رو به نینو
جهنگی جیهانی یه که سه رو
ئه ورو و پایان به ره و ئه مهربکای
لاتین به جتی هینشت، بهشی
زوری کاره گانی جهخت ده گانه
سه مه سه له ی دیاسپورا و
شوناسی جوو.

